

پۆمان

خهونه گانی که ژال

بیره وه رییه گانی ژنیک له هه ندهران

جهلال قادر

لە بۆلۈكراوھەكانى كۆلتوور ژمارە (10)

ناسنامەي كتیب

خەونەكانى كەژال	ناوى كتیب:
جەلال قادر	نووسەر:
رۆمان	بابەت:
ئامانچ ئەمىن	تابلوئى بەرگ:
ئىبراھىم سالىح	بەرگ و ناوھپۆك:
1000	تیراژ:
خانەي كۆلتوور	بۆلۈكار:
4000	نرخ:
تاران	چاپخانە:
2020	سالى چاپ:
يەكەم	تۆبەتي چاپ:
(42) ي سالى (2020)	ژمارەي سپاردن:

له په نجره که ووه سهیری دهره وه دهکات، زستانیکي سهخته و به فر کلؤ کلؤ دباريټ. شوشه ی عتره که ی به دسته و هیه و ههست دهکات ئه و ساردتره له دهره وه. تاويک له ديمه نی به فری سهر لقی داره کانی پوانی و له دلۍ خویدا گوتی: "نه گهر وهرزی به هارش بيټ، چيتر ناتوانيټ له سهر چيمه نی باخچه کان پشويه ک بدات."

له و پوژده وه ی به هوش هاته وه، يه ک دووچار به چاوی پر له فرميسکاوييه وه له ئاوينه دا روخساری شيواوی بينيوه. ئيستا خه می قاچه کانی نييه، به لام شووختی سهر پومته تی و دم خواريه که ی دلته نگي کردبوو. هيچ کهس له دؤستانی وه ک جاران سهردانی ناکهن، به تاييه ت چناری کچی و شيلانی هاوسه ری که فؤرمی جيابونه وه ی بو ناردووه و ده بيټ ئيمزای بکات. هه رچهن د بیری ده کرده وه باوه ری به و قسه يه نه ده هات که ده لئین: نه گهر ژن پياوی خو شبوئی، چاوپوشي له که موکوپييه کانی دهکات، به لام

دلنیا بو له وهی که هۆکاری ژنهنانی ههستکردن به وروژاندن
و ههزی بۆ سیكس بووه نهك خوشه و یستی.

په رستاره که که هیشتا دلتهر و روخساریکی گهشی هه بوو،
ههردوو هه به که ی دایه دهستی و پئیگوت: " له مه و دوا ده بیته
له بهرچاومدا هه به کانت بخۆیت. ماوهیه که چاودیریت ده که م و
ئاگام لئی هه به کانت ناخۆیت و بیئومید بوو یته له ژیان."

" بۆ ده بیته بزیم، له کانتیکدا جهسته م دارزابیته و نه توانم بیه وه
ئه و ئینسانه ی جارن."

" تۆ هه ر ئه و مرۆقه ی جارانیته، ئه وه ی پئی لیگرتووی پئی هه کانت ه،
پزیشکه کانت ده یانه و یته جاریکتر قاچت بشکیئنه وه و پلاتینی
تییکه ن."

" دل م به چی خوشبیته، که سم نه ماوه ئه و که سه ی خوشمو یست
کۆچی دوا یی کرد، هاوسه ره که م لیم دابرا. ژیانم پر له کیشه و
ده رده سه رییه."

په رستاره که په رده ی په نجه ره که ی کرده وه و هه به کانی دایه
دهستی به ختیار.

" من ته مه نم شه ست و پینج ساله، که چی نامه و یته خانه نشین
بکریم، ده مه و یته تا دوا هه ناسه بزیم، ئه مه په یوه ندی به گه شبینی
و بیئومید بوون نییه، به لکو په یوه ندی به ناخی منه وه هه یه، که
ده مه و یته ژیان به جوانی ببینم. نهك ته نیا گول و باخچه کانت،
به لکو گیانله به ره کانیته. ئیستا من جوانی له ناخی تۆ ده ببینم، تۆ
ده بیته ئه و جوانییه بدۆزیته وه بینوسیته وه."

" چ جوانییه ک؟"

"جوانی له که ژال بینه، ئه و کچه ی ئه و گولآوه ی بۆ ناردی ئه وه
جۆریکه له جوانی نیوان دوو ئینسان. له بیرمه شهویک له شهوان
دلتهنگ و په شبین و بیزاربووم له ژیان، به و شهوه تاریکه
ته ماشایه کی ئاسمانم کرد ئه ستیره دهگه شانه وه، به و سه بیرکردنه
جوانی له ناخم بوو ژایه وه."

به لآم، من له گه ل هاوسه ره که م راستگۆ نه بووم، جوانیه کانم
ناشیرین کرد

"له بیرمه، له سه رده می هه رزه کاریم له گه ل کۆمه لی هاوپیچ چووین
بۆ سه یران. پۆژیکی گهرم و خۆش بوو، کورپه لاوه کان یه خه ی
قه میسه کانیان کرد بووه وه، مووی سه ر سنگیان ده رخستبوو. له
پریکدا دوو گه نج هاتنه به رده م من و کچیکی براده رم، سه رو
ئاسکریمیکیان به ده سه ته وه بوو، به بزه یه که وه داوایان له ئیمه
کرد که پیکه وه ئاسکریمه که بلئیسینه وه. هه رچه نده کچه
براده ره که م پازی نه بوو، لی من له گه ل ئه و کورپه جوان و ده م
به خه نده که که ناوی سیمۆند بوو، به شداری لسینه وه ی
ئاسکریمه که م کرد. له کۆتاییدا یه کتریشمان ماچ کرد. له و
پۆژه وه ی سیمۆندم ناسی خۆشمویست، به لآم به داخه وه هه ر ئه و
پۆژه له ناو قه ره بالغی لیم ونبوو. که چی تامی ماچه که و
خۆشه ویستییه که ی له دلما مابوو، تا ئه و پۆژه ی شووم کرد.
پانزه سال له گه ل هاوسه ره که م به خۆشی ژیاين، تا پۆژیکیان له ناو
پاسیک به پریکه که وت سیمۆندم بینیه وه. باوه شمان به یه کتر کرد و
تیر گریاین. سیمۆن باوکی سی مندال بوو، منیش دایکی دوو
مندال. هه ردوو کمان پریارماندا که بۆ ته نیا شه ویکیش بیت،

دەبىت پىكەو ە بنووين. لەگەڵ سىمۆن نووستم، ھىچىش پەشيمان نىم.

" مەبەستت چى بوو لە گىرپانەوھى ئەم بەسەرھاتە ؟

" مەبەستم ئەوھىە مەرۆف دەيان نھىنى شاراوھى ھەيە و ناتوانىت بياندرکىنيت. ئەگەر ھاوسەردارىش بىت، لە کۆتايىدا لە ناخوھ لەسەر ئەم ھەسارەيە بەتەنيا دەژين، ھەر بۆيە تۆ دەبىت لاپتۆپەكەت بگريتە دەست و بەگژ ئەم ژيانەدا بچىتەوھ، ئەو نھىنيانە بنووسىتەوھ كە مەرۆف لىي دەترسى بياندرکىنيت.

لەم كاتەدا وتەكانى كەژال ھاتەوھ يادم: مامۆستا تۆ دەبىت بىداربىتەوھ، بۆ ئەوھى داستانى خوۆشەويستيمان بگىرپتەوھ

بىربكەرەوھ ھىشتا فرسەتت بەدەستەوھ ماوھ، پوو لە جوانى بكە. دەزانىت ئەگەر خىزانىك مندالىكى كەمئەنداميان بىت و پووخسارىكى شىواوى ھەبىت، ھىشتا لای ئەوان جوانترين ديارىيە. كەواتە دەبىت دىدما ن بۆ شتەكان لە دلەوھ بىت.

من باوهرم بەوھىە كە ھەمىشە بەرەستىك ھەيە لەبەردەم مەرۆف وای لىبكات درىژە بە ژيان نەدات، بەلام وتە جوانەكانى تۆ ئەو بەرەستەم بۆ دەشكىنى. تكايە پياسەيەكى ناو ھۆلەكەم پىبكە تا ماندوو بوونى ئەندىشەم لە بىرچىتەوھ و بتوانم ئىدامە بەژيانم بەدەم و چىرۆكى كەژالت بۆ بگىرپمەوھ.

**

میردی یه که می که ژال که هونه رهنه ندیکی دستپه نگیه به ناوی کامه ران، نه و هۆلکی گه لری هه یه له م شاره ئوتاوا زۆریه ی تابلۆکانی نه بستر اکتن. واته په نگه کان ئاویته ی یه کتره کات، ده ی کات به تابلۆ و ده ی فرۆشیتته وه.

نه م هونه رهنه نده که ژالی له شاری که رکوکوه وه گواسته وه بۆ که نه دا و له زه ماوه نده که ی میوان بووین. کامه ران گه نجیکی په شتالهی که چهل و برۆ نه ستوور و لگوتپانه.

له پۆژی زه ماوه نده که ی کاتی ده ستیم گووشی و پیروزیاییم لیکرد، به زه رده خه نه یه که وه لیی پرسیم: "ماموستا چۆن بوو کی کم خواستوه؟"

"به راستی هونه رهنه ندی. پیروزی یه کتر بن."

پووم له بوو که خان کرد و ده سته کانیم گووشی. له گه ل ده ست به رکه وتنی من و بووکی ته زوویه کی کاره بایی چریکاندی به جه سته ماندا، که ژال ختوو که یه ک گرتی و چاوه کانی لیبریم، ته زووه کاره باییه که نه گه ر به ریکه که گوتیش بوویت خو شییه کی به جه سته م به خشی. هه ر دوو کمان پاچکه یین. ببوره. ""

بووکی پیلووی چاوه کانی ترووکاند و گوتی: "تۆ ساحری."

پیروزه ژیا نی هاوسه رگیریتان، نه مزانی بوو که رکوک کچی وه ها جوانی تیداییت. ""

شیلانی هاوسه رم به پوو گرژییه وه گوتی: "نازانیت قسه بکه ییت، نه م جوانی جوانییته له چییه؟ با بۆ یادگاری وینه یه ک بگرین."

به ئەسپایی چرپاندمه بن گوئی شیلان: "من دەزانم کویت
دیشیت."

بههه ربار ژيانی هاوسه رگيری نيوان کامه ران و که ژالّ نۆری
نه کيشا، له پاش چوارمانگ بوو به پرته و بۆله. رۆژيکیان که ژالّ
زهنگی بۆلیدام و گوئی: "مامۆستا، ده توانم بتبینم؟"
یه کترمان بینی، له نووکه وه هه مووشتیکی بۆ گیرامه وه:

"کامه رانه ی هاوسه رم شیته. شه وی یه که م پيیگوتم: خانمه که م تۆ
ئه وه نده جوان و ناسکیت دلّم نایه ت ده ستت لییده م، به لام
حه زده که م رگوتبیته وه و سه یری له شت بکه م، وه ک ژنه فاشیۆن و
مۆدیله کان به سه رقه نه فه که وه پالکه وه تا وینه ت بکیشم.

تا هه فته یه ک به م وته خووشانه له گه لّمدا رهفتاری ده کرد. رگوتی
ده کردمه وه و وینه ی ده کیشام. شه ویکیان پيیمگوت: کامه ران له
سه رمان رهقه وه بووم، وه ره له ئامیزم بگره و گهرم که وه. کاتی
به رگوتی له بن جیگه بووین، کامه ران مۆمیکی داده گیرساند و
مۆسیقایه کی رۆمانسی ده خسته سه ری په نجه کانی ده کرده فلچه
و به گیانمی ده خشانند، منی شیته و هار ده کرد و ده یورووژاندم.
جاریکیان تووند له ئامیزم گرت، مۆمه که م کوژانده وه و گوتم:
ده به سه ئیتر تابلۆکه ت ته واو بکه. دوا ی مانگی دوان، تیگه ی شتم
که من و ژيانی ئەم هونه رمه نده یان نه گوتوو. ئەو چه ندين
کاترّمیر له گه لّ رهنگ و بۆیه و تابلۆکانی ده باته سه ر و ئاگای له
من نامینیت. رۆژيکیان پيیمگوت: کامه ران گیان، ژيانی
هاوسه رگيری چۆن واده بیته؟ من نه هاتووم بۆ که نه دا تا پۆز بۆ تۆ
بکه م، من پيیووستیم به گه پان و سه يرانه. که چی کامه ران تووره

بوو، گوتی: "کاتی شگوت به من کرد ده بوایه بتزانیایه، من هونه رهنم تابلوکانم به هه موو عه شیره ته که ت ناگورپمه وه."
ناهیکی هه لکیشاو له ته له فۆنه که وه هه ستم به ناگری ناو ده روونی کرد.

"له م پوژانه ئیتر ته واو تیگه یستم که ژیانم تاله و کامه ران نه خووشی ده روونی هه یه. بپیارمدا جوودا بیمه وه، هر بویه راسته وخو و به قسه ی خووش پیمگوت: کامه ران گیان من و تو دوو دونیای جیاوا زمان هه یه و بو یه که نه کراوین، ده بیئت جوودا بینه وه."

کامه ران به م وته یه م حه په ساو ده سستی که وته له رزین و دهنگی بلند کرد و گوتی: "داوای جیا بوونه وه بکه یت، دیپورتت ده که م، چونکه من سپۆنسه رم کردوویت."

له پاش ئه وه ی که ژال قسه کانی ته واو کرد، به هه نسکیکی پر له گریانه وه ده یگوت ئینجا تو پیمبلی چی بکه م؟

"که ژال خانم، بمبووره، جورئت و نازایه تی تو سه رنجی پراکیشاوم. من بیست ساله هاوسه رگیریم کردووه غیره تی ئه وه م نییه داوای جوودا بوونه وه بکه م، به راستی تو نازایت."

"نازایه تی چی، من ده رچووی کۆلیژی کشتوکالم. ده مه ویئت له گه ل که سیئک هاوسه رگیری بکه م که پیکه وه ببین به باخه وان."

هه رکه که ژال باسی کۆلیژی کشتوکالی کرد، په نجه ی ئافه رینم بو به رز پراگرت

"بیئت خووشه که من ده رچووی به شی کشتوکالم؟"

"به دڻياييەو، ئەو برادەرانی دەرچووی کۆلێژی کشتوکالڻ زۆربەیان بوون بە شاعیر و کادیری سیاسی. ئەوە بۆ یەكەمین چاره كەسێك ببینم خەمی گول و باخچە ی بی." "

كە ژال پەشۆكاو بوو، تالی بسکی شۆپبوووە ناوچەوانی، بە لێوە تەنكەكە ی فووێهەکی لە پرچی كرد و گوتی: "مامۆستا، واز لە شۆخیکردن بهینە، هەر بەجدی ئایە کامەران دەتوانیت دیپۆرتم بکات؟"

هەستیکم راگرت و پەنجەکانم بەناو قژما هینا و وگوتم: "ئەگەر بەم پە لە پە لە یە داوای جیابوونەو بەکەیت، دوور نییە بتنیرنەو، بەلام كە ژال خان من هەستدەكەم لە نیوان تۆ و کامەران لەیەك تینەگە یشتنیک هەبیت؟"

"نەخیر! من منداڵ نیم، دەزانم ئەو هونەرمنده و بەزمانی لووسی منی فریودا. باوەر دەکەیت پیشنەوێ هاسەرگیریم لەگەل بکات پۆژانە پورتریبەتی دەکیشام، کەچی لەو پۆژەوێ پیکەوێن. لێی بووم بە تابلۆیەکی رەق وتەق."

"من خۆم لەگەل کامەران قسە دەکەم و گوێ لەویش دەگرم بزاتم چارەسەرێك نادۆزینەو"

"مامۆستا، خۆت ماندوو مەکە، من ناگەرپیمەو بۆ لای کامەران، با دیپۆرتم کەن، خۆ من بیکەس و کار نیم، ناشمەویت لەبەر پاسەپۆرتی هیچ ولاتیک ژیان بەدرۆ بەسەر بەرم."

"ئافەرین. کچی خۆم ئیستا بە من بلێ چیت بۆ بکەم؟"
من دەمەویت تا شوینیک پەیدا دەکەم لە مالی خۆتان جیگەم بکەنەو؟"

بەسەرچاۋ، چنارى كچم عازەبە و دەتوانن بېنە برادەر، بەلام
مۆلەتم پيىدە لەگەل كامەرانىش قسەيەك بكەم"
ئارەزووى خۆتە. وەك گوتم من بريارى خۆمداوہ و گەپانەوہم بۆ
كەركوك زۆر پيخۆشترە لە ژيانى ھاوسەرگيريەكى پر لە درۆ.

گەلەرىيەكەى كامەران لە يەكئى لە شەقامەكانى پشت سەنتەرى
شارەوہ بوو، لەو گەرەكە زۆرىيە ئەلكحولىست و سۆزانىيەكان
لەى كۆ دەبوونەوہ. لەبەر ئەوہى نرخی خانوو يان كرىى دوكان
لەو شويناە ھەرزانتەرە كامەران خانووہيەكى كرى بوو، نھۆمى
خوارەوہى كردبوو بە ھۆلى گەلەرى و ژورەكانى سەرەوہشى
وہك سەدىۆيەك بەكارى دەھينا بۆ نىگاركيستان.

كامەران لە ويناەكيستان و بزنىس زىرەك بوو، كەمىكش قرچۆك و
چاوپنۆك بوو، زمانشيرين و ساختەچيش بوو
پيم نايە ناو گەلەرىيەكەى، خانمىك چەند تابلۆيەكى كرىبوو،
كامەران پىسولەى بۆ دەنووسى. كامەران قاتىكى شىنى كال و
بۆينباخىكى خاكى بەست بوو، جگوتى پىلاوى ئىتالى لەپى بوو.
نرخی كراس و پىلاوہكانى سەرووى ھەزار دۆلارىك دەبوو.

كامەران كرىارەكەى بەرپىخت، منيش بە فيكەلەيدان تەماشائى
تابلۆكانم دەكرد

چەند تابلۆيەكى نوپى ھەلواسى بوو، تابلۆيەكى لە ويناەى كچىك
دەچوو سەما بكات، وەلى پەرچەمەكەى با بردبووى
گويم لەتەقەى كەوشەكانى كامەران بوو، ئاوپمدايەوہ، بە
پىكەننەوہ پىى گوتم: "ئەم فيكە فيكەت لەچى دەزانم بۆچى
ھاتوويت ياخوا بەخىربىت نووسەرى مەزن؟".

كامەران ئەو تابلۆيەت سەرنجى راكىشام
"واز لەكارەكانم بەيناە قاوہكەم ھىشتا گەرمەو لەناو تەرمزەكەيە
فەرموو دانيشە، تا سەروو قاوہيەكى رەش بخويناەوہ"

بەدەم قاوھ تىكردنەوھ كامەران گوتى: "دەمزانى كەژە پەنا بۆ
تۆ دەھىنىت، پىمبلى كەژە چىدەگویت، لەوھ زىاتر تا بۆيىكەم؟"
"خۆشەويستى."

كامەران، بەسەرسوورمانەوھ سەيرىكى كردم، قاوھپەش و
تالەكەى بە قومىك خواردەوھ، ئارەقى شىن و مۆرىكردەوھ و بە
توورەيىوھ گوتى: "خۆشەويستى چى، من عاشقىم، بى ئەو
ناتوانم بژىم ئەگەر باوهر ناكەى وەرە سەرەوھ لەگەلم ستۆدىوكەم
بىينە."

دەستى پاكىشام بەزۆر بردمىيە نھۆمى سەرەوھ.

لەپر كامەران شەقىكى لە دەرگەى ژوورەكەيدا، دەيان تابلۆ
لەسەر زەوى كەوتبىون زۆربەيان وىنەى كچى رگوتبىون كە لە
سەروسىماى كەژال دەچوون.

يەكى لە وىنەكان جگوتىك مەمك بوو، بەچەشنى ھەرمى بە قەد
لقەدارىكەوھ شوپربووبوونەوھ.

گوتم: "كامەران گيان، لەسەرخۆ من ھاتووم قسە بكەين نەك
شەر."

"ئەم وىنانەى دەيىنى ھەمووى تەعبىر لە لەش و نىگای كەژال
دەكات، من ئەگەر كەسىكم خۆشەويت پۆرتريتى ناكىشم

لە پلەكانەكان ھاتمە خوارەوھ، لەسەر كورسىيەك دانىشتم: پىم
بلى كامەران گيان بۆوا توورەيت؟

"ئەى چۆن توورە نەبم، كەژال وەلامى تەلەفۆن و تىكستم
ناداتەوھ، پىمدەلىت ھەمووشت كۆتايى ھاتووه

"چارە چىيە، چى بە من دەكرىت؟"

"تو ویزدانت ماموستا تو قه بوول ده کهیت ئه و هموو خه رجییه
له کچیک بکهیت و لیرهش وازت لی بهیئیت؟"

"که ژال زمانی ئینگلیزیه کهی باشه، ههفتهی داهاتوو ده چیته
سه رکار و قه رزه کهت ده داته وه."

"چ زوو کاری پهیدا کرد، راسته ده لئین: ژن وهک پشیلّه
سپله یه."

"به تووره ییه وه پیمگوت قسه کهت ته واو مه که، له ئونلاین به
ئاسانی کاری قاپ شوړینی پهیدا کردووه."

کامه ران به زهرده خه نه یه که وه گوتی: "ئه م نووسه رانه بهس بو
ئه وهی ناو داربن پشتی ژن ده گرن

منیش به پیکه نینه وه وه لایم دایه وه: "ئی شه ره کهی ئیمهش هه ر
له سه ر ژنه."

"باشه ئیستا من تیگه یستم، ئه و بالنده یه فری، چیبکه ین چار
چییه؟

دوو باره په نجه کانم خسته نیو قزم و کیشام به سه رما و کوونی
گوچکی راستم پاک کرده وه و گوتم:

با کیشه که به ئارامی چاره سه ر که ین، چهند مانگیک دووربن
له یه کتر."

کامه ران وهک فیشه که شیته چوو به ئاسماندا و هه لچوو: "بو من
غه شیمم، کات برپوا له قازانجی که ژه یه و نزیک ده بیته وه له
وه رگرتنی ره گه زمانه ی که نه دی؟"

"جا چیده بیته ئه گه ر توی هونه رمه ند چاکه یه ک بکهیت و بیده ی
به دهم ئاوه؟"

"ئەي ئەو پارەيەي خەرجم کرد؟"

"پېمگوتى دەتداتەو، چونكە تۆ پېشتەر پىسوولەي خەرجىيەكانت پىشانى داو." "

"بەللى مامۇستا پراستى من تاقەتى سەرئىشەي ژنم نىيە، با بىست ھەزاردۆلارم بداتى و بۆ خۆي لە كەنەدا دانىشى." "

كەمىك دامام، لەللى خۆم گوتم بەپراستى پارە كىشەيە بۆ مروڤ.

"بەلام من بىستوومە دە ھەزاردۆلارت سەرفکردوو." "

"پراستدەكات، دەي ترش باجى جنسىەكەي." "

بە شوخىيەو گوتم: "بۆ تۆ ئىشى قاچاخچى دەكەيت، با نە ۱۰ بىت، نە ۲۰ بىست، پازدە ھەزار دۆلار بىت نە من قسەو نەتۆ قسە." "

كامەران دەستى نايە ناو دەستم گوتى: "من وامدەزانى تۆ نووسەرىكى بەتواناي، كەچى لە دەلىكىش باشىت." "

كامەران پىت بەقەت بەپەي خۆت پاكىشە." "

"زۆرباشە. پىاو قسە دەكات؟"

بەزەردەخەنەيەكەو ۋەلامم داپەو: "خەمت نەبىت، ئەگەر كەژال پارەكەي نەدا، خۆم ئەو پارەيەت دەدەمى." "

پىشئەوئەي برۆمە دەرەو دەستم نايە بانشان كامەران و گوتم: "قسەيەك لە دلە دەمەوئە پىت بلىم." "

"فەرموو." "

"پراستە ئەو قاتەي بەرت نرخی ھەزار دۆلارە، ۋەلى مىشكت سفرە." "

*

له و ماوهیه‌ی که ژال له مالی ئیمه مایه‌وه، به‌رده‌وام کاری ده‌کرد و هه‌ولێ دها هه‌رچی زوو قه‌رزه‌که‌ی کامه‌ران بداته‌وه. که ژال جگه له قه‌رزی کامه‌ران یارمه‌تی بو مالی خو‌شیان ده‌نارد و ناوناوه‌ش به‌ده‌ستی پر له دیاری ده‌گه‌پایه‌وه مالی ئیمه. که ژال بوو به یه‌کی له ئەندامانی خێزانمان، ئەوه‌نده ژیر بوو چناری کچمی ئامۆژگاری ده‌کرد. ئەگه‌ر رۆژیکش له‌سه‌ر کار دواکه‌وتبا ئاگاداری ده‌کردینه‌وه. کاتیکش ئەو له مال دیار نه‌بویه، مال خالی و جیگه‌ی دیاربوو. دایک و باوکی که ژال له که‌رکوکه‌وه به‌رده‌وام زه‌نگیان لیده‌دا و سه‌ره‌پای سوپاس و ستایش، ده‌یانگوت توو‌خودا مه‌هیلن ئەو کچه‌مان به هیچ لایه‌ک ب‌پوات. به که ژال یشیان ده‌گوت: " ئابروومان نه‌به‌یت و ئەملاوئه‌ولا نه‌که‌یت."

له‌گه‌ل مالی که ژال بووین به ناشناو به‌ئینماندا ئەگه‌ر ئەمجاره گه‌پایه‌وه کوردستان سه‌ردانیان بکه‌ین. جاریکیان به‌ته‌نزه‌وه به‌دایکی که ژالم گوت: " ماشاللآ کچه‌که‌ت ئەوه‌نده جوانه هه‌ربچیته ده‌روه‌وه گورگ ده‌یخوات."

باخچه بچکۆلانه‌که‌ی مالمان به‌ده‌ستی په‌نگینی که ژال پازایه‌وه و دوو نه‌مامی کپی چاندی و گوتی: " ئەم نه‌مامانه ده‌بنه دیاری، کاتی به‌رز ده‌بنه‌وه و ده‌بنه دره‌خت له‌ژیر سیبه‌ری داده‌نیشن و چیتر پێویستان به‌که‌پر‌دروستکردن نامینیت."

منیش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتم: " راسته‌که‌یت، دره‌خت جوانترین دیارییه و له‌به‌رچاوه، هه‌ردیارییه‌کی تر ببه‌خشی به م‌رؤڤ له پیری ده‌کات."

هاوسه ره که م له پشته وه چرتۆکی لیگرتم و گوتی: " ده زانم
مه به ستت منه، به خوا کچم تا ئیستا یه ک تاکه بازنگی کردوو و
هه رده یداته وه به چاوما."
به پیکه نینه وه گوتم: " ژن میشکی ماسییان هه یه، شت زوو له بیر
ده که ن."

*

پۇڭزىكىيان كاتم قۇستەوۋە و سەردانى كامەرانم كرد. ھەر كە دەرگەى
گالەرىيە كەم كىردەوۋە، كامەران لە پلەكانەكان ھاتە خوارەوۋە بۇ
ناو ھۆلەكە. لام واپىت گويى لە زەنگى دەرگەكە بوو يان لە
كامىراى چاودىرى منى بينى بوو. كامەران دەست كىشە
بۇيەياويەكەى داكەندو فرىى دايە ناو سەبەتە زىلىكى ژىر
مىزىكەوۋە. بە زەردەخەنە و پوخسارى گەشەوۋە كەوتە فىكە
لېدان. ھەمان ئاوازى فىكە لېدانەكەى من بوو.

"چىيە، لاسايشمان دەكەيتەوۋە."

"كاك بەختيار كى دەتوانىت لاساى تۇ بكاتەوۋە، تۇ ھەر پۇڭز
جۆرە سىنارىيۇك دەپازىنىتەوۋە"

دەستم برد بۇ ترمزە قاوۋەكەى و گوتم: "قاوۋەكەى پارسالى تيا
ماوۋە؟"

"ئەى چۇن بىخۇرەوۋە قاوۋەى بەرازىلىيە، ئەو خەلكە بەس ناوى
قاوۋەى توركى و عەرەبى و كۆلۇمبى دەزانن، ھەلى ولأتى بەرازىل
بە تامترىن قاوۋەيان ھەيە."

سەرى ترمزەكەم شلكردەوۋە. خۇشترىن بۇنى قاوۋە ھاتە بەرلگوتم.
قوومىك قاوۋەم كىردە ناو كوپىكەوۋە و تامم كرد.

"كامەران مشتى لەم قاوۋەيە بۇ من دانى، يان پىمبلى لە كوي
دەتوانم بىكېرم."

"نەخىر، ھەركات ھەزەت بەقاوۋەبوو ۋەرە بۇ لام تىر قاوۋەت
دەكەم"

سەرنجى تابلۇكانىمدا. زۆربەيان دىمەنى شارى ئۇتاوا بوون، بە
شىۋەى ئەبستراكت و پەنگى دلرفىن و گەش نەخشى كىشابوون

گوتم: " کامهران ئەمجاره شیوازیکیتر له کاره کانت ده بینم." تکایه، مامۆستا. پرسیار زۆرمه که. من ناویرم وه لآمی تو بدهمه وه.

"مه به سنت چیه؟"

"ئەم کاره م بۆ بازگانیه و چەند قونسیلیه ک داویان لیکردوم." ههستامه سه رپی، گویم له خشه خش و دهنگی پی بوو له نهومی سه ره وه. سه یری کامهرانم کرد. یه کسه ر گوتی: " ئەوه پیشیله که مه."

په رده ی پشت میزیکم هه لدايه وه، چەند لاپه رپه یه ک له سکچه کانیم بینی. ره شی کردبوونه وه به شیوه ی کاریکاتۆر. وینه کان پر له مانا و ته ن ئامیزبوون.

پرسیم: " کامهران ئەم سکچه چانه شت کیشاوه و لیمت شاردوو ه ته وه؟"

په ره ی سکچه کانی کوکرده وه و گوتی: " فه رموو ته ماشایان که " پروانیمه وینه کان، سکچیک که وینه ی هه رامه ی پیاویکی کیشابوو، له شیوه ی قه له م ده رپه ری بووه ده ره وه، سی په نجه شی پیوه لکابوو.

گوتم: " ئەمه یان چیه؟"

به شوخییه وه وه لآمیدایه وه: " ئەوه نووسه ریکه قه له مه که ی به ده سته وه یه، واته عه قلی له کۆشیه تی."

دام له قاقای پیکه نین و گوتم: " کامهران پیم جوانه کاتی ده تبینم دلخۆش و سه رکه وتووی له کاره کانت، زۆرجار مرۆف کیشه یه کی دیته پیش خه مبار داده نشیت."

به پيچه وانه وه، من ده بيٽ شادمان بم كه كي شه م ديته پيش،
چونكه فيرم ده كات ريگه يه كيتره له بزيتم.

"كه ميك پي كه نيم و لام سه يريوو كامه ران به هيچ شيوه يه كه ناوي
كه ژال ناهينيٽ."

له م كاته گويم له زريكه ي ژنيك بوو له نهومي سه ره وه به زماني
ئينگليزي هاواري كرد: "من سه رامه، هي بيناموس."

بيوره كامه ران، نه گهر له كاتيكي خراب سه ردانيم كردي،
پشيله كه بانگت ده كات."

نه ویش به پي كه نينه وه وه لاميدامه وه: "نا نه وه، ژنيكه مؤديلم بو
ده كات، رگوته وده بيٽ وي نه ي بكي شتم."

به ره و لاي ده رگه ي ده ره وه روي شتم، به كامه رانم گوت:
هه سته كه م ناقلتر بوويته؟"

ناخر ويستم پيشانت بده م كه عه قلم سفر نييه."

ده ستم به ده رگا كه وه بوو. ژنه كه ديسانه وه هاواري لي هه لسا...
كامه ران ده ستي گوشيم و گوتي: "با هر هاوار بكات، پاره م
پيداوه."

به ته نزيكه وه گوتم: "كامه ران سوپاس بو قاوه كه ت، به لام به خوا
كه ر بچيٽ بو به غذا نابيٽ به ئيستر."

*

له گەل ھاټنی وەرزی ھاوین. بپریماندا که گەشتیک بکهین بۆ
 تافگەکانی نیاگارا فالس. ماشینیکم به کری گرت نانی به یانیمان
 له یهکی له قاوهخانهکانی سه ری خوارد و به رهو شاریتۆرهنتو
 که گوتینه ری. من و هاوسه ره کهم له پشته وه دانشتبووین چناری
 کچم ماشینه که ی ده هازگوت. چناری کچم نه گه رچی کچیکی
 که مدووه، ههز به تیکه لبوونی خه لکیش ناکات، تا راده یه که
 دلره که سه فه رکردن له گه لیا تا راده یه که ناخۆشه. نیوه ی
 ریگه مان به قسه ی خۆش برده سه ر. گه یشتینه تۆرهنتو نانی
 نیوه رۆمان له چیشتهخانه ئیرانییه کان خوارد. ئینجا تۆبه ی من هات
 ئۆتۆمبیله که لیخووپم.

له به ره ئه وه ی گه شتیار یه کجار زۆربوو ترافیکیش دوا ی خستین، به
 دوو کاتژمیر گه یشتینه ناو شار. تافگەکانی نیاگارا له دووره وه
 هازه ی ده هات، له یهکی له هوتیله کان که پیشتر دیاریمان کرد
 بوو، دوو ژووری جیاواز و به ته نیشته یه که وه مان گرت پاش ئه وه ی
 پشوومان دا، من و هاوسه ره کهم به ئه سانسیره که دابه زینه
 خواره وه. له هۆلی پیشوازی میوانه کان چنار و که ژالمان بینی
 له گەل لاویک گفوتگو ده کهن. کاتی گه یشتینه لایان،

که ژال گه نه که ی پیناساندین: ئومید کوردی رۆژه لاته و خاوه ن
 نووسینگه ی کرین و فرۆشتنی خانووبه ره یه له شاری تۆرهنتو
 ئومید لاویکی باریکه و چاوپره ش و دهم بچکۆلانه بوو، په له یه کی
 سوور به لاملیه وه بوو. زمانشیرین و دهم به پیکه نین بوو. که میک
 موو نه رم دیاربوو، کاتی ده دوا وه ک ژن له پی دهستی به
 ده مییه وه ده نا، وا دیاربوو به زمانه شیرینه که ی که ژال و چناری

فریو دابوو که به ماشینه که ی به ناو شاری نیاگارا گریان بدات، به لَام من گوتم: " نیاگارا دوو شه قامه و به پیاسه کردن زور خوشتره. "

ئومید دیار بوو چاوی له سهر که ژال لا نه ده برد، تووند دهستی منی گووشی و گوتی، به گوپی شه هیدان ئیواره ده عوه تی منن هه رچهند من ئەم وته یه م پینا خوش بوو، ده مزانی ئومید ده زانیت چۆن بمان خاته ته له وه.

له کچه کانم پرسی: " ئیوه چی ده لئین؟ " که ژه یه کسه ر وه لَامی دایه وه و گوتی: " با سوینده که ی نه شکینین. "

له ئومید دوور که گوتینه وه، شوپبووینه وه به ره و تافه گه کان. کاتی که ژال دیمه نی جوانی تافه گه کانی بینی له خوشیدا که وته سه ماکردن و سیلفی گرتن. وه ک مندالئیکی هار له م سهر بو ئه وسهر پرایده کرد و ده یگوت: ئای خواجه له م هه موو جوانییه پیاسه ی خۆمان کرد، به ناو پارک و بازاره که ی شار سووراپینه وه. که میک برسیمان بوو. گوتم: " چی ده لئین شتیک بخۆین؟ "

که ژال گوتی: " مام به ختیار له بیرت چوو داواتی ئومیدین؟ " هه ستمکرد که ژال دلای چوو به ئومیده وه. گوتم: " خو ژماره ی ته له فونیمان نییه و هیشتا زوو به نانی ئیواره. "

که ژال ژماره ی ته له فونه که ی ئومیدی پیشاندام و گوتی: " ده ته ویت ته له فونی بو بکه ییت؟ "

خۆم توورپه کرد و گوتم: " بو له برسا مردووین، له و ئومیده په ستم که کاتی ناوی شه هیدانی هیئا. "

چنار و که ژال چرپاندیانه بن گوئی یه کتر و پیکه نین. چەند کۆلانیکی ترمان بری، له دووکانیکی جلفروشی ژنان که ژال و هاوسەرە که م چونه ژووره وه. من چمکی کراسی چنارم گرت و به ئاسپایی لیم پرسى: "ئەم ئومیدە تان له کوئی ناسی؟"

"باوکه گیان، ئەو کورپه کورده له هۆله که دانیشت بوو. که ژه هەرکه بینی گوئی ئەم کورپه له شوینیک بینیوه. ئیتر گه نجه که هات به لامانه وه و خوی پیناساندین و پرسىاری لیکردین. کاتی زانی ئیمه کوردین، یه کسەر له گهل که ژال بوون به برادر و ژماره ی ته له فۆنیان گۆپییه وه."

"هەرگیز نه مده زانی که ژال ئاوا به ئاسانی که وی بکریت."

"قه یچی که باوکه گیان، ئەو ئومیدە کورپکی خراب دیارنییه. دوا یی خۆ هیچ پووینه داوه تۆ بۆ په شوکاویت؟"

زهرده خه نه یه که هاته سه رلیوم و گوتم: "پاستده که ییت، خۆ منیش له جیئی ئومید بم هەر وامده کرد."

چنار به پیکه نینه وه گوئی: "ئەوه ده لئی چی؟"

"بیگومان کاتی لاویک دوو کچ جوان ببینیت، هه ولی پراوکردنیان ده دا."

چناری کچم پیکه نی و گوئی: "باوکه که میک خه تایی که ژه ی تیایه، هەر که ئەو گه نجه ی بینی زهرده خه نه ی بۆ نواند و به چاوه کانی ئیشاره تی بۆ کرد."

له م کاته که ژال و هاوسەرە که م له دووکانی کراس فرۆشه که هاتنه دهره وه. که ژال گوئی: "کاک ئومید زهنگی لیداوه که میکیتر ده گاته ئیره."

من و چنار سهیری یه کترمان کرد. به سه رسوورپمانه وه، گوتم
: "ئیسنا ئیمه لیڤه چاوه پروان بین؟"

له م قسه یه بووین. له سه ر جاده که لیموزینیکی جامر هس رایگرت
و په نجه ره که ی پشته وه کرایه وه و ئومید سه ری دهرهینا و هاواری
کرد: "خالو به ختیار فهرموو سواربن."

سهیریکی دهوروبه ری خوّم کرد، چناری کچم دهستی پاکیشام و
گوتی: "باوکه زووکه سواربه، لیڤه سه یاره پاگرتن قه ده خه یه."
منیش به پیکه نینه وه دهستی هاوسه ره که م گرت و گوتم: "فهرموو
سواربه، زاوا به خوئی ترومبیله که یه وه ئاماده یه."

پاش ئەوہی ئومید بە لیموزینە کہ پیاسە یەکی ناو شاری پیکردین. لە بەردەم تاوهری بەرزى skylon نیاگارا ماشینەکی وەستاند و بە ئەسانسێر سەرکە گوتینە سەرەوہ. لە سکای لۆن کہ چیشخانە یەکی نایب و ناودارە، گازینۆ یەکی بچکۆلانە ی تێدایە و لە گۆشە یەکی دانیشتین.

لە پەنجەرە ی چیشخانە کہ وە سەیری دیمەنی جوانی نیاگاری بەشی ئەمریکامان دەکرد. ئینجا لیستی خواردن لە بەردەممان دانرا. من پووی دەم لە ئومید کرد و بە نابەدلییە کہ وە گوتم: "کۆپی خۆم شەرمە زارت کردوین."

"بە پێچەوانە وە، مامۆستا من لە خزمەتتاندام. چەند خۆشە لەم غەریبییە لە گەڵ ھاوزمانی خۆم دانیشتووم. مامۆستا بیستم بە پێزتان چیرۆکنووسن؟"

"بە لێ، ناو ناوہ شت دەنووسمە وە."

"باوکم شاعیر بوو، ئیمە خەلکی نەغە دەین. لە بیرمە باوکم بە شیعەرەکانی حافزی شیرازی فاللی بۆ دەفرتینە وە، ھەر وەھا تەمەنم چوار پێنج سالان بوو باوکم لە گەڵ خۆی بردمی بۆ سەردانی ھیمنی شاعیر."

ھەستم کرد ئەم ھەتیوہ شت زۆر دەزانیت. لە ناکاو بیرۆچکە ی بچراندەم و گوتی: "لە وەبیئت لاتان سەیرییت کہ من چۆن چۆنی دەوڵە مەند بوومە. کاتی گەیشتمە کہ نەدا باوکم رەز و باخە کہ ی بۆ فرۆشتم. ھەر کہ فییری زمانی ئینگلیزی بووم لە گەڵ چەند برادەریکی ئیرانی بووم بە دەلال و قازانجیکی باشم لە کرینی و فرۆشتنی خانووبەرە کرد."

كاتى ئەو قىسى دەكرد من سەيرى دەرەووم دەكرد، بەلام
ئاگادار بووم كەژال چاوى لە چاوى بېرىو. جوانى ئومىد
سەرنجى پاكىشا بوو. لەھەمان كات بوم ئاشكرا بوو كە كەژە
تەواوى زانىارى لەسەر ژيان و حەزەكانى بۇ ئومىد بەيانكرد بوو.
چونكە لەپاش نانخواردن ئومىد دەستى نايە ناو دەستم و گوتى:
"مامۇستا گيان، تۆ دونيات زۆر بينيوە، شتىكت پىدەلئىم نىگەران
نەبىت."

"فەرموو."

"مەبەستم ئەوە پاستىيەك دەدركىنم، لەوەبىت ئىوہ پىي
دلگرانبن."

ھەموومان گويمان بۇ شل كرد، پاستى من لەوہ ترسام يەكسەر
داواى داخوازى كەژە بكات.

گوتى: "ھەفتەى داھاتوو دەچم بۇ حەج، لاتان سەير نەبىت منىش
ھەرەك ئىوہ نوپژ ناكەم، بەلام لەگەل ھاوكارەكانم بە گروپ
دەچىن بۇ مالى خوا."

"جا ئەوہ ژيانى تايىبەتى خۆتە و ئىمە بۇ نىگەران دەبين"

"دەزانم، بەلام ئىشكەم وا دەخوازىت."

ھاوسەرەكەم بەپىكەننەوہ گوتى: "جا خۆت بۇ ماندوو دەكەيت
و پارە سەرف دەكەيت، حەجەكەت قبول نىيە."

"دەزانم، بەلام ئەم نەينىيەم بۆيە لاي ئىوہ دركاند. يەكەم كە
ئاگادارتان بكەم تا دوو ھەفتە ھەوالم نابىستن، دووہ نامەوئە
درو لەگەل ئىوہ بكەم، لەوانەيە ھەركە لە يەكتر جوودابووينەوہ
ئىوہ بلئىن ئەم ئومىدە دوو پووہ و بۇ بەرژەوہندى خۆى ھەموو

شت دهکات. پاسته من بۆ بهرژه وهندی خۆم ئەم حهجه دهکه م،
بهلام زیانی بۆ کهس نییه.

چاک گیرم خواردبوو به دهست ئەم ئومیدی وهه. پیمگوت: "ئیمه به
هه مووی چه ند کاترمیڤیکه تۆ ده ناسین، پۆژگارمان له بهرده مه تا
باشتر یه کتر بناسین."

ئومید به خوشی و ده م پیکه نینه وه گوتی: "به لاین بیته، هه ر که
له حه ج گه پامه وه، دیم بۆ سه ردانتان."

هاوسه ره که م سه یڤیکه منی کرد و به ئومیدی گوت: "ئومید ئیمه
پێخۆشحالین به ناسینت، به لام هه ست ناکه یته به په له هه نگاو
ده نیته."

من قسه که ی هاوسه ره که م ته واو کرد و به پیکه نینه وه گوتم:
له وانه یه ملت بشکی، هه موومان دامان له پیکه نین."

ئومید هه چی به سه ر خۆی نه هینا و گوتی: "پیم بلاین چ
دیارییه کتان پێخۆشه له حه جه وه بۆتان بهینم."

*

له گه شته که مان به خوښی گه راپینه وه مال، به لام ئیتر له و پوژده وه
په فتاری که ژه گوړا. که میک که و ته خوښی! کراسی په ننگاوپه ننگ و
جوانتری ده پوښی، بروی باریک په شتر کرده وه. دلخوښ و به
که یفتر له ماله وه له گه لمان ده دوا. کاتی به ته له فون له گه ل دایک و
باوکی قسه ی ده کرد، پیده که نی و قسه ی خوښی بو ده کردن.
ئیمه ش پیمان خوښبوو که که ژه به دلخوښی و شادییه وه ببینین.
کاتیک ئومید له حه ج گه راپیه وه، به رده وام ته له فونی بو ده کردن.
ته نانه ت لای که ژال گوښووی ئه و ماو هییه ل مه ککه بووم،
هه میشه بیرم له لای تو بووه.

که ژه ش پییگوت بوو: "ده بوایه هوش و بیرت لای خوا بوایه نه ک
من."

دوا ی ئه م قسه یه دابوویان له قاقای پیکه نین..
ئومید ته نیا جاریکش قسه ی له گه ل مندا کرد و گوتی: "
گه شته که م بو حه ج زور خوښ بوو. له ناو فرۆکه جیگه ی بز نسمانم
گرتبوو. له شاری مه ککه ش له هوتیلکی پینج ئه ستیره یی بووین
و به خوار دنه وه."

منیش پییگوت: "بو تو چوویت بو حه ج، یان بو کوبا؟"

*

له پاش يهك ههفته خۆم پینه‌گیراو بانگی كه ژالم كرد و پیمگ"وت: هه‌ستده‌كه‌م په‌یوه‌ندیت له‌گه‌ل ئومید هه‌یه، ده‌مه‌ویت ئه‌و په‌یوه‌ندییه نه‌میینیت، چونكه ئه‌و كوپه ناچیی به دل‌مدا." "مامه به‌ختیار منیش هه‌ستم كردوو، كه تۆ به‌م په‌یوه‌ندییه دل‌گرانیت، لی بۆ من ئومید ئومیدی ژیانمه."

ناوچه‌وانی خۆمدا به‌یه‌كداو له دلی خۆمدا گوتم: راسته گوتیانه عه‌شق نابینایه!

"كه ژالم گیان، واز له دلت بهینه و به عه‌قل بیركه‌ره‌وه. ئیمه ئه‌و كوپه ناناسین. ته‌مه‌نیشی كه‌میک له تۆ گه‌وره‌تره" "من له‌گه‌ل كه‌سوکاری قسه‌م كردوو، پاشان بۆ من ته‌مه‌ن ته‌نیا چه‌ند ژماره‌یه‌كه."

هه‌روه‌ك هه‌میشه كاتی تووپه ده‌بم ده‌چمه خواردنگه‌كه‌ی مه‌تبه‌خی ماله‌وه، خۆم سه‌رقالی چای لی‌نان ده‌كه‌م. هه‌ست و بیرم لای خۆم نامیینیت. كتربییه ئاوه‌كه‌م نایه سه‌ر چاوی ئاگره‌كه. كه ژالم له‌سه‌رخۆ و به هیمنی له‌سه‌ر كورسییه‌ك دانیشت و گوتی: "مامۆستا نازانم چۆن پیت بلیم، من دل‌م چوو ته‌ ئومید. ده‌یه‌ویت بیت بۆ سه‌ردانیمان، منیش له ئیوه زیاتر كه‌سم نییه."

"كه‌ژه ئایا تۆ پرست به دایك و باوكت كردوو؟" "به‌لی! ئه‌وان گوتیان مامۆستا به‌ختیار چی بلیت ئیمه پازین"

له‌م كاته زه‌نگی مال لی‌نیدا، منیش وه‌لام‌مدايه‌وه.

"سه‌لام، مامۆستای گول، رۆژباش."

ده‌نگیم ناسییه‌وه ئومید بوو.

"فه‌رموو حاجی، بیژه."

"مامؤستا، قه راره بيم بؤ سهردانيتان ئايا ده رگه م ليده كه نه وه." "ههستم كرد ئه م براده ره باش شه پمان پيده فروشي و بووه ته له زگه. پيمگوت: "پيوست ناكات ئه و هه موو ريگه يه بپریت، ئوميد من ده زانم كه تو نايه يت بؤ سهردانی من به لكوو به دواي كه ژاله وه يت."

"دهمت گهرم مامؤستا، منيش دهمه ويته دهرباره ي ئه و بابه ته سهردانيت بگه م و هه ردوو ده ستت ماچ كه م و داواي ده ستی كه ژال بگه م. به ريزتان له جيگه ي كه س و كاری كه ژالن." "ئوميد، تو زور په له ده كه يت، تكايه جاريكيتر زهنگ ليده وه، ئيستا كاتم نيهه."

"به سه رچاو، به لام مامؤستاي مه زن من ده زانم دلگرانيت به ههنگاوه كانم. به و مه ككه يه ي پيم ليتاوه، دهمه ويته به داب و نه ريتي ئاييني خومان و دلپاكييه وه كه ژال بگه م به هاوسه رم. كه ژال يش مندال و هه رزه كار نيهه، خانميكي زرنغه. تكات ليده كه م هاوكارمانبه."

"ببووره، ده توانيت جاريكيتر ته له فون بگه يته وه." "كاتي گوشي ته له فون كه م داخست. كه ژال به ديارمه وه وه ستا بوو. به زه رده خه نه يه كه وه گوتي: "توو خودا مامؤستا، ئه م دلپه قبييه ت له چي، ده كه ميك پييكه نه."

هه رچونيك بوو هه ولما دپووگرثيي و مونييه كه م لابه رم. زه رده خه يه كم پيشكه شكرد كه ژال به سه رسووپمانه وه گوتي: "تو به پييكه نينه وه جوانيتريت."

"خواردنگه که ی جیہیشت."

هاوسره که م هاته خواره وه گوتی: "چی بوو، هیشتا چایه که ت لیئنه ناوه."

پی‌مگوت: "دانیشه، تا چاییه که دهمده کیشتی دهمه ویت دوو قسه ت له گهل بکه م."

هاوسره که م به زرده خه نه وه گوتی: "ئه گهر بو مه سه له ی که ژه یه خوت ماندوو مه که. ئه وان شه و پروژ به ته له فون له گهل یه کتر قسه ده که ن و هه مووشتیکیان براندوته وه."

جگوتی پیاله م داناو گوتم: "با له خه فه تی ئه م دونیا یه چایه ک نوش که یین."

"جا خه فه تی بوچییه، که ژال ژیا نی خو یه تی و ناتوانین پیگری لییکه یین."

"ئه ری تو شیت بوویته، ئه و ئومیده ناچیته عه قلمه وه، هه روه ها ئایا که ژال ده زانیت که هیشتا به ره سمی هاوسه ری کامه رانه؟"

چاکه م تیکرد وله سه ر میزه که دانیستم. له کاتیکدا هیشتا چاکه هه لمی لی هه لده ستا، قوممیکم لیدا. لیم بوو به ژه قنه بووت، خیرا هه رچی له دهمم بوو پشاندمه وه ناو شیره که وه. هاوسه ره که م گوتی: "ئه وه چی بوو، له گه رما دهمت سگوتا."

"نه خیر، کچه شیت، له جیاتی شه کر خویم تیکردبوو"

*

لهو پۆژەوهی له گەشتی نیاگارا گەراینەوه و ئومێدمان ناسی،
شیوازی ژیانمان گۆرا..

کە ژال هەستی کردبوو کە ئیمە دلگرانین بەم داخوازییە، هەر بۆیە
پۆژیکیان بەدزیی منەوه بوخچە ی هەلگرتبوو وەک بیستم له
چناری کچمەوه کە ئومێد له شارێ تۆرەنتۆ ئیشی بۆ دۆزیووتەوه
بردووینەتی بۆ لای خۆی. نەمدەزانی چیبکەم و چیبلیم. پۆیشتنی
کە ژال مائی چۆل کردین و بەدلته نگییەوه له گەل یەکتەر دەدواین.
له پاش هەفتەیهک هاوسەرەکەم و چناری کچم پێیانگوتم کە داواتی
زەماوەندی کە ژال ین.

زۆرم پێناخۆش بوو، گوتم من نایەم و پیرۆزی یەکتەربن.
تێکستیەکم بۆ کە ژال نارد و پیرۆزیاییم لێنەکرد، لێ بۆم نووسی
هەریکات ئارەزگوتکرد مالا مائی خۆتە و دەتوانی بگە پێیتەوه.
هاوسەرەکەم لێم توورە بووگ. گوتی: "تۆ بۆ واخۆت شیواندوو
کچە زەماوەند دەکات، له گەلمان وەرە خۆشی ببینە."
"من نایەم بۆ ئەو زەماوەندە و دلنایام ئەو شووکردنەشی
کاتییە."

پیاویکی کە لەرەقیت. ""
بە پێکەنینەوه و گوتم: "وه لئا من بە عەقڵی ئیوه پێدەکەنم، ئاخر
ئێستا من چی وه لئامی کامەران بدەمەوه."
چناری کچم گوتی: "باوکە کە ژال له گەل کامەران کێشەکەیان
تەواوبوو."

ناچار دووبارە خۆم کرد بە خواردنگەکەدا و دۆلکە یەکم هیناوپرم
کرد له ئاوی سارد، پەرداخێک ئاوم خواردەوه، هاوسەرەکەم

گوتى: " ھەركە بىتەۋىت لە كىشە يەك خۆت بدزىيە ۋە، يەكسەر
رادەكە يىت بۆ مەتبەخەكە. "

ۋە ئامم نەدايە ۋە. لە دلى خۆمە ۋە بىر يارمدا سەردانىەكى كامەران
بكەم، بە ئام ھەستىكى ئىرەيى لە ناخمددا چەكەرەي كىردىبوو،
ئەۋىش جوانى كە ئال بوو، كە پۇژانە لىم دورىبوو.

*

ئىۋارە يەك دەمەو خۇرئاوابوون، سەردانى گەلەرىيەكەى كامەرانم
کرد. لە شووشەى دەرەوہى گەلەرىيەكەوہ خانمىكم بينى لە
كۆشى كامەران دانىشت بوو.

دەرگەم كردهوہ، چومە ژوور.

خانمەكە ماچىكى بچكۆلانەى كامەرانى كرد و ھەستايە سەرىپى.

كامەران پيشوازى لىكردم و خانمەكەى پىناساندم: مامۇستا،
لەكاتىكى باش ھاتى، ئەم خانمە نىلوفەر دەزگىرانمە و دووسى
مانگ دەبىت يەكتر دەناسىن، ئەوئىش وەك خۆم ھونەرمەندىكى
شىتە، بەلام شىتى ميوزىكژەننە و گىتار دەژەنىت بەدەم
خەندەوہ خۆشچالى خۆم دەرپىرى. نىلوفەرش دەستى گووشىم و
بە پىكەننەوہ گوتى: "كامەران باسى توى بۆ كردوم."

كاتى جوانتر پروانيمە لەشولارى خانمەكە، ھەستم كرد سكى
بەرزبووہتەوہ.

پىرۆزبايىم لىكردن و بە كامەرانم گوت: "ھەستدەكەم كات خىرا
دەرپات و تەمەنم گەرە بووہ، لە پىركا بوومەتە پەنجا سالان."
كامەران: مامۇستا، بۆ ئىمەى ھونەرمەند ژيان تابلۆيەكى پازاۋەيە،
پىويستە ھەر پۆژ بە شىۋەكى جياواز وئىنەى بكىشىن.

تەماشايەكى تابلۆكانى قەد ديوارەكانم كرد. كامەران پاستى
دەكرد تابلۆكانى جياواز وپەنگاوپرەنگ بوون

چەند ھەنگاويك دوور بووم لە يەكى لە تابلۆكانى، كە وئىنەى
گولئىكى تىدا كىشابوو، بەلام ھەر پەرەى لە پەنگىك.

بە كامەرانم گوت: "ژيان خىراتر لە جاران لە گۆراندايە، ئەوہ منم
لە شوئىنى خۆم چەقم بەستووہ."

كامهران دەستى خستە بان شانم و كوپيڭ قاوهى دا بە دەستەمە وە
و گوتى: "قاوه بەرازىلىيە كە نۆش كە"

قاوھە كەم بە دەستە وە بوو وەك جارن بۆنە كەى خۆشبوو. كامهران
بە ئاسپايى گوتى: "مامۇستا پرسىيارىڭ؟"
"فەرموو..."

"لەم چەند پۇژانە، كە ژال ھات سەردانى كردم خىرا پاكىجىكى دانا
و پىيگوتم فەرموو ئەو ھەش ئامانە تەكەت. كاتى زەرفە كەم
ھەلپچىرى پانزە ھەزار دۆلارى كاشى تىابوو. ھەرچەند لىم پرسى
ئەم پارەيەت لە كوئى بوو. وە لئامى نە دامە وە. بە لئام وەك خۆت
دەزانى پارەم خۆش دە وئىستا لە گەل نىلوفەر ژيان دە بە مە
سەر پارە كەم خستە گىرفانم. ئايە تۆ ئاگادارىت؟"

سەرم لىشىئابوو نە مزانى چى وە لئام بە دە مە وە، بە لئام دە مزانى
كە ژال ئەو پارە يەى لە ئومىد وەرگرتو وە.

گوتم: "كامهران، ئەى پىم نە گوتى كە ژال قەرە بوت دە كاتە وە."
كامهران پىكەنى و گوتى: "ھە والىكى لەو ھەش خۆشتر."

دەستى خستە گىرفانى و نامە يەكى دايە دەستم.
ئەم نامە يە ئەمپۆكە بە دەستم گەيشتو وە، لە وەزارەتى
كۆچبە رانە وە، كە ژال مافى ھاوولئاتى كە نەدى پىبە خشراوە. چىتر
پىويستى بە من نىيە و فۆرمى جىابوونە وە پىدە كە مە وە، چونكە
دە مە وىت لە ئايىندە لە گەل نىلوفەر ھاوسە رگىرى بكەم.
نامە كەم لە دەستى كامهران وەرگرت و خستە گىرفانم.

به ناو هۆلی گه له ریبه که سوورامه وه که وتمه فیکه لیډان،
کامه رانیش لاسایی منی کرده وه که وته فیکه لیډان. نیلوفه ریش به
سه رسوورمانه وه سهیرمانی ده کرد و پیډه که نی.

*

پۆژانی مانگی ئەیلوول. پاییزکی پازاوهبوو بۆ وینەگرتنی بووکوزاوا. لەناو باخ ودارستانەکانی شاری تۆرەنتۆ. درەختەکان لە وەرزی پاییز جوانترین بەرگ دەپۆشن. کەژال بۆ دووهمجار کراسی بووکینی پۆشی و لەسەر چیمەنی پارکەکان وینەیی دەگرت. چناری کچم و هاوسەرەکەم بەربووی بوون و بەردەوام وینەیی کراسی سپی و پەنگیینی کەژال یان بە تیکست بۆ دەناردم. بۆ شەویش لە هۆلیکی هۆتیلی شیراتۆن بە دی جەیی پلانی ئاھەنگ گێرانیان سازدابوو. خۆشبەختانە ھەر ئێو ئیوارەیی پۆلیس زاوا ئومید دەستگیر دەکات، بە تۆمەتی گەندەلی و فیلکردن لە دوو کپیاری. بە گوتەیی چناری کچم. ئومید زۆر پاراپووەوە کە زەماوەندەکەیی لی تیک نەدەن، بەلام پۆلیسەکان گوێیان لی پانەگرتوووە و گوتبوویان: "ئیمە یاسا جیبەجیی دەکەین."

سەرەپای ئابووو چوونی ئومید، کەژالیش شەرمەزار بوو، بە چناری گوتبوو: ھەرچەندە گوئی بە قسەیی خەلکی نادەم، بەلام نازانم چۆن بتوانم جارێکیتر بگەریمەووە مالتان. لەپاش چەند پۆژیک پۆژنامەکان بە مانشیییکیی گەرە نووسبوویان لە مانگی ھەنگوینەووە بۆ زیندانی، کورتەیی پووداوەکەیان بلاوکردبووەوە.

ئومید بریک پارە وەک پیشەکی لە دوو کپیاری وەردەگریت بەو مەبەستەیی کە پلازەییەک بە ریزیک دوکانەووە بکریت. ھەر ھەموو ئێو فایلەیی ئامادەیی کردبوو تەزویر و نادروست دەبن. پاش ئەوھیی پۆلیس لیکوئینەووە لەگەل خاوەن پلازەکە دەکات، کە

ئاڭگاي له هيچ نه بووه. بهلكو ئوميد ئه و سه رمايه يه ي بۆ خوودي
خوى به كار هيناوه. به م جوړه ئوميد مؤلته تى ده لالى
ليسه ندرايه وه و بۆ دوو ساليش زينداني كرا. چونكه نيوه ي
پاره كه ي بۆ خاوه نه كاني گه پانديبونه وه. ئه و شه وه ي ئه م
كاره ساته به سهر كه ژال هات. خوم ته له فونم بۆ كه ژال كرد و
دلته واييم دايه وه. پاشان پييمگوت: " من وا له ريگام چند
كاتر مي ريكيتر ده گه مه لاتان. "

كه ژال گوتي: " تووخودا بگه رپوه و ئه زيت مه خو، تازه كار له كار
تراز اوه و به هاتنت هيچ شتيك چارسه ر ناكريت. "
" كچه شيت، مادام كراسي بووكينيت له به ردايه و دى جى
ناماده يه. بازه نا بوزه خيرا په لى گه نجيكتر رايكيشه ويكه به
زاوا. "

" ئه وه چيته پياوه كه، ئيستا كه ي كاتى شوخيكردنه؟ "
ژنه كه، من وا به رپوه م. ئايا ئيوه ژوروى خوتان هه يه له
هوتيله كه؟ "

" به لى، هر يه ك ژورويك، هه مووى له سهر حسابى زاوايه. "
زور جوانه، وه ك ده لىن مالى خو نه خور بۆ چه كمه سور، ئه وه
هاتم. "

شه و درهنگ گه يشتمه هوتيلى شيراتون، كه ژال له سهر كورسيه ك
به تاقى ته نيا له هه يوانى هوتيلكه دانيشت بوو، چه پكى گولى
به ده سته وه بوو دانه دانه ده يكرده ناو گولدانه كه ي سه رميزه كه ي
به رده مى، هر كه منى بينى، كه ميك گه شايه وه و خيرا باوه شى
پيما كرد..

ههستم به خوشترين بۇنى جهستهى كچىكى كرد. به لام له بهر خه م
وگريان و ته پى چاوه كانى دلتهنگ بووم و ههولمدا دلته وايى
بدهمه وه. كاتى له ناميزم دووركه وته وه، پيموت: مزگينه كى
خوشت ده ده مى خه مه كانت ده روينته وه

نامهى ئيقامه كه يم پى پيشاندا. خوشى و شادى گرتى و تووند
دهستى گوشيم و گوتى: "فرموو له گه لم با ژووره كهى شيلانى
هاوسه رت پيشاندام."

دهستمان له ناودهستى يه كتر بوو. به ئه سانسپره كه سه ركه وتين،
ههستم به موچر كه ته زوويه كى پر له خو شى كرد به جهسته م
تپه پى. كه زال بۇ يه كه مين جار سه يريكى كردم و گوتى:
"ماموستا، تو ساهريت؟ دهسته كانت گهرمن و موچر كه به له شمدا
دههينن."

كاتى گه يشتينه به رده م ده رگهى ژوورى شيلانى هاوسه رم.
دووباره له باوه شى كردم گوتى: "سوپاس بۇ هاتنت."
كه زال به ره و ژووره كهى خوى له رپره وه كه رويشت. له دلى خو م
گوتم: "ئه گه ر ئاورم ليبداته وه واته ههستيم ورووژاندووه."
پيش ئه وهى ده رگه كهى بكاته وه، به نيگايه ك جهستهى
ورووژاندم.

*

ههروهك پيره ميڤرديك له ته مه ني گه نجيمه وه وا پراهاتووم كه به يانيان زوو له گه ل سبيده له خه وه لسم و پوژ بكه مه وه. له خه وه لسام و به ره و چيشتخانه ي هوتيله كه كه وتمه ري. گارسون و چيشتلينه ره كان له سهر ميژه كان ناني به يانيان ده پازانده وه په رداخيك ناوي ساردم خوارده وه و كوپيك قاووم تيكرد و له ده رگه ي هوتيله كه هاتمه ده ره وه.

هه رچه نده بيرم له ژياني رابووردووم ده كرده وه كه به خه ونيكي ناخوش ده چوو، به لام ماوه يه كه ده بيت له و خه و نه بيدار بوومه ته وه كه باقي ته مه نم تا پيم بكرت به خوشي به رمه سهر هر كي شه يه كه هاته به رده مم جگه ره يه كي بو داگير سينم. له م كاته له پر گويم له ده نكي كه ژال بوو به ياني باشي ليكردم. هاته ته نيشتمه وه دانيشت و گوتي: "ماموستا، تو هه ميشه پشت و په ناي من بوويته، نازانم چون چوني وه لامي چا كه كانت بده مه وه. من پيم باشه له دواي هر ناخوشييه كه مروف جگه ره يه كه بكيشي و خه مه كاني بدا به با.

ده ستم خسته گيرفانم دوو جگه ره م داگيرساند. كه ژال به قامكه نهرم و شمشالييه كه ي جگه ره كه ي لي وه رگرم، به ليوه ته نك و ناسكه كه ي مزيكي ليدا. وهك جگه ره كي ش كه بو ماوه يه كه جگه ره ي لي برابيت. له دلي خومدا گوتم ئه وه بوچي ژن هه ميشه جوانتر له پياو جگه ره ده كيشن؟ كه ژال كه وته قسه و ده زووي خه يالي پچراندم.

"ماموستا له ژياندا زور رقم له جگه ره كيشان بووه، به لام ئه مجاره هه ست ده كه م خه مره ويته."

بهروويه کي خوشه وه و گوتم: " منيش ناو ناوه جگه ره ده کيشم، وهک تۆ له و کاتانه ي زۆر بيرده که مه وه يان ميشکم هه راسان بيت. قوميمکم له قاوه ره شه که م داو جگه ره که م خسته وه سه ر ليوم. " که ژال قاوه که ي له ده ستم وه رگرت و قوميمکي ليذا و گوتي: " له مه ودوا تۆ چي بلييت من واده که م. تۆ له به لاش سه رت سپي نه کردوه. ئيستا پيمبلي من چي بکه م؟ " " نامه که ي دويني شه و دامه ده ستت چهند دلخوش بوويت کاتي خوینته وه. "

" به لي بوونم به هاوولاتي که نه دي و بتوانم پاسه پورتی خوم هه بيت خوشييه که بوو له کاتيکي گونجاو. " که ژال گيان، سه ر له خوت مه شوينه. ئه م هه موو کيشانه ده بنه يادگاري. ئه وه ي پيويسته له سه ر تۆ به زوترين کات قورمي پاسه پورت پر که يته وه و خوت کۆکه يته وه، سه ردانييه کي دايک و باوکت و شاره که ت بکه يت. "

که ژال قنکه جگه ره که ي خسته ژير پاپوچه که ي و گوتي: " منيش و ابيرده که مه وه که برۆم و نه گه رپمه وه. " به پيکه نينه وه و گوتم: " بليتي دووسه ره بپریت چاکتره، چونکه زۆر که سم بيني و ايانگوت و گه رانه وه. "

که ژال ده ستي خسته وه ناو ده ستم بۆ ئه وه ي دووباره هه ست به موچرکه ي خوشي بکاته وه. ياريم به په نجه کاني کرد و وگوتم: من و تۆ دوو براده ري جوانين.

" به لي، منيش له گه ل تۆدا هه ست به خوشي و ئاسوده يي ده که م، هه زده که م رۆژيک له پۆژان بتوانين پيکه وه دانيشن و

بەسەرھاتى خۆمت بۇ بگىرمەو، بۆئەوھى جوانتر يەكتەر
بناسين."

*

پۆژىك پيش ئۈەى كەژال بگەرپتەۋە بۇ كوردستان. لەمالى ئىمە
 مىوان بوو. لەلايەك دلخۆشبوو كە ببوو بە ھاوولالتى كەنەدى و
 نامەى جىابوونەۋەشى لەگەل كەمەران ئىمزا كوردبوو، بەلام بەھۆى
 ترس لەفرىن بەفرۆكە نىگەران ببوو، خۆى سەرقالى باخچەكەمان
 دەكرد. نەمام و لقە درەختەكانى بە گوونىە پۆشى و پاشان
 بەتيل بەستىيەۋە. دەيگوت پۆشىنى درەختەكان لەترسى
 سەرمای زستانە، ھەرۋەھا ئەم تىلە دىكارانە پارىزگارى لە
 رەگى درەختەكان دەكات، چونكە لەۋەرزى زستان
 گيانلەبەرەكان برسىيان بىت پەنا بۇ خواردنى درەختەكان
 دەبەن.

گوتىم: "ئەى پىنەگەيت دوو پۆژە لە كەنەداى ئەم ھەموو شتە
 لەكۆى فىر بوويت."

كەژال چاۋەرەش وقەترانەكەى لەچاوم برى. منيش لە شەرما زوو
 پووم ۋەرگىرا.

گوتى: "مامۇستا شەرم مەكە، من دەزانم لە تەمەنى لاويتىدا
 عاشق بوويتە."

"بە چى دەزانىت كەژال خانم؟"

"بە ھەلسوكەوتت بە ئاخافتنت. يان لەۋەبىت رووخسارم بە
 كچىكى دەزگىرانت بكات، دەزانم شتىكت لى شاردومەتەۋە،
 تووخودا بەسەرھاتىكى خۆتم بۇ بگىرەۋە."

"كەژال گيان، لەم ساتە ھىچ يادگارىيەك نايەتەۋە يادم. دەچمە
 خواردنگەكە چايىك لىدەنىم."

"مامۆستا پامه‌که، بۆم بگێره‌وه، من ده‌زانم هه‌رکەس حەز بە باخ و گولۆ بکات له‌ عیشق تێده‌گات. تۆ به‌م باخچه‌ خنجیلانه‌ت پۆلێک بالنده‌ش ده‌که‌یت به‌ میوان."

هاوسه‌ره‌که‌م له‌ په‌نجه‌ره‌ی هه‌یوانه‌که‌وه‌ هاواری کرده‌ سه‌رم:
"ده‌لێیگه‌پێی وا باخچه‌که‌مان بۆ ده‌پارزێنێته‌وه‌."

له‌ باخچه‌که‌ گه‌پامه‌وه‌ بۆ خواردنگه‌که‌ ئاوم کرده‌ سه‌ر ئاگر تا چاییک به‌ دارچین لێبنیم.

له‌ په‌نجه‌ره‌ی ماله‌وه‌ ده‌ست و پێی که‌ژالم بینی له‌ قوور و خۆل گیرابوو، گه‌لا زه‌رده‌کانی له‌ لقی دره‌خته‌کان لێده‌کرده‌وه‌. بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ میشکی مرۆف‌به‌چی پابه‌ینیت سه‌رکه‌وتوو ده‌بیته‌. واته‌ ده‌بیته‌ خوولیا و ئاره‌زووت له‌و شته‌ هه‌بیته‌ که‌ بیری لێده‌که‌یته‌وه‌. جگه‌ له‌ کاری پێشه‌یی وه‌ک پزیشکی و باخه‌وانی و هونه‌ری، له‌ کاری فکریش ئه‌گه‌ر زۆر لیکۆلینه‌وه‌ و خویندنه‌وه‌ی بۆ بکه‌یت سه‌رکه‌وتوو ده‌بیته‌، به‌لام هه‌ندی‌کجار زۆر بیرکردنه‌وه‌ش ئه‌نجامه‌که‌ی خراپ ده‌رده‌چێته‌، له‌گه‌ڵ زیکه‌ی کتربییه‌که‌ زنجیره‌ی بیرکردنه‌وه‌م پسا و چاییکی بۆنداری دارچینیم لێنا.

که‌ژال و هاوسه‌ره‌که‌م هاتنه‌ ژووره‌وه‌ و گوتیان: "بۆنی دارچینه‌که‌ گه‌یشته‌ ماله‌ هاوسی‌کان."

به‌ده‌م چایی خواردنه‌وه‌ که‌ژال دووباره‌ پرسیا‌ری لێکردم: "مامۆستا، له‌وانه‌یه‌ من برۆم و نه‌گه‌رپێمه‌وه‌ ده‌ یادگارییه‌کی خۆشمان بۆ بگێره‌وه‌، یان پێمان بلێی چۆن چۆنی بریاردا ببیت به‌ نووسه‌ر."

قه‌ندیکم خسته ژیر زمانم و قوممیکم له چاکه دا و به
 زرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتم: "چایه‌که باش ده‌می کیشاوه‌که ژال
 خان، یادگارییه‌کی شیرینم له بیرماوه، بۆتانی ده‌گیڤمه‌وه."
 (کچیکی جوان هه‌بوو له گه‌ره‌که‌که‌مان گه‌نجه‌کانی شیت کردبوو.
 ناوی نه‌شمیل بوو. منیش یه‌کی بووم له و کورانه. پوژتیکیان یه‌کی
 له هاوپیکانم هات بۆ لام و داوی لی‌کردم که نامه‌یه‌کی دل‌داری
 جوانی بۆ بنووسم تا بیدات به نه‌شمیل. منیش له کانگای دل‌وه
 نامه‌که‌م بۆ نووسی. نامه‌که‌ بوو به په‌خشانی، ئه‌و کوره‌ی
 نامه‌که‌م بۆ خوینده‌وه و دامه‌ ده‌ستی به‌سه‌رسورمانه‌وه گوتی:
 "تۆ ئه‌م نامه‌یه‌ت بۆ خۆت نووسیوه. من هه‌رگیز به‌م شیوه‌یه
 عاشقی نه‌شمیل نیم. نامه‌که‌ی له‌ده‌ست پچراندیم پیشانی گه‌نجانی
 گه‌ره‌کی ده‌دا، پاشان له قوتابخانه‌ش له نیوان خویندکاره‌کان
 نامه‌که‌م ئه‌م ده‌ست و ئه‌و ده‌ستی ده‌کرد. چهند قوتابییه‌ک
 نامه‌که‌میان دووباره‌ ده‌نووسیوه و نووسخه‌یه‌کیان بۆ خۆیان
 هه‌لده‌گرت، تا پوژتیکیان مامۆستا که‌م بانگی کردم و نامه‌که‌ی
 پیشاندام و گوتی: "به‌ختیار ئه‌م نامه‌یه‌م بۆ بخوینه‌وه.
 منیش هه‌موو وشه‌ و رسته‌ی ناو نامه‌که‌م له‌به‌ریبوو، به‌ترس و
 له‌رزوه‌ بۆ مامۆستا که‌م خوینده‌وه. که له خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌م
 بوومه‌وه، مامۆستا که‌م چه‌پله‌ی بۆ لی‌دام و گوتی: "ئافه‌رین، کور
 خۆم، من نازانم ئه‌م نامه‌یه‌ت بۆ کی نووسیوه. به‌لام تۆ له وانه‌ی
 دارشتن ده‌ له ده‌ وه‌رده‌گری.

ئیتەر له و پۆژه وه ژۆربه ی خویندکاره کان ده هاتنه لام و داوای نامه نووسینیان لیده کردم. کاتیکش گه وره بووم، وازم له نووسین نه هیئا و بهرده وام بووم له دارپشتن.)

له م کاته هاوسه ره که م قسه که ی پیپریم و به توور په یه که وه گوئی: "داستانی شیرین و فهراهه ده."

هه ستمکرد که ژال زۆر به جوانی گوئی بو پراگرتبووم، به پیکه نینه وه گوئی: "من ده مزانی سه رت له به لاش سپی نه کردوه."

دنیا تاریک داهات، منیش هه رچهند خه وم نه ده هات، به نه نقه ست یه ک دوو جار باویشکما و گوتم: "نه یکه ین به شه و؟"

که ژال دوا چایی خوارده وه و بو پۆژی دوا یی کۆچی کرد و بو سی مانگی په به ق له کوردستان مایه وه.

*

له پاش سى مانگ كه ژال زهنگى بو مال ليدا و گوتى: " سبه ينى ده گه پيمه وه، ده توانن له فرۆكه خانه ي مؤنتريال چاوه پروانم بن." به م هه والّه من خو شحالبووم، لى هاوسه ره كه م و چنارى كچم توورپه يى خو يان ده ربړى و گوتيان: " ئاى له م كچه شپته، سى مانگه يه كه ته له فونى بو نه كړدووين و له هه والى نه پرسىوين، ئيستا ده يه ويّت بچين به دواى."

من قسم پييان بړى و گوتم: " گله يى له چى ده كه ن، جاران خه لكى ته له فون و موبايلى نه بوو، ده چوونه نووسينگه كان زهنگيان بو كه سوكاريان ليده دا. ئيستا پرژگار گوراوه، بووكى گه پراوه ته وه و ده بيت پيشوازي لايكه ن."

هاوسه ره كه م كه وهك زوربه ي ژنان به گله ييه، گوتى: " هيچ نه بوايه، هه فته يه كه پيشتر ئاگادارى بكردينايه و به لكو ئيمه ش پيوستيمان به شتيك ده بوو."

من كه ژال بناسم، به ده ستي خالى نايه ته مالمان، نه و كچه نهك وشياره، به لكو شه يتانيشه. ده زانيت چون بژيت " بو ئيمه، كه ر و گولكين، نازانين چون بژين؟"

به پيكه نينه وه به هاوسه ره كه م گوت: " مه به ستم تو نيه، مه به ستم خو مه. ماوه يه كه به كه رى ژيام."

هاوسه ره كه شم كه جاره جار شوخيم له گه ل ده كات، به پيكه نينه وه گوتى: " نه ي ئيستا؟"

دام له قاقاي پيكه نين و گوتم: " سوپاس، به لام هيشتا بو من درهنگ نيه تا باقى ژيانم به ژيرى به رمه سه ر"

بهه ربار پوژی دوايي چووين بو فرۆكه خانه بو پيشوازي كه ژال
خانم. كاتي ئيمه گه يشتين، فرۆكه كه ي كه ژال زووتر گه يشتبوو،
وه لي كه ژال ديار نه بوو، ياخود كه ميك دوا كه وت. پاشان كه ژال
تيكستيكي كرد و نووسي: "نيگه ران مه بن، چاره كيكيتر ديمه
ده ره وه."

كه ژال هاته ده ره وه، په ننگ و پووي له جاران جوانتر بوو. چنار
به سه رسوورپمانه وه گوتي: "خه لكي ده گه ريته وه كه ركوك
پيستيان په شتر و به له كه ده بيت، كه چي ئه م كچه شپته گه شتر و
جوانتر بووه."

هه رچه نده كه ژال ته مه ني نزيك به سي ساليك ده بوو، به لام هه ركه
ئيمه ي بيني وه كچه هه رزه كاريك هه لبه ز هه لبه ز به ره و روومان
هات و باوه شي گه رمي پيمان كرد. كاتي باوه شي به مندا كرد،
له جياتي ماچ، تووند له ئاميزم كرد و سي چوارجار بوئم كرد.

كه ژال گوتي: "ببوورن، كه دوا كه وتم، چونكه له گومرگي
فرۆكه خانه. جانته كه يان پشكنيم و ده يانگوت ده بيت باجي ئه و
كراسانه بدهيت كه به ديارى بو دايكي چنارم هيناوه. هه روه ها
پشكنينيان له و كتيبانه ش ده كرد كه به ديارى بو تووم
هه لباردووه."

ئه م هه واله دلخوشي كردم ، پيشنه وه ي وه لامي ده مه وه.
خيزانه كه م قسه ي پيپريم و گوتي: "كراسي چيت بو مان هيناوه؟"
"سه رو ده سته جلي كورديم بو تو و چنار هيناوه."

هه ركه خيزانه كه م گوئي له جلي كوردي و ديارى بوو، دلپان
كه شايه وه و په فتاريان گورا و جوانتر له گه ل كه ژال دوان له ريگه

چناری کچم ماشینه که ی لیده خووری. که ژالښ له ته نیشتی
دانیشتبوو. من و هاوسره که م له کورسی دواوه دانیشتبووین.
به که ژالښ گوت: "دوو کاتژمیر پڼگه مان له به رده مه، بوم هه یه
جانناکه ت بکه مه وه و کتیبه کانم ببینم."

هاوسره که م نوچرکی لیگرتم و گوتی: "سه برت هه بیت."
"له م دوور ولاته، کتیب جوانترین دیارییه ناتوانم سه بر بگرم."
که ژالښ گوتی: "من دیاریم بو هیناون، جانناکه م بکه نه وه،
له وه بیت سوپرایزی تری تیابیت."

له چاوه کانی که ژالښ شتیک یان نهینیه که م خوینده وه.
دهستم برد بو پشتی کورسیه که و زنجیری جانناکه م کرده وه.
دوو کیسه م پاکیشا. که ژالښ گوتی: "نه و کیسانه کراسه
کوردیه کانی تیدایه."

خیزانه که م کیسه کانی لیوه رگرم و گوتی: "دهمه ویت بیانینم."
زه رفیکیترم بینی که چوار پینچ کتیبی تیدا بوو. خیرا پامکیشا و
له باوه شم دامناو هه لمپچری. جگه له سی چوار کتیبی میژوویی و
نه ده بی، دوو کتیبی تر سه رنجیان پاکیشام، یه کیان: کتیبی
(ملوانکه ی) (شیرکو بیکه س) بوو، نه ویترشیان کتیبیکی گیرفانی
شيعره کانی (نزار قه بانى) بوو.

به لچاو یکه وه که ژالښ سه یری کردم و گوتی: "ها ماموستا،
دیارییه کانمت به دلّه؟"

کتیبه کانم بونکرد و له په نجه رهی ماشینه که وه پووانیمه نه و
دهشت وکیوهی کو سالانیکه من تیایدا ونبوومه، به نه سپایی

وہ لامیمدایہ وہ و گوتم: " بہ لئ زوریشم بہ دلہ، چونکہ بونی خاکی
نیشتیمانی لیدی. "

*

گه یشتینه مال. جانناکه ی که ژالم پاکیشا و له پشتی دهرگه که ی
حه وشه دامنا.

که ژال گوتی: "ماموستا چون دلت دیت، به تهنیشت پیلاوه کانه وه
جانناکه م دانیت. هیشتا سوپرایزی تری تیا ماوه."
ناچار جانناکه م هه لگرتوو بردمه ژووری دانیشن. له م کاته که ژال
چه ندین تیکت و ماسجی بۆ ده هات وه لّامی نه ده دایه وه. زهنگی
مؤبایله که ی لییدا. سهیری سکرینه که ی کرد، خیرا چووه دهره وه
چه ند خوله کیک دواکه وت و پاشان گه رایه وه ژوور، من خوم
سهرگه رمی خویندنه وه ی کتیبه کان کرد، هاوسه ره که م و چناری
کچم کراسه کوردییه که یان تاقیده کرده وه، که ژال بانگی
هه موومانی کرد و جانناکه ی کرده وه، تابلویه کی پوشر او به
پوژنامه پیشانداین و گوتی: "کی ده ژانیت ئه م تابلویه وینه ی کی
تیا به؟"

له هزم ده مزانی که تنیکی کردووه. بهرگی تابلۆکه ی هه لپچری
وینه ی خوئی به کراسی بووکی نی وله گه ل لاویکی ره شتاله به پیوه
پاوه ستابوون.

گوتی: "سوپرایز، ئه مه ش زاوی تازه."
چارچیوه که م لیوه رگرت و به زه رده خه نه یه که وه و گوتم: "بلی
شووکردنی سییه م یان زاوی ژماره سی، کچی تو بۆ وا به په له
شووی ده که هیت و جوودا ده بیته وه."

که ژال که نی، هاوسه ره که م واقعی ورمابوو، رویی ده می له چناری
کچم کرد و گوتی: "کچم تو ش وه ک که ژال نازابه، میردیک بۆ خوت
بدۆزه ره وه، چنار زه رده خه نه له سه رلیووی بوو."

گوتی: "مه‌گەر که ژال، کورمان بۆ بدۆزیته‌وه."

یه‌ک باوه‌شمان له که ژالدا و پیرۆزباییمان لیکرد، لی کاتی من له نامیزم گرت، له ناخه‌وه ده‌مویست هاوارکه‌م و بلیم ئاخ بۆ گه‌نج نابمه‌وه. له‌م کاته که ژال هه‌ستی به هه‌ناسه‌ی گه‌رم کرد و گوتی: "ببوره ئه‌گەر په‌له‌م کردوه له‌م شووکردنه. چنار وینه‌که‌ی له‌ده‌ستم وه‌رگرت و دووباره سه‌یری کرده‌وه. له که ژالی پرسى: ئه‌م کراسی بووکیڤنیه، هه‌مان کراس بوکیڤنیه که له‌زه‌ماوه‌ندی کاک ئومید پۆشیبووت؟"

که ژال: "ئافه‌ریم چنار، کراسه بووکیڤنیه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم برده‌وه، ئیستاش هیتامه‌وه ئه‌گەر زاوا بگاته ئیره ئاهه‌نگی‌کی خنجیلانه ده‌گیرین."

گوتی: "که ژال، توو خودا به‌سه ئاهه‌نگ گیران، ئیستا پیمبلی ئه‌م کورپه‌ت له‌کوی ناسی و ناوی چیه‌؟"

که ژال: "ناوی عه‌باسه کۆلیژی ئه‌ندازایاری ته‌واو کردوه، له‌ریڤه‌ی خوشکه‌که‌مه‌وه یه‌که‌ترمان ناسی."

شیلان گوتی: "ئه‌وه بۆیه ئاگات له ئیمه نه‌ما‌بوو."
"که ژال، تو گوتت ناگه‌پیمه‌وه."

مامۆستا ژیان زۆر سه‌یره له‌ دله‌وه هه‌زم نه‌ئکرد بگه‌پیمه‌وه و ده‌مویست له‌ناو که‌س و کارم بژیم. لی جوانی داروده‌رخت و بۆنی خاکی که نه‌داش چووته جه‌سته‌مه‌وه. پاشان کاری باخه‌وانی و کشتوکال لیره به ئاسانی ده‌ستده‌که‌ویت له کوردستان دره‌ختیک به پێوه نه‌ماوه.

لهم کاته دووباره ته له فۆنه که ی که ژال زهنگی لیدا، گوتم شهرم
مه که زاوی تازه یه و وهلامی بده ره وه. که ژال ته له فۆنه که ی
خسته بن گوئی، چوو ده ره وه.

هاوسه ره که م گوئی: "چی ده لیت، ئه مجاره له گه ل ئه م عه باسه ش
ده مینیتته وه."

سه ریکم باداو به له پی دهستم قژم هه لدایه پشته وه و به ره و
خواردنگه که چووم و گوتم: "با چاییه ک لینییم وه لامت
ده ده مه وه؟"

*

وهرزی زستانی سارد و سهختی شارهکه م بهروه کۆتایی دهچوو، بهلام ناوناهه بهفر دهباری. له م ولاته تا کۆتایی مانگی نه ورۆز زستانه و دهبیته بهردهرگهی مال بمالین و بهفری سه ماشینهکان پاکهینهوه.

ئهو چهند پۆژهی که ژال له لاما مایهوه وهك شیر هاوکاری دهکردم له بهفر مالین. بهداخهوه شهویکیان بوخچهی پچایهوه و داوای له من کرد بیگهینهمه سهنتهری شار. له ئه پارتمانتیکی بچکۆلانه ژووریکی به کری گرت بوو. پیشنهوهی ئیمه زار بکهینهوه به که ژال بلین پیویستی نه دهکرد له م ماله بگوازیتهوه، خوی دهست پیشخهری کرد و گوتی: "من هه میسه ئیره م به مالی خۆم زانیوه، بهلام له سهنتهری شار له دوکانیکی گولفرۆش کارم پهیدا کردوه، ماله کهشم نزیکي کارهکه م دهبیته. راستی دهکرد، له مالی ئیمهوه دهبوايه دوو پاس بگریته و یه ک کاترمیر بهریگهوه بیته."

گوتم: "بهلام کریی خانوه کهت گرانه و تۆش دهبیته فۆرم پرکه یتهوه و زاوا سپۆنسه ر بکهیت."

ئهویش گوتی: "باش بوو ناوی زاوات هینا، بهراستی داوای لیبووردن دهکه م ئه م چهند پۆژه بهردهوام زهنگی لیده دا ئیوهشی بیزار کردبوو."

هاوسه رهکه م گوتی: "دهی بوک و زاوای تازهن، لیت دهبوورین، ههروابوو ئه و چهند پۆژهی که ژال له مالمان بوو هیدفۆنی له گوی بوو، بهردهوام له گه ل عه باس ده دوا."

چنار و كەژال بارگە كەيان خستە ناو ماشينە كە . لە درزى دەرگەى
حەوشەو، بىنيم كەژال بە ئەسپايى چەند وشەيەكى لە بن گوڤى
چنار چرپاند . پاشان باوەشيان بەيەكتر كرد و بە ماچىكى كچانە
مالئاوايان لەيەكتر كرد .

چنار ھاتە ژوور و گوتى : "باوكە ، كەژال پيى باشە تۆ بيگەيەنيتە
مالەكەى ."

گوتم : " بەلى دۇنيا تاريكە ، بوو بەشەو باشترە خۆم بيگەيەنم ."
سوچى ماشينەكەم لە چنارى كچم وەرگرت و لەگەل كەژال خانم
كەوتينە رى . سەر شەقامى كۆلانەكەمان يەكپارچە بەفر
پۆشيبوو ، بەلام لەشەقامى سەرەكى و ناوشار بەفر تەنيا لەسەر
شۆستەكان مابوو، لە رېگە بىدەنگى و ئارامىيەك لەنيوان من
و كەژال ھەبوو . لە دلەو ئارەزووم دەكرد دەستخەمە ناودەستى
و وەسفى عەشقى بۆ بكەم ، يان ھىچ نەبوايە وەسفى ھەلەكانى
ژيانم و گەمزەيى پابوردووم بگيرمەو . كەچى نازانم بۆ نەدەكرا
كەسيك ھەبىت گويم بۆ راگرى و لەگەل تەواو بوونى گوتەكانم لە
ئاميزم بگريت و بلى ھەر تۆ بە تەنيا نيت . ژيان پرە لە گورگ و
دەبىت ئاگادارى خۆمان بين ، بۆ ئەوھى كۆتايى بەم بىدەنگىيە
بەينم ، بىرم كردەوھە راديوكە داگيرستيم . كاتى بەلا چاويك
پووانيمە كەژال ، بىنيم كەوتبوو خەيال ، ئەم بىدەنگى و
ئارامىيەم خۆشويست . كەچى بەداخەوھە لەپر زەنگى مۆبايلەكەى
كەژال لىيدا ، وەك ئەوھى بۆمبىك تەقبيتەوھە لەنيوانمان پىكەوھە
راچلەكين .

که ژالّ سه یری سکرینی موبایله که ی کرد و رووخسار گرزکرد و برۆکانی جووتکرد و به تووره بوونیکه وه، پرووی ده می له من کرد و به بیزاریی که وه گوتی: "دیسان عه باسه، موبایله که ی کوژانده وه."

بیده نگی که وته وه نیوانمان پیمگوت: "که ژالّ خانم پیتخوشه رادیۆکه داگیرسینم، گوئی له مؤسیقا بگرین."

که ژالّ به چاوه ره شه قه ترانیه که ی سه یریکی کردم و گوتی: "نه خیر مامۆستا، به لام حه زناکه م به ئۆتۆبان و جاده ی خیرا بمره یه نیته ناو شار، پریگه یه کیترم پیشانده."

زه رده خه نه یه کم کرد، پیمگوت: "ئیسنا به ناو دارستانیک ده تبه م، که هیشتا لقی دره خته کان کلۆ به فری له سه ر نیشتووه به ئارامی و له سه رخۆ پیچمدایه وه. شه قامیکم گرت به ر که له وه رزی هاوین جیگه ی سه یران و گه شتیاره، له وه رزی زستان چۆل و سه هۆل به ندانه و دیمه نیکی تایبه تی هه یه."

له به رئه وه ی ئیمه ته نیا ماشینیک بووین به و شه وه له سه ر ئه و شه قامه، فوولایتم داگیرساند تا به هۆی رووناکیه که ی که ژالّ وردترو جوانتر دیمه نی شه خته به ستوه کانی سه رلق و گه لای دار سنه و به راکان ببینیت، که وه ک مرواری ده بریسکانه وه هه ستم کرد بینینی تاریکی و پوناکی چراخی ماشینه که و ده رکه وتنی دارودره ختی پته و وئه ستووری لیوار شه قامه که سه رنجی که ژالی پاکیشابوو. له گه ل کرپۆه ی به فری به ر گلۆپی ماشینه که، له شوینی خۆی جوولا و به ئاسته م په نجه ره که ی ته نیشتی خۆی کرده وه،

كزه بايىكى فينك و سارد هاته ژوور. ئىنجا دەستى خسته بان

شانم وهك ئافه رينيك. گوتى: "مامۇستا بهختيار."

"بهلى."

"من، چيتر له وهرزى زستان ناترسم."

*

گەيشتىنە شوقەكەى كەژال. سەيرى ژورەكەيم كرد. پاك و خاوين و بە پەنگى شىنى ئاسمانى سەر لەنوى بۆيە كرابوو. پەنجەرەكان خرابوونە سەر پشت تا بۆيەكە زووتر وشك بېتەوہ. پېمگوت: "كەژال خانم، ژورەكەت ھېشتا ئامادەنىيە، بۆچى ئاوا بەپەلە پەل لەمال ئېمە گواستەوہ."

كەژال وەك ھەميشە بەپوخسارى گەش و سادە و بى ميكياج، نەختۆكەك سەر لگوتى سوور بووہوہ، وەلاميدامەوہ: بۆيەكە وشكە، بەس بۆنەكەى ماوہ.

"ببورە، دەبوايە خاوەن شووقەكە ژورەكەتى تۆژەن بگردايە." خاوەن ئەم بينايە كاتى بينى من ژورەكە خاوين دەكەمەوہ وبۆيەى دەكەم، سەد دۆلارى لە كرېكە بۆ شكاندەم و پيىگوتم ئەگەر لە داھاتوو ببينم ژورەكەت بە پاك و خاوينى رادەگريت، ھاوكاريت دەكەم لە كرى.

كەژال كچىكى پاك و خاوين بوو. ئەو ئاكارەى لەودا دەمبىنى كەم ژن ھەبوو بەو جۆرە بىركاتەوہ. پيىزى دەگرتى و شوخى لەگەلت دەكرد، وەك مندالېك پاك و بېگەرد. ھەرەك چۆن شيرين تەشى دەپرست، كەژالېش ئەگەر نەمامېك يان گولدانېكت پيىبدايە يەك كاترئمير سەرگەرمى پازانەوہى دەبوو.

بەھەربار كەژال لە مالى خوى بەتەنيا جيھېشت. ئەمجارە بەپېگەكەى خۆم نەگەرامەوہ. ئوتۆبانە خيراكەم گرت و گويم لە راديوى سى بى سى كەنەدا گرت. بيژەرەكە چاوپېكەوتنى لەگەل ژنە پۆژنامەنووسىك دەكرد كە بۆ ماوہى چل سال بوو لە دەزگەى راديو كارى پۆژنامەنووسى دەكرد، ھەرچەندە بيروھۆشم

له شویئیکتر بوو. وه لئ گویم لیوو گوتی: "مه رج نییه تووند
گوتیژی ته نیا به ده مانچه ولیدان و کوشتن بیټ، ریژ نه گرتن و
گوئ نه گرتن و هه راسانکردنی یه کتر به شیکه له تووندوتیژی،
له پاش نیو کاترمیر گه یشتمه مال. مال وهش له قوولی
خه و دابوون."

له پر زهنگی مال لییدا.

"به لئ فه رموو."

"ماموستا گیان چۆنی، من عه باسم هاوسه ری که ژال."

"به لئ فه رموو، کاک عه باس. خیر؟"

"بمبه خشه، ده زانم که ژال له مالی ئیوه باریکردوو. به لام
هه رچهند زهنگی بۆ لیده ده م وه لام ناداته وه، ئایه به ریژتان
هه والی ده زانن؟"

"خه مت نه بیټ، مالی خوی داناوه، له وانه بیټ نووستوو بیټ."

"ماموستا گیان، پرسیاریک، باشتر نه بوو له مالی ئیوه بمایه تا
منیش ده گه یشتم. ماموستا، مه به ستم ئه وه یه جوان تر بوو هه ره له
لای ئیوه بمایه، تا خۆم ده گه یشتم."

هه ستم کرد ئه م عه باسه له سه رده می چه رخی به ردین ده ژیت.

"عه باس، گوئ له مامی خۆت بگره، که هاتییه که نه دا به
شیوه یکیتر بیر ده که یته وه. له وانه یه هه ریرش نه که یته وه، به لام
تۆ بۆچی ئه وه ند ته له فۆن ده که یته بۆ که ژال. عه باس ئاگا داریه،
ئه گه ر پیاو ژن بیزار بکات لئی دوورده که ویتته وه."

"مامۆستا گیان، ئەووە تۆ باسی چیدەکهیت، من عاشقی که ژالم،
لهووتهی ئەوسه فەری کردوو خواردم لی تال بووه، بیری ده کهم
بۆیه ته له فۆنی بۆ ده کهم."

"زۆرباشه، ئیستا نیوه شهوه، خه لکی له که نه دا به ئارامی
نووستون، ده کریت سبهی زهنگ لیده یته وه."

ته له فۆنه کهم داخست وبه پلێکانه که سه رکه وتمه ژووری نووستن.
هاوسه ره کهم پانتایی قه ره ویله که ی داگی کردبوو، بیجامه کهم
له بهر کردوو به ته نیشتییه وه پاکشام. ئەویش رووی لیم کردو
به چاوی خه والوو وه گوتی: "گویم له زهنگی ته له فۆنه که ی ماله وه
بوو."

خۆم خسته ژیر به تانییه که وبه زه رده خه نه یه که وه، گوتم: "نه خیر،
ئەووە تۆ خەون دەبینیت، شه وشاد."

*

هاژهی باو باران بیداری کردمه‌وه. په‌رده‌ی ژووره‌که‌م لاده و سه‌یریکی دهره‌وهم کرد، باران به‌خوږ ده‌باری. ئەم بارانه دلخۆشی کردم چونکه به‌فری سهر شوسته و کۆلانه‌کان راده‌مالیت. حه‌زم چووه قاوه‌خواردنه‌وه.

هه‌رچه‌نده له‌ماله‌وه قاوه‌مان بوو، به‌لام ئاره‌زووی قاوه به‌رازیلییه‌که‌ی کامه‌رانم ده‌کرد. قاوه خواردنه‌وه‌ش له‌گه‌ل براده‌ر هه‌روه‌ک مه‌شروب خواردن وایه هه‌ستی گوڤگرتن و ئاخافتن به‌هه‌یتر ده‌کات. ئه‌ستاش له‌بیرمه کاتی که‌ژال قاوه‌ی ده‌خوارده‌وه، به‌هه‌ردوو له‌پی ده‌ستی کوپی قاوه‌که‌ی ده‌گرت وچه‌ند جارێک بۆنی قاوه‌که‌ی ده‌کرد، قوومی لیده‌دا. به‌ئاسپایی پییده‌گوتم: "مامۆستا قاوه مێشک ده‌کاته‌وه، ئارامی به‌دل ده‌به‌خشی." "

له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر له‌گه‌نجییه‌وه په‌رده‌ی گوڤچکی پاستم به‌هۆی ڤوو‌داوێکه‌وه له‌ده‌ستداوه، سه‌رم ده‌هه‌ینایه‌ پیش و ده‌مگوت: "چیتگوت؟"

که‌ژال به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر سه‌کرینی موبایه‌له‌که‌ی ده‌ینووسی: "مامۆستا گیان، دانیشتن له‌گه‌ل تو ژۆر خۆشه." له‌خواردنگه‌که‌ ئاوم خسته‌سه‌رئاگر. پاشان دوشی‌کم کرد و خۆم ئاماده‌کرد بۆ سه‌رکار. هاوسه‌ره‌که‌شم له‌خواردنگه‌که‌ چایی و نانی به‌یانی ئاماده‌کرد.

پێکه‌وه نانی به‌یانیمان خوارد. هاوسه‌ره‌که‌م گوتی: "ئه‌ی من به‌چی بچم بۆ سه‌رکار، ده‌بینیت باران ده‌باریت."

"تۆ به ماشینه که بگهیه نه بهردهم ویستگه ی پاسهکان. من ئەمرۆ پاس دەگرم."

سەرۆچه تریکمان هه لگرت، هاوسهره کهم منی گه یانده لای ویستگه ی پاسهکان.

پاسی ژماره ۹۵ له سهرکات گه یشته ویستگه که. له گه ل موسافرهکان یه که به دوا ی یه کتر خیرا له ترسی دلۆپه باران خۆمان خزانده ناو پاسه که وه. شوفیری پاسه که ژنیکی سهر رهشی ئەفریقی بوو. رووخساری موسافرهکانی تریش هه ریه که به جوړیک بوو، که ده تگوت مرۆفی سهر زهوی له ناو ئەم پاسه کۆبوونه ته وه. به تهنیشت په نجه ره که وه دانیشتم، پیره میردیکی جووش هاته تهنیستمه وه دانیشت. کلاوه بچکولانه و ره شه که ی سهری به قرتینه یه که به ستبوو. پیره میرده که رۆژنامه یه کی به دهسته وه گرت و که وته خویندنه وهی، له هه مانکاتدا زۆربه ی موسافرهکانی تر به چاو کزییه وه سهرقالی مۆبایله کانیا ن بوون. منی ماندوو، خه یال بردمیه وه. چاوم نووقاند تا که رویشکه خه ویکی بۆ بکه م، نازانم بۆ چه ند چرکه یان خووله کی ک چاوم لیکنابوو. له پر پیره میرده که دهستی پاکیشام و بیداری کردمه وه، ئەوه چییه خه ون ده بینیت؟ نیگه ران و سه رلیشیواو بووم. گوتم: "به لئ خه ونم ده بینی."

"ببووره که له خه گوتم کرد، به لام به راست و چه پ ده ستت راده وه شانده. تۆ باشیت پیوستیت به یارمه تی هه یه؟"

"نازانم خه ونیکی ناخۆشم بینی. له خه ونما ناگر له مالَم به ربوو، سه یر له وه دابوو ته نیا کتیبه کانم ده سوتان"

پیره می‌رده که رۆژنامه‌که‌ی دهستی لوول کرد و لیمی پرسى:
"ده‌توانم بزائم پیشه‌ت چیه؟"

"من پیشه‌م نووسینه، لیّ بۆ گوزهرانی ژیان کاسبیش ده‌که‌م."
پیره می‌رده‌که، خه‌نده‌یه‌کی کرد و گوتی با خه‌ونه‌که‌ت بۆ
شیکه‌مه‌وه: ئاگر له خه‌وندا باشی و خه‌راپی هه‌یه. ئه‌گه‌ر
که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ند بیت واته سه‌رمایه‌که‌ت به‌شیکی ده‌سگوتی.
به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی تو دللیت نووسه‌ری که‌واته گۆرانکارییه‌ک
له‌ژیانتا رووده‌دات. ئاگر بیر و هزر گه‌شتر ده‌کات. دوورنیه
کتیبه‌کانت به‌ن به‌ ئاگر و خوینه‌ر له‌گه‌ل خۆیان بسگوتین.

بزه پیکه‌نینم بۆ کرد و گوتم: "ده‌لئیت می‌شکم ده‌خوینیته‌وه."
پیره می‌رده‌که دهستی پاکیشا و په‌نجه‌ی نا به دوگمه‌ی وه‌ستان و
هه‌ستایه سه‌رپی و خۆی ئاماده‌کرد بۆ دابه‌زین. به
زهرده‌خه‌نه‌یه‌ک پیشئه‌وه‌ی مالئاواییم لیبکات گوتی: "کۆل مه‌ده
وبه‌رده‌وامبه له‌ نووسین."

*

نم نم باران دهباری. لهسهر شوینی کاره کهم هاتمه دهرهوه و چه تره کهم کردهوه وزنجیری چاکه تم پراکیشاو ملیچچه کهم بهست. برپارمدا سهردانیه کی کامهرانی شیوه کار بکه م.

دهبوايه چاره گه سه عاتیک به پی برۆم و چهند کۆلانیك بپریم. ملی ریگه م گرته بهر

هرچۆنیك بوو توایم له گه له رییه کهی کامهران نزیک بمهوه و خۆم بکه م به ژورا

سهره تا نیلوفه ر دهستگیرانی کامهرانم بینی کۆرپه یه کی له باوهش بوو. کورپه که وهك بوو که شووشه ناسک وپه پووله ئاسا نووست بوو.

نیلوفه ر باوهشی پیماکرد. منیش یه کسه ر دهستم به گلّه یی کرد و گوتم: "کامهران ئاگاداری نه کردووم که مندالتان بووه. ئه گینا به دهستی خالی نه ده هاتم، به لام به لاین بیئت جاریکیتر دیارییه کی جوانی بو ده هیتم، پیمبلی ئه م جوو جکه کچه یان کور؟" "کچه."

له م کاته کامهران له پلکانکه هاته خوارهوه و له دوورهوه له گه ل زهرده خه کهی ددانه سپییه کهی بریقه ی دایه وه و باوهشی پیماکرد و گوتی: "مامۆستا ئه وه بو لیمان ناپرسی، بووم به باوک." پیرۆزیاییم لیکرد.

"مامۆستا پیم بلی به م بارانه چی خوشه." "قاوه به رازیلیه که."

نیلوفر پیکه‌نی، من و کامه‌ران له‌به‌رخاتری نیلوفر جار جار به
زمانی ئینگیزی قسه‌مان ده‌کرد. کامه‌ران ده‌ستی برد بۆ ترمزه‌که
و گوتی: "فی‌بوویته نه‌ینیشمان لی ده‌شاریته‌وه."

به‌سه‌رسوورپمانه‌وه پرسیم: "کام نه‌ینی."

"بیستومه‌که ژال هه‌مان هه‌له‌ی من دووباره ده‌کاته‌وه."

"جا چ په‌یوه‌ندی به‌تۆوه هه‌یه، تۆ پارهی خۆت وهرگرت، ئیستا
بوویته به‌باوک."

"پیم‌خۆشه شووی کردۆته‌وه. به‌لام باوه‌ر ناکه‌م که ژال له‌گه‌ل
که‌س بتوانیت بگه‌وونجیت."

"که ژال کچی باشه."

"به‌س من چاکی ده‌ناسم، ئه‌و مرۆفیکی خۆپه‌رسته وده‌یه‌ویت به‌و
شیوه‌یه‌ی خۆی ده‌یه‌ویت بژیت."

زهرده‌خه‌نه‌یه‌کم بۆ کرد و گوتم: "قاوه‌که تیکه و واز له‌ پابردوو
به‌ینه."

"قاوه‌که تیده‌که‌م، به‌لام تیناگه‌م بۆچی که ژال تۆی خۆشده‌وی
و هۆگری تۆیه؟"

چاوم له‌چاوی کامه‌ران بری، وه‌ک ئه‌وه‌ی پیی بلیم ناگاداربه‌چی
ده‌بیژی. کامه‌ران پووی خۆی وهرگێراو سی‌کوپ قاوه‌ی تیکرد.
کۆریه‌که‌ی له‌ باوه‌شی نیلوفر وهرگرت و گوتی: "نیلوفر ئه‌مه‌ش
مامۆستا به‌ختیاره، زۆر هه‌ز به‌قاوه‌ی به‌رازیلی ده‌کات."

نیلوفر دای له‌ قاقای پیکه‌نین خه‌ریکبوو کۆپه‌که له‌ده‌ستی
به‌ریته‌وه. منیش به‌دوای ئه‌و پیکه‌نیم و به‌سه‌رسوورپمانه‌وه

پرسیم: شتیك ههیه له منی ده شارنه وه. كامه ران كۆرپه كه ی خسته
باوه شم و گوتی: "بۆنی كه بزانه بۆنی قاوه ی به رازیلی لێنایه ت."
كۆرپه كه م خسته باوه شم، كه وتمه جیهانیکی تره وه. به پراستی
بۆنیکی تایبه تی هه بوو
كامه ران سه ری هینایه بن گوئی چه پم و به ئاسپایی گوتی:
"دایکی به رازیلییه."

هه موو دامان له قاقای پیکه نین. له م کاته پۆسته چیه كه به
سه به ته یه كه پر له دهسته گول هاته ژووره وه. كامه ران كاغه زێکی
ئیمزاکرد و سه به ته كه ی له دهست پۆسته چیه كه وه رگرت.
نیلوفر خیرا دهستی کرده ناو جانتا که ی و پینچ دۆلار به خشیشی
دا به کابرای پۆسته چی

كامه ران پيشنه وه ی بۆنی گوله كان بکات، کارتی نوینه ره كه ی
خۆینده وه تا بزانه له کیوه هاتوه. له پاش خۆیندنه وه ی پیکه نی
و کارته كه ی پيشاندام و گوتی: "پیمگوتی ئه م كچه زۆر میهره بانه
باوه ر ناکه م كه س له گه لیا هه لکات."

به ده ستیك كۆرپه كه م گرت و به دهسته كه ی تر چاویلكه كه م
له چاوكرد له سه ر کارته كه نووسرابوو: "پیرۆزه كۆرپه ی تازه تان"

*

له گه له ریبیه که ی کامه ران دوورکه و تمه وه، زۆرم برسی بوو. پیم
باش بوو چایی و کیکیک بخۆم تا دهگه پیمه وه مال. به لام
له بهرته وه ی دوکانی گولفرۆشییه که ی که ژال له سه نته ری شار بوو،
بپارمدا زه نگیکی بو لیده م .

"ئه لوو، که ژال گیان، له مالیت یان له سه رکار؟"

"مامۆستا گیان قوربانتم، له سه رکارم زۆر ماندووم و برسیشمه .

چاره کیکیتر دهگه پیمه وه مال. فهرموو کاریکتان هه بوو"

"منیش له سه نته ری شارم نزیك به شه قامی سپارک ستريت."

"مامۆستا، ئه گه ر بو تو درهنگ نییه فهرموو میوانم به گ.

"که ژال گیان، وا به پینگه وه م ده خووله کیتر له لاتم."

چه تره که م به دهسته وه گرتوو شه قام به شه قام پیم ده کرد. تا
گه یشمه نزیك به گولفرۆشه که که له سه رتا بو لۆکه ی نووسرابوو
گولفرۆشی ئه مستردام. له دووره وه که ژالم بینی له ناو دووکانه که
چه پکی گولی ده پیچایه وه و له گه ل کپاریک قسه ی ده کرد.
کپیاره که له سه ر پارچه کاغه نیک چه ند زانیاریکی نووسی پاشان
به کارت ی بانکی پارهیدا و باوه شیکی به که ژالدا کرد و له
دوکانه که هاته دهره وه. که ژال سه تل و گوژه پر له چه پکه
گوله کانی خسته لاه و رووناکی گلۆپه کانی کزتر کرد و دهرگی
دوکانه که ی داخست. چه تره که ی به دهسته وه بوو. پووانییه
ده وروپشتی. له پر منی بینی و گه شایه وه. منیش زهرده خه نه یه کم
پیشکesh کرد، لی سه رم سوورما بوو له م ژنه پیش یه ک چرکه
رووخساری ماندوو دیاربوو، هه رکه منی بینی رووخساری بووه وه

به خانمه جوان و گه شه که ی جاران. نه مجاره که ژال وهک ژنیکی
شهرمن له گه لم دواو گوتی: "ماموستا نه گهر وهک من برسیته
دهمه ویت داوه تی چیشتخانه یه کی هیندیت بکه م.

به م بارانه خواردنی کاری و بیبه ری تیز زور پیویسته، پیمبلی نه و
پیریژنه کی بوو باوه شی پیتاکرد؟"

"نه و پیریژنه، زور پروخوش و ته نیایه، چه پکی گولی کپی سبه یی
ده بیت پوستی که یین بو مالله که ی خوی."

"خوی بوخوی گول ده نیریت."

"به لی، مانگی جاریک دیت و دهستی گولی تازه ده کریت
وه ستاکه م پوستی ده کات بو مالی."

"که واته ژیان، پره له چیرۆکی سه یروسه مه ره."

چیشتخانه هیندییه که له ناو مارکیتیک بوو به لام له نهومی سه ره وه.
له سه ر کورسییه که دانشتین و بو چند چرکه یه که سه یری کردم و
پیکه نی و گوتی: "دهنگ و باسی مالله وه. دهنگ و باسی خوت
نیستا چیده که یه ت و چی ده نووسیته وه، قسه م بو بکه."

منیش به پیکه نینه وه وه لامم دایه وه: "به سه ره اته کانی که ژال
ده نووسمه وه، به لام له شوینیکدا گیرم خواردوه، نازانم چون
کووتایی پی به ینم."

که ژال وهک نه وه ی بیه ویت ههر به راستی ژیاننامه ی بنووسمه وه
گوتی: "له کوی گبرت خواردوه؟"

"له لای عه باس، بوچی وه لامی ناده یته وه؟"

قومیکی له په رداخه ئاوه که ی سه ر میزه که یدا و گوتی: "به لای
منه وه کووتایی هاتوه، وه لامم داوه ته وه نه و گویم لیرانگری. به

خوشکه که م گوتووه چۆن منت تووشی عه باس کرد ئه وهاش له
کۆلمی بکه وه. که چی سهرم سوورپماوه و نازانم بۆ ماله وه مان
به تایبته خوشکه که م ئیلهام پشتگیری عه باس ده کات.

"تیگه یستم. ده کریت هۆکاره که شی روونکه یته وه."

"مامۆستا نازانم بۆ کورانی لای خۆمان سهره تا که ده یان ناسی
لیت ده بنه شاعیریکی ههست ناسک و پۆمانسی، هه ره ئه وه ند
دهسته مۆیان کردی، ئیتر ده بنه ئه کته ریکی درنده."

به زه رده خه نه یه که وه: "که ژالّ خان، له سه رخۆ، له وانه بیته عه باس
عاشقت بیته و ئیره ییت پیّ ببات."

"نه خیر، له و پۆژه وه ی عه باس له ته له فۆن پیّ گوتم ده مه ویته
ناگاداری هه موو هه نگاویکت بم که له که نه دا چیده که یته چی
ناکه یته، ئیتر له پیّش چاوم که وت، چیتر ناتوانم ده میک ماچ بکه م
که وشه ی زبری لیّ بباری."

"ماچ."

"کاتی شوخیکردن نییه و نامه ویته هه مان هه له ی کامه رانی
شیوه کار دووباره بکه مه وه."

"تینه گه یستم، کامه ران توی خواست و تو هینا بۆ که نه دا، هه له ی
چی کردووه؟"

"کامه ران دونیا یه کی هونه ری تایبته ی هه یه، منیش دونیا یه کی
تایبته ی خۆم هه یه و به شیوه یه کیتر بیر ده که مه وه."

به سه رسوورپمانییه وه لیّم پرسی: "که ژالّ خانم ئه م هه موو
بیرکردنه وه ته له کویّ فیروبویت؟"

"له ژياننامه ی تۆ، له ئه زمونى ژيانم له گه ل عه باس و ئوميد و كامه ران فيربووم كه چيتر به ساده يى نه ژيم و دىلى ده ستى پياو نه يم، راسته من هه له م كرد له ژيان به لام له هه له كانم فيربووم، فيربووم له خووم بپرسم كه بوچى من له سه ر زه ويم و له و ته مه نه ي له ژياندا مومه چى بكم باشه ؟"

هه ناسه يه كى قوولم هه لمژى وپرسيم: "چيت هه لبراردوه، ده ته وييت چى بكه يت؟"

"چيتر نامه وييت هاوسه رگيرى بكم و ته نيا له كاتى سيكسكردن هاوسه ره كه م ماچم كات، بپيارمداوه له گه ل گوله كانم بژيم و بيم به باخه وان، ژيانم ته واو بگورم."

به داخه وه له م كاته گارسونه كه خواردنى هينا و له سه ر ميژه كه داينا. قاپيک نيوه ي برنج نيوه كه ي ترى زه لاته بوو، له گه ل شله يه كى پر له گوشتى مريشك. بو كه ژاليش زه لاته يه ك و سينگه مريشكى برژاو به به هارات.

چنگاله كه م گرته ده ست و گوتم: "چونچونى كوتايى به ته لاق دان ده هينيت؟"

"سه يره ته لاق بووه ته كيشه ي ژن، كاتى ژن بيه وييت جيا بيته وه پياو يه كسه ر ده ليت ته لاق ت ناده م، ئيستا لي ره كيشه نيه به لام لاي داك و باوكم و كه س و كارم ئابروويان بردووم پيمده لين تۆ حه ياي ئيمه ت بردووه."

هه روه ك هه ميشه زه رده خه نه يه كم بو كرد. كه ژاليش به دواى منه وه پيكه نى و گوتى: "ده ي بيژه به چى پيده كه نيت؟"

"نانه كه ت بخۆ، كيشه كه ت له گه ل عه باس ئاسانه."

چاوه پره شه قه ترانییه که ی له چاوم بری. ههروهك جاری پیشوو له شه رما سهرم داخست و خۆم سه رگه رمی نانخوردن کرد. له پاش ئه وه ی له نانخورادن بووینه وه، دوو چای شیرینمان نۆش کرد. که ژال گوتی: "مامۆستا، قوربان، ده توانیت له کیشهی عه باس رزگارم که یته؟"

"به لئ ئاسانه، ههروهك خۆت ده زانیت پاره مرۆقی شیت کردوه، برێك پاره بو عه باس برژینه و ده ستت لی ده کاته وه." "من پاره م نییه، برپوشم به وه هه یه که پاره مرۆق سارد ده کاته وه."

"که ژال گیان، تۆ ئه و کاره بو من جیبه یله چاری ده که م." "که ژال له خۆشیدا نه یده زانی چی بلیت، ده ستی گرتم و گوتی: "له بیرم چوو دیارییه کم له دوکان بو دانا بوون، با بگه پینه وه دوکان هه لیگیرن."

"پێویست ناکات پۆژیکێ تر."

"مامۆستا دیارییه که بو تۆ نییه بو شیلان خانمی هاوسه رته."

*

که ژال چه پکي گولي پيشککش به هاوسه ره که م شيلان کرد،
منيش به جواني له باوه شم کرد تا په په ره ي گوله کان هه لنه وه ريڼ.
که پامه وه به ره و مال. کاتي گه يشتمه مال و ده رگه م کرده وه.

بينيم شيلاني هاوسه رم رووخساري دابوو به يه کاو ده ستي کرد
به گله يي: "بوچي دره نگت پيچوو؟"

"بمبووره، سه ريکم له کامه ران و که ژال خان دا."

"ده وابلئ، بلي له گهل که ژال بووم. نه م گولانه چيه
به ده سته وه؟"

"نه وه دياري که ژاله پيشککش به توي کردوه و گوتي هه رگيز له
بیرتان ناکه م."

شيلان چه پکه گوله که ي له ده ستم راپچکاند و په نجه ره ي
خواردنگه که ي کرده وه و فرييدايه ده ره وه. سه رم سوورما له م
کرده وه ناشيرينه ي و ليم پرسى: "چي بووه؟"

"چير حه زناکه م هاتووچوي که ژال بکه يت، پيوستيشم به گولي
که س نيه."

"باشه، به لام پيم بلي چي بووه؟"

"چي بووه، تو نه وه نده ي له گهل که ژال قسه ده که يت، نايه روژيک
له گهل من دانيشتوويت قسه م له گهل بکه يت؟"

"ژنه که عه يبه بو تو، که ژال له من گچکه تره، ئيستا پيم ناليت تو
بو واده که يت؟"

"نه و کچه سه ره خوړه يه و شه رميش ناکات به م ته مه نه
بچووکيه ي سي شووي کردووه، دوور نيه خوي به توش دا
بدات."

"به جوانی تیگه‌یشتم که شیلانی هاوسه‌رم ئیره‌یی گرتوویه‌تی،
 له‌م‌ساته‌ توورپه‌ییه‌ که‌لکی‌ ئه‌وه‌ی‌ نییه‌ قسه‌ی‌ له‌گه‌ل‌ بکریّت." "
 پیلّاوه‌کانم‌ له‌ پئی‌ کرد‌ و‌ چوومه‌ حه‌وشه‌ گوڵه‌کانم‌ یه‌ک‌ به‌یه‌ک‌
 کۆکرده‌وه‌ و‌ هینامه‌وه‌ مال. به‌پئی‌ چوومه‌ سه‌ر‌ کورسییه‌ک‌،
 ده‌سته‌ گوڵه‌که‌م‌ له‌ بنمیچی‌ خانووه‌که‌ به‌ وایه‌ری‌ فنجانه‌ی‌ گلۆپیک‌،
 سه‌ربه‌ره‌و‌ خوار‌ هه‌لّووسی‌ و‌ بیده‌نگ‌ لییدانیشتم. هه‌رکاتیکش
 بیده‌نگ‌ بم‌ هه‌سته‌که‌م‌ هاوسه‌ره‌که‌م‌ زیاتر‌ ترس‌ ده‌یگرئی‌ و‌ لیم‌
 دوور‌ ده‌که‌وێته‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ له‌ژیانمدا‌ ئازارم‌ نه‌داوه‌ به‌لام‌ فیزی
 ئه‌م‌ فیله‌ بوومه‌ که‌ خۆم‌ توورپه‌که‌م‌ و‌ بۆ‌ ماوه‌یه‌ک‌ له‌گه‌لی‌ نادویم،
 تا‌ هیواش‌ هیواش‌ هه‌ردوو‌کمان‌ هه‌مووشتی‌کمان‌ له‌بیر‌ ده‌چیته‌وه‌.
 له‌و‌ توورپه‌ییه‌ و‌ به‌ ئه‌نقه‌ست‌ ئه‌و‌ چیشته‌ی‌ هاسه‌ره‌که‌م‌ لیینابوو
 نه‌مخوارد. له‌ خواردنگه‌که‌ نان‌ و‌ ماستم‌ له‌سه‌ر‌ میز‌ داناو‌ له‌گه‌ل‌
 چه‌ند‌ که‌وچکێک‌ هه‌نگوین‌ نۆشی‌ گیانم‌ کرد. له‌م‌ کاته‌ زه‌نگی
 مالم‌ان‌ لییدا.

"به‌لی"

"مامۆستا، من ئیلهامم خوشکی که ژال."

"به‌لی، به‌لی فه‌رموو"

"سه‌باره‌ت‌ به‌ که‌ژالی‌ خوشکم‌ گوتم، ئه‌گه‌ر‌ بتوانی‌ پازی‌ بکه‌یت

عه‌باس‌ پراکیشیته‌ لای‌ خۆی‌ یان‌ که‌ژال‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ له‌گه‌لی‌ بژیّت."

"ئیلهام‌ خانم، ئه‌ی‌ توو‌ له‌گه‌ل‌ که‌ژال‌ قسه‌ت‌ کرد، ئه‌و‌ ده‌لێت

چی؟"

"مامۆستا‌ گیان، که‌ژال‌ گه‌نجه‌ و‌ شیّت‌ بووه‌، ده‌لێت‌ عه‌باسم

ناوێت."

"ئەى باشە خۇ بەزۇر نايدەن بەشوو."

"مامۇستا، تۆ بەس پشتى كەژال بگرە، كەژال ژن عەباسە، عەباس تەئاقى نادات. دايكم لە خەفەتا ئىفلىچ بوو، بۆيە تەلەفۆنم بۆتكرد تا نەختۆكەك ئامۆژگارى بكەيت."

"باشە بەسەرچا، بەلام تۆش خوشكى كەژاليت، دەبييت پشتى كەژال بگریت نەك عەباس."

"كەژال بى عەقلە، كى ژنىكى دەويت سىجار شووى كرىييت."
لەم كاتە هەستم كرى ئىلھام و كەژال ئەگرچى خوشكن، بەلام دوو مرقى جياوازن لەبىركردنەو و قسەكردن.

لە كۆتاييدا پىمگوت: "ئىلھام گيان هەرچى بەمن بكرىت بەسەرچا، بەلام دەكرىت تۆش بە عەباس بلىيت زەنگىكم بۆ بكات؟"

"بەلى، بەلى، بەلام بە كەژال بلى عەباس هەرەشەى لىمان كرىووه."

پەيوەندىيەكەمان پسا. دەنگىك لەناو گويم دەزرنگايەو و لەدلى خۆمدا گوتم: "ئايە من سەرم لىشىواو و يان دونيا گۇراو و ميلەتىكى سەرلىشىواوين؟"

*

هه‌رچه‌نده شیلانی هاوسه‌رم هه‌رپه‌شه‌ی لی‌مکرد بوو که نابیت جاری‌کتر که ژال ببینم، وه‌لی ده‌بوايه ببینم. ئایا هیچ هیژیک هه‌یه ری له ئاره‌زووه‌کان بگریت؟ بوچی کاتی مرو‌رپه‌بن بیت، خاوه‌نی پۆلیک براده‌ره هه‌ر که هاوسه‌رگیری کرد، په‌یوه‌ندییه‌کانی نامینی؟ ئه‌گه‌رچی من و که ژال خانم وه‌ک یه‌کتر بیرناکه‌ینه‌وه، به‌لام کاتی له‌گه‌لی داده‌نیشم هه‌رچی له‌دل‌مدا بیت ده‌یلیم. وه‌ک ئه‌وه‌ی که سی‌کم دۆزییته‌وه من به‌ شیت نه‌زانیت. له‌به‌ر ئه‌وه چاکترین کردار ئه‌وه‌یه که مرو‌ف یان ژن و می‌رد هه‌ولی به‌ قه‌فه‌زکردنی یه‌کتر نه‌ده‌ن، چونکه هه‌رکات گیانله‌به‌ریکت کرده قه‌فه‌زه‌وه، بی‌گومان ئه‌و گیانله‌به‌ره بیر له‌ ئازادی ده‌کاته‌وه.

به‌تایبه‌تی کاتی من و که ژال یه‌کتر ده‌بینین، کاته‌کان خو‌شتر و خیراتر تیده‌په‌ریت. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی جیاوازی ته‌مه‌نمان، به‌لام بو من ئه‌م کچه وه‌ک دیارییه‌کی بی‌گه‌رده و غه‌ریبیم له‌بیره‌باته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌سته‌ده‌که‌م وه‌ک مامۆستا و قوتابی گوئی له‌یه‌کتر ده‌گرین، له‌ بیده‌نگییه‌کان تیده‌گه‌ین. مه‌رج نییه‌ هاوسه‌ره‌کان له‌یه‌کتر تییگه‌ن. له‌وانه‌یه براده‌ریک جوانتر له‌ برایه‌ک له‌ خه‌ونه‌کانت بگات. له‌وانه‌بیت برایه‌ک فیلت لی بکات و براده‌ریک یارمه‌تیت بدات.

به‌هه‌ربار بو من که ته‌مه‌نم به‌ره‌و هه‌لگشان ده‌چیت ژنیک براده‌رم بیت، زۆر خو‌شتره‌ له‌وه‌ی هاوسه‌رم بیت. به‌کورتی و په‌تی که‌وتومه‌ته ته‌مه‌نیکه‌وه که چیتر پی‌ویست ناکات له‌ پرته‌ و بۆله‌ و چه‌نه‌بازی شیلان بترسم.

زه‌نگم بو که ژال کرد و پی‌مگوت ده‌مه‌ویت بتبینم.

ئەویش گوتى: "بەلى، دل ئاگاي لەدەلە. مامۇستا گيان، چ كاتىكت
پىباشە؟"

"ئىستا دەچم بۆ سەر كار، ئىوارە باشە؟"

"بەلى، حەزەدەكەم بىيى بۆ مالم، دەمەوئەت مالاكەم ببىنى."

"نا كەژال گيان با بمىنىت بۆ جارىكى تر، لە قاووخانەيەك
دەتبىنم."

"دەزانم خەمى منتە، ئىلھامى خوشكم زەنگى بۆ لىداي؟"

"بەلى لەمەر ئەو بابەتە دەمەوئەت لەگەلت بدوئەم."

"خالە بەختيار، دەزانىت ژەمەكانم لىبوووتە قوزەلقورت،
بەسايەى خەلكى نەزانەوہ."

"دەى دەتبىنم، قاووخانەى ستون برج باشە؟"

"بەسەرچاۋ. ئىوارە يەكتر دەبىنن."

لەپشتى ھەر رىستە و وشەيەكەوہ ھەستم بە خەمەكانى كەژال
دەكرد. ھەندىكجار مروؤف كىشەى نىيە كەچى لە ئەنجامى
بىرکردنەوہ لە حەز و ئارەزووى زياتر كىشە بۆ خوى پەيدا
دەكات. من بۆ خوم ئىستا لەگەل كىشە و خەم وەك پراوچىم
لىھاتووہ، دەبىت كىشە وەك نىچىر پاكەن لەدەستم، ئەگىنا
دەبمە كىشە بۆيان. ھەرچەندە كەژال مروؤفكى بە سۆزەو بە
ئاسانى فرىو دەخوات، ھەر بۆيە زوو زووش تووشى كىشە و
گىروگرفت دىت. ھەتا يەك مروؤفى گەمژەش لەسەر گۆى زەوى
ھەبىت دەبىت ئىمە بى سەر ئىشە و كىشە نەبىن. كەواتە ھىچ
چارىكمان نىيە جگە لە پەنا بردن بۆ يەكتر و خو سەرگەرم كردن
بە شتىكەوہ.

بۆ نمونە: لە بیرمە منداڵ بووم خۆشیم لە توورپەبوون و گالتەوگەپ و قسەخۆشەکانی مڕۆڤە بە سالە چوووەکان دەبینی. خالیکم هەبوو شەوان تا درەنگ لەگەڵ برادەرکانی لە چایخانە دۆمینهی دەکرد. منیش بەدیاریانەووە دادەنیشتم. لە کاتی دۆران و بردنەووە شوخی و توانجیان لە یەکتەر دەدا. جارێکیان رەفییکیان دواکەوتبوو، چاوەپوانی بوون. کاتی رەفییەکیان گەیشتە سەرمیژەکە، یەکسەر گوتی: "بمبوورن، تا لە دەستی ئەو دوا براوانەیی مالهەووە رزگارم بوو، شەیتان شەقی برد." خالیم پیکەنی و گوتی: "دانیشە با یاری خۆمان بکەین و هەمووشت لەبیر خۆمان بەرینەووە."

لەو ساتەووە، تیگەیشتم گەورەکان بێ کێشەنین. کارکردن یان پەنا بردن بۆ یاریکردن و کتیب خۆیندەووە چاکترین چارەسەرە بۆ لەبیربردنەووەی خەمەکان. کەواتە مڕۆڤ خۆی بۆ خۆی کێشە دەنیتەووە و مەرگی لە بێردەچیتەووە

*

ئىۋارە كە دەستم لە ئىش بەربوو. لە قاووخانى بۇرچ ھىد چاوخاپوانى كەژالم دەكرد. لەم شارە چەندىن جۆر قاووخانىمان ھەيە. قاووخانى تايبەت بە ھاپرەگەزبازەكان، قاووخانى تايبەت بە كرىكارو خەلكى ھەژار. ھەروھە قاووخانىمان ھەيە شويىنى خەلكى دەولەمەند و بورژوازيەكان. ئەم قاووخانىيەى ئىستا تىيدا دانىشتووم شويىنى گەنج و قوتابى و مامۇستاكانە. شويىنەكەشى زۆر جوان و پىكوپىكە. كەوتۆتە سەر بەرزايىك و چواردەورى بە شووشە پازاوتەتەو. تيشكى خۆر لە بەيانىيەوھە تا ئىۋارە دىتە ژوور. بە لىۋارى پەنجەرەكان چەند نەمامىكى سەوز و گەش دانرابوون.

كەژالم ھاتە ژوور و لەسەر مېزەكەم دانىشت. ئەم ئىۋارەيە پەشۆكاو و خەمبار دياربوو. پىمگوت: "چى بووھ كچى باش؟" "مامۇستا خەمى عەباس، وىرانى كر دووم. ھەپەشەى لە باوكم كر دووھ."

"قەت باوھپم نەدەكرد تۆ ئەوھندە گەمژە بيت، حەز بە كورپىكى وابكەيت."

"ئىستا بۆم دەرکەوتووه، ئىلھامى خوشكم ھەموو نەينىيەكانى ژيانمى بۆ عەباس دركاندبوو."

"مەبەستت چىيە؟"

"كاتى عەباسى پىناساندم، عەباس ناوى گولەكانى بۆم ژمارد، ناوى دەيان جۆر دەرختى ھىنا، دەيگوت خەونم ئەوھەيە نەمامگەيەك بکەمەوھە گول بفرۆشم، توومەز ئىلھام بۆ ھەلخەلەتاندنى من، ئارەزووھەكانمى بە عەباس گوتبوو."

"واته ئەگەر ناوی گولەکانت بۆ بژمێرم، ماچیکم پێشکەش دەکەیت؟"

"ئەگەر ناوی دە گول بژمێری ماچیکت دەدەم."

گولەهیرۆ و گولەنێرگز و گولەباخ... ببووهر یارمهتیم بده؟"

"گولە شلیڕ، گولالە سووره، بهیبون و بههار و گهزیزه،، تكات لێدهکه م مامۆستا بهختیار کاتی گول ژماردن نهماوه. پیم بلێ چیبکه م، باوکیشم زۆر توورپه یه و قسه م له گه ل ناکات؟"

"گوێی مه ده ری که ژال گیان، مادام تو لێره ناو نووست نه کردوه وه ک هاوسه ری خۆت. با عه باس هه ر له گوپی خۆی بدات."

"به لām، له وی لای مه لا ماره ی کردووم."

"به پێی شه ریعت ئەگەر ژن و میردیک سالیك و دووان پیکه وه نه ژیان، هاوسه رگیریان به تال ده بیئت."

که ژال به کلینکسیک فرمیسه کانی سپی. هه لسا یه سه ری و دوو شه ربه تی لیموی داوا کرد و گه رایه وه سه رمیزه که م. سه ریکی نه مامه کانی سه ر لیوار په نجه ره کانی کرد. دهستی برد بۆ نه مامیک چه ند گه لایه کی کون کون و وشکبووی لیکرده وه سه ریکی بادا و دانیشته وه. کچه گارسۆنه که دوو شه ربه ته که ی له سه ر سینیه ک بۆ هیناین و له سه ر میزه که داینا، پووی له که ژال کرد و باوه شیکی پیا کرد. گوئی: "ببوره نه تمناسییه وه."

که ژال به بزهی پیکه نین وه لāmی دایه وه: "ئاسایییه، به لām کی ئه و دارانه ی ئاوداوه؟"

"ئاگام لی نییه و نازانم!"

"تکایه به کریکاره کانت بلی ئاوی مه دهن، من خۆم رۆژ نا رۆژیک
ئاویان ددهم."

کچه گارسۆنه که دهستی نایه بان شانی که ژال و گوتی: "خه مت
نه بیّت."

لێره دا ده بوايه پرسیار له که ژال بکه م و بزنام چیبوو ه؟
که ژال گوتی: "چهند ههفته پيش له گه لّ خاوه نی ئه م قاوه خانه یه
قسم کرد، ئه گه ر بتوانم چهند نه مامیک به لیوار ئه و په نجه رانه وه
دانیم، ئه وان زۆریان پیحۆش بوو. پێیانم گوت که خۆم خزمه تیان
ده که م."

"ئه ی خۆت شوینت نییه نه مامی لی دانیت؟"

"نه خیر، ماله وه م پرکردوو ه له نه مام."

"ده ته ویت چی له م هه موو نه مامانه بکه یه ت؟"

"که میک دونیا گه رم بیّت و خه لکی خه ریک باخچه رازانه وه ده بن،
ده یانفرۆشمه وه."

"ئه ی پینه گه یه ت، منیش کپیارم."

له م کاته زه نگی ته له فۆنه که م لێیدا، سه یریکم کرد، عه باس بوو.

*

" مامؤستا بهختيار، من دهرانم كه ژال گوی له تو پاده گری،
پییلی بگه پیتته وه یان وهك به لینی دابوو، من پراکیشیتته كه نه دا."
"عه باس گیان، ناو بیوانی تو و كه ژال به من ناکریت، چونکه
کهستان گوی پاناگرن."

"فه رموو، ده ته ویت بلنیت چی؟"

"بلیم چی، کاتی که سیک پیت بلنیت تو م ناویت، که واته تو ی له دل
نه ماوه. چاکتره ده ست له یه کتر به رده ن!"
"چون دلت دیت ئەم قسانه بکهیت، من واز له که ژال ناهینم!
خوشمده ویت."

"زورباشه واز مه هینه، له دووره وه بو خوت سیر بخو و زورپنا
بژه نه."

"مه به ستت چیه؟"

"گویبگره عه باس، تو گه نجیت و هیشتا ته مه نیکی دریزت
له به رده مه، بریک پاره وه رگره کوتایی به م کیشانه بهینه."
"پیویست ناکات من ناموژگاری بکهیت. دهرانم تو و که ژال شتیک
له نیوانتاندایه، زور نه نگه بو تو ژنت هه یه خه ریک ژنی خه لکی
تری."

"بی پیزی مه که، ته له فونه که داخه."

"تو دایخه، من ئەو پیاوه نیم بو پاره بچه میمه وه، که ژالیش
ته لاق ناده م."

"ناخر هه ی گه مژه، خو تو لای مه لا مارهت کردوه، به لام له
په گه زنامه هیشتا ناو نووس نه کراون. ژیر به بریک پاره وه رگره."
"له گه لی نووستووم، به شه ریهت ژنی منه."

"نهخير تۆ له شهريعت نازانيت، ئه گهر ژنه كهت نان نه دهی و ساليك دووان لیت دووربيت مارهی ته واو ده بيت. له بيرشت نه چیت شهريعت ده لیت: ئه گهر ژن يان ميړد بليت من تۆم ناویت، ئيتر ته لاق و مه لاق نامييت."

"من ته لاقی بدهم و تۆش بۆ خۆت مارهی كهيت؟"

"هه ی نه گبهت، ته لاقدان و ماره كردن هه ر لای ئیوه باوی ماوه، تۆ پیده چیت نه خۆش بيت."

ته له فۆنه كهم داخست، ته نگه نه فهس ببووم. كه ژال پهرداخی ئاوی ساردی پیدام و گوتی: "له سه رخۆ مامۆستا به ختیار، تۆش تووره ده بيت."

پهرداخه ئاوه كهم به يه ك نه فهس خوارده وه. به پيكه نينه وه و گوتم: "چۆن ده وریكم هه بوو؟"

"مامۆستا تووخودا ده ست له من به رده، من نامه ویت كهس به و شیوه یه ی تۆ خۆشيبویم."

"كه ژال گيان، خۆشه ويستيم تايبه ته و هه موو هه ولتيك ئه وه یه كه تۆ چيتر بير له رابردوی خۆت نه كه يته وه، نه بيته دیلی ده ستی عه باس. له گه ل ئه م عه باسه گه مژه یه به س من ده زانم په فتار بكه م."

"ئه م عه باسه زۆر كه له ره كه، به پارهش پازي نايیت."

"پازي ده بيت، من سه رم له بهر خۆر سپی نه كردوه. ته له فۆن ده كاته وه و پازي ده بيت."

که ژال هه‌لسایه سه‌رپی و به‌ره و ده‌ستشۆرینه‌که رۆیشت.
سه‌یریکی له‌شولاری و پێکردنه‌که‌یم کرد، هه‌ستمکرد له‌به‌ر خه‌م و
خه‌فه‌ت چیتر ئه‌و کچه‌ گورجوگۆل و ناسکه‌ی جاران نه‌ماوه.
به‌لکو ببوو به‌خانمیکی ماندوو، به‌من بوايه هه‌ر ئیستا له‌گه‌ل
ده‌نگی موسیقایه‌ک سه‌مام له‌گه‌لی بکرده‌یه. چونکه دلنایام مروڤ
جگه له‌خه‌م، نه‌بوونی سی‌کس و خو‌شه‌ویستی ده‌یچه‌مینیته‌وه.

له‌م کاته عه‌باس زه‌نگی لێدایه‌وه، سه‌ره‌تا ویستم وه‌لامی
نه‌ده‌مه‌وه، پاشان له‌ دلێ خو‌م گوتم: "له‌چی ده‌ترسم، تا گو‌مه‌که
قوول‌تریبیت مه‌له‌وانی خو‌شتر ده‌بیت."

"فه‌رمو."

"مامۆستا به‌ختیار گیان، بمبووره ئه‌گه‌ر بپێزیم کرد، بۆیه
ته‌له‌فۆنم بۆتکرده‌وه تو هه‌رچی بلێیت من ئاماده‌م."

"زۆرباشه، پێده‌چیت ئیستا که‌رایه‌تی به‌رتی دابیت، بلێ چیت
ده‌ویت؟"

"پانزه هه‌زاردۆلار."

"بۆچی پانزه هه‌زاردۆلار، که‌ژال له‌ کوی قه‌رزت بۆ بکات."

"ئه‌ی بۆچی کات خو‌ی پانزه هه‌زاردۆلاری داوه به‌ کامه‌رانی
شیوه‌کار."

"هه‌ی زالم، تو ئه‌م شتانه له‌ کوی ده‌زانیت؟ به‌ پێنج هه‌زار
پازیه."

"ئیلها‌م هه‌موو شتی پێگوتووم. من له‌ ده‌هه‌زار که‌متر پازی
نا‌یم."

"باشه، من به‌ که‌ژال ده‌لێم له‌ بانک قه‌رزکات و بۆت بنی‌ریت."

"بەلام تەنیا يەك ھەفتە مۆلەتتان پیدە دەم."
لەم كاتە كەژال گەرایەو و گوئی لە گفتوگۆیەكەمان بوو.
تەلەفۆنەكەم داخست.

"چیبوو مامۆستا، شیریان پۆویی؟"

"برۆ شیرینیەك بەینە، تا ھەوائیكى خۆشت پیرابگە یەنم."
وہك ئەوہی كەژال تیگەشتبیت كیشەى عەباسى لە كۆل
بوویتەوہ. چاوەرەشەكانى زەق بوونەوہ، لەخۆشاندا وەك
ئاسكەكۆی بە راكردن بەرەو سەر میزی بارى كافتریاكە راكرد.

*

دونييا تاريك داهات و گلوپه كاني سهر شه قام داگيرسان. هه ريه ك له تيگ له كيگ وشه ربه ت و ليموكه ي سهر ميژه كه مان خوارد بوو. بيدهنگ دانيشت بووين، وهك ئه وه ي گوي له سه مفونيا يه ك بگرين و چاوه پاني خورن او ابوون بكه ين.

كچه گارسونه كه گلوپه كاني قاوه خانه كه ي داگيرساند. كه زال په تي خه يالي پساند و به دهنگيكي نزم گوتي: "ماموستا ده زانيت ئه م غه ريبه چي ناخوشه؟"

"ده مزاني ده يه وي ت نه ينييه كاني دلي بوم هه لپيژي."

"ئه م غه ريبه، ئه وه ي ناخوشه له كه س وكارت ده بيت، چيتر براده ره كانت وهك جاران نابيني. له گه ليان پيناكه ني و تيگه له به خه مه كانيان نابي، چيتر نازانيت ناخو ئه وان چونچوني بير ده كه نه وه. ده ترسم رورژيگ بگه رپمه وه و براده ر اكانم نه ناسمه وه." "كه زال، ئه و درده له منيشدا هه بووه و ماوه، به بيرت هينامه وه. ئه م به يانيه خه ونيكم بيني. براده ريكم دوو براي كوچيان كرد بوو. چهنده حه زمه كرد له پرسه كه يدا ئاماده بوومايه، له خه ونمدا ئه و براده ره م گله يي ده كرد و ده يگوت: تو هه رجار ده گه رپيسته وه سه ردانيم ناكه يت. دونيا يه كي سه يره رورژگار يگ يه ك خه ونمان هه بوو كه چي ئيستا به هوي ئه م دووريبه وه خه ونه كانمان خنكان."

"پيم سه يره، چون به م دله ناسكه ت به رگه ي بيست سال غوربه ت گرتووه؟"

سه ير نييه، كات خيرا ده روات. فرياي فرمي سكه كان ناكه وين.

"مامۆستا بەختیار، لەم ژيانە تەنیا نەمام و گۆلەکان دڵنەواييم دەدەنەو." "

"کە ژال گيان کاتی هاتوو بیکەين بەشەو." "

"منیش ماندووم دەگەریمەو ما، بەلام مامۆستا جار وایە هەستدەکەم مروفیکی سەرلێشیواوم. لەگەڵ هەلبیرینی هەرەنگاویک هەلەیهک دەکەم." "

"بە پێچەوانەو، ئیستا تۆ ژيانیکی گەشت لەبەردەمدایە. لە گولفرۆشییەکە بەردەوامبە و کاتەکانی تر دابەش بکە بۆ خۆشییەکانی تر." "

"واتە، من بە تاقی تەنیا دەتوانم بژیم؟ ئایا داهاووم چی دەبیت؟" "

"داهاووت پڕە لە گۆل و گۆلزار، ئەو تۆ نەتگوت: دەمەویت لەگەڵ گۆلەکانم بژیم. تۆ نەبوویت گوت: دەبیت بزائم بۆچی لێرەم و دەبیت چبیکەم لەژیان؟" "

"ئایا مامۆستا. تۆ ئاگر لە دڵ مروف بەردەدەیت، تۆ ئاییندەى من دەخوینیتەو." "

"ئاییندە لەبەردەم تۆدایە، بۆ من ئاییندە کاتیکی کورت وخیرایە دەبیت پراوی بکەم بەخۆشی بەپێی کەم. زۆربەى پەفیکەکانم مالتاواييان لەژیان کردو. کاتی بیریان دەکەم و پووخیاریان دیتە بەرچاوم. ژیانم لەبەرچاوەکەویت و لەخۆم پرسیار دەکەم، ئایا من بۆ ئەو بەجیماوم خەمیان بۆ بخۆم." "

که ژال لیوه تهنک و ناسکه که ی گهست و گوتی: "ببوره ماموستا
ئه گهر برینی یادگار ییه کانتیم کولانه وه، کی نالیئت منیش له م
غوربه ته پرچم سپی ناکه م؟"

"بۆ تۆ، ئهستیره کان له خزمهتدان، هیز به تۆ دهدهن، ده رگه ی
ژیانت بۆ ده که نه وه. تۆ ده بیئت فی ربیبت هه له کانت دووباره
نه که یته وه."

"ده زانم تۆ دهر د و خه می ئینسانه کان له دووره وه ههست
پیده که یته. ده مه ویئت ئه م باسه بگۆرین."
"بیکه ین به شه و."

"به لای، بۆ تۆش دره نکه. شیلان خانم چاوه ریئت ده کات، به لام
ده مه ویئت ئاگادارت بکه م که بریک زێروخشل و پارهم لای ئیلهامی
خوشکم وه ک نامانه ت به جیهیشت بوو، زهنگیکی بۆ ده که م بزانه
پاره که ی عه باس جیهی جی ناکات."

"زۆرچاکه، به لام بروانا که م ئیلهام هاوکاریت بکات."
"له بهر قسه که ی تۆ هه ر ئیستا تا قی ده که مه وه."
"له وه بیئت کات درهنگ بیئت و نووست بیئت."

که ژال نووکه یه کی کرد. ئیلهام یه کسه ر زهنگی لیدایه وه.
"ئیلهام، عه باس داوای پارهی لیکردووم، تۆ ده توانیت ئه و زێر
وخشله م بفرۆشیت و له کۆلمی که یته وه؟"
"که ژه، تۆ له جیات ی هه والی دایک و باوکت بپرسی، له زێر و خشل
ده کۆلیته وه."
"بۆ هیچ بووه."

"هیچ نه بووه، دایکت ئیفلجج بووه، باوکت قسه مان له گهل ناکات. پاره ی چیت لامه، من پاره که تم هه مووی به پزیشک و دهرمان داوه."

"ئیلهام، دهمت داخه و له سه رخۆ، من ده زانم درۆ ده که ییت، زیړه کان بفرۆشه."

"تۆ شیّت بوویته، هیچت نه ماوه ده میکه فرۆشتوومه داومه ته دهرمان و فه حسی دایکت، ئە گهر باوه ر ناکه ییت له خو یان بپرسه."

"پییوست ناکات، باوکم راستی گوتووه، هه رچی ئیلهام بلّی درۆیه."

"باشه که ژه، تۆ له خارج راده بو ییریت و منیش لیړه خزمه تکاری دایکت و باوکت ده که م، هه ی بیّ ره حم."

"کچه شیّت، تۆ خزمه تی دایک و باوکی خۆت ده که ییت، وابزانه من مردووم، زیړه کانیش به حهرامت بیّت."

ته له فۆنه که داخرا، که ژال له و توور په ییه سوور هه لگه رابوو. دلۆپه فرمیسک که وته سه ر پوومه تی. ده ستیم گووشی و دلنه واییم دایه وه، به قورگی پر له گریان گوتی: "من بۆ زیړه کانم ناگریم، بۆ دایک و باوکم ده گریم، ناخ رۆژگار دووری خستمه وه."

ده ستیم گرت و گوتم: "هه سته با برۆین، من پاره م هه یه و عه باس کیشه نییه."

"چووینه دهره وه هیشتا سه رمای شه و هه لمی له ده ممان دهرده هینا."

به بیّ دهنگی شانبه شاننی یه ک ریگه مان ده کرد. که ژال قۆلی له قۆلم نا و گوتی: "مامۆستا، هه رکات له گهل تۆ ده بم کامه رانی

جەستەم دەپۆشیت، تۆ مامۆستا شەمالم بەبیردەھینیتەو، ئەو
تاكە مامۆستا بوو سروشتی ژيانی پیناساندم. من کاتیک لەگەڵ
ئێو دەبم خەمی دونیام لێدەرەویتەو. "

لەپاش چەند خوولەکیك جوودا بووینەو، بەلام لەدوورەو گویم
لە هەناسە و تەپەیی پی و ئازاری دللی که ژال بوو، هاواری دەکرد:
ئەم دلتهنگییە چییە. ئەم هەناسە کیشانە بوو و سەختە. بوو کەس
گوئی لەکەس ناگری؟

*

به هر جورتيك بوو. پاره كهي عه باسم جيبه جي كرد و به ريگهي نووسينگهي هه له بجه په وانه م كرد. هه رچه نده هم كار هم به دزي شيلاني هاوسه ره مه وه نه نجام دابوو. به لام دلتيام و ده زانم كه ژال كچيكي ئيشكه ره و به دلنايييه وه قه رزه كه م ده داته وه. له پاش ته واو كړدني ئيشه كه م. زه ننگيكم بو كه ژال كرد.

"كه ژال گيان، بو ئه وه ته له فونم كرد كه ناگاداربيت چهنه پوژ پيش پاره كه م بو عه باس نارد و عه باسپش پاره كه ي وهرگرتوهه."

"ماموستا، وهره بو مالم ده بيت بتبينم."

"سبه يني يه كتر ده بينين."

"هم به يانييه پوليس زهنگي بو ليدام، داوايان ليكردووم كه به زگوترين كات نوميد ببينم.

نوميد، نوميد له زيندانه؟"

"به لي، له زينداني كينگستنه، ده تو وهره بو ئيره، پيوستيم به ناموژگاريته، به راستي من ده ترسيم وسهرم ليشتيواوه."

له بير كړدنه وه و پلانه كاني نوميد ده ترسام، بويه خيرا به ره و شوقه كه ي كه ژال كه وتمه ري.

شوقه كه ي كه ژال چوار نهومي بوو. نه سانسي ري نه بوو، له ناوه راستي بينا كه به پله كان سه ركه گومه سه ره وه. له گه ل هه ر نهوميك په نجه ريه كي گه وره. دوو مه تر پاني و سي مه تر دري زي بوو. له هه ر په نجه ريه ك دوو سي نه مامي تيا دانرابوو. له ده رگهي مالي كه ژالم دا.

که ژال هیشتا نیگه رانی له رووخساریدا ده بینرا. باوه شی پیمدا کرد.

ژوره که ی پر له نه مامی بچوک بوو، چوار پینج گولدانیشی له گوشه ی ژوره که ی پازاند بووه وه.

کراسیکی ته نکى له بهردابوو. شالیکی دابووه سهر شانى. پانتولیکی کابوی له پیکردبوو. له سهر قه نه فه که دانیشتم و

گوتم: "ژوره که ت جوانه و بونی گولای لیدی."

که ژال پیده چوو پیشوه خت چایی لینابیت. پرسباری لیکردم: "ماموستا چه ند که وچک شه کر بکه مه ناو چاکه ته وه؟"

"که وچکک."

که ژال له سهر سینه ک دوو پیاله چای هیئا و گوئی: "ده زانیت من چه ز ناکه م خزمه تی پیاو بکه م، به لام تو ریژت هه یه."

"زور تووندیره مه به، ژن به سه ماوهره وه جوانه، تو پیم بللی ئو هه مو نه مام و دارانه ی ریژه وه که و بهر په نجره کانی شوقه که شوین دهستی توی پیوه دیاره."

"هه والیکی خوش، مسته رادی خاوه ن شوقه که، پییگوتم ئه گه ر ئه م هاوینه چاوم له شوقه که یان بیت، هه فته ی جاریک فریزه کان بېرم و باخچه یه که له بهرده م شوقه که دروست بکه م، بو یه ک سال کری نادم."

"ئافه رین، به لام ئایا پیته ده کریت؟"

"به للی، ئو کاته ی قوتابی بووم له به شی کشتوکال، ئاموژگاریی ماموستا که م قهت له بیرناکه م: ئه گه ر بو چه ند روژیک له مالیک میوان بوویت و مایته وه، گوشه یه که له ماله که یان بکه به نه مامگه"

"كه ژال پيمبلې پۆليس بۆچى ته له فونيان كرد؟"

"پۆليس ته له فونى بۆ كردم و گوتيان ئوميد بارى دەررونى خراپه و چەند جارێك ناوى منى هیناوه و داواى كردوه من ببینیت. هەرودها پینان گوتم ئارەزووى خۆمه ئەگەر بمهویت یان نەمهویت ببینم. جا تۆ دەلییت چی، چیبکه م باشه؟"

قومیکم له چاکه دا. له دللى خۆمدا گوتم کيشه ته واونابیت، له وهبیت مروۆ بۆ ئەوه له دایک بووبیت چیرۆک یاداشت بکات بۆ گێرانه وه.

"كه ژال، من پيمباشه ببینى، چونکه ئەگەر نهیبینى و شتیک رووبدات له وهبیت په شیمان بیته وه و ببیته گری له دللت كه بۆ چاوپیکه وتنه كه تهره تکر دوته وه."

كه ژال چەند په ره به کی گوللى له نه مامیک لیکر ده وه و کردیه ناو پیا له كه م و گوتى: "كه ی پیت باشه برۆین؟" "ده ته ویت منیش له گه لندا بیم؟"

"ده بیت بییت و یارمه تیم بدهیت. بى تۆ نارۆم."

رۆژى سيشه مه ی داهاتوو بیکارم، به ئۆتۆمبيله كه م ده تبه م تا بزانی ئوميد چى لیتده ویت.

له م کاته كه ژال په ره گوله په ميه کانى هه لده وارند و ده یخسته ناو پیا له كه مه وه

قومیکى ترم له چاکه دا، بۆنى عه ترى لیده هات.

"كه ژال ئەم په ره ی گولانه چیبوو خسته ناو چاکه مه وه؟"

"ئەم په ره ی گولانه، ئەگەر راسته وخۆ بیخویت تفتوتاله و گیزت ده کات، به لأم له ناو چا ئارامت ده کاته وه و ده تخه وینیت."

که ژالّ ههستایه سه‌پییّ وله ژووره‌که چوو ده‌روهه. به دوو دلّی
و نیگه‌رانیه‌وه، چاکه‌م خوارده‌وه. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که پاکشام و
چاوه‌پوانی گه‌پانه‌وه‌ی که ژالّم ده‌کرد، ورده ورده هه‌ستم ده‌کرد
په‌په‌ی خه‌یالّم ده‌فیریّ به‌سه‌ر هه‌وردا بازده‌ده‌م. ئاگام له‌خۆم
نه‌ماو بیهۆش که‌وتم.

*

پۆڭى سېشەممە بەرەو شارى كىنگىستىن بەرى كەوتىن. كەڭال كراسىكى پەشى پۆشى بوو. سەبەتەيەك مېۋە جۇراوجۇرى لەگەل خۇي ھېنابوو، كىسەيەكى بەدەستەوہ بوو پىدەچوو دىارى بېت بۇ ئومىد. گوتى: "ئەم پىرتەقالانە شىرىن و تەرىن، بۇنى ناو ماشىنەكە خۇش دەكەن."

"ھەرەكە چا خواردەنەوہكە بېھۆشم نەكەيت باشە؟"

"نا مەترسە، پەرى گولەكان بۇ ھىۋىر كىردەنەوہى ھىزى و ئارامى جەستەت بوو."

"بەلام من ئىستا ئارەزۋى چا خواردەنەوہ دەكەم؟"

"بەسەرچاۋ، چايى و قاۋەش دەخۇينەوہ."

گەيشتىنە سەر ئوتوبان و تەسجىلەكەم داگىرساند گۇيمان لە دەنگە خۇش و زولالەكەي خالقى راگرت. بەدەرىژايى ۸۰ كىلومەتر ئوتوبانەكە بەناو دارستانىكدا تىدەپەرى. ھەتا گەيشتىنە سەر جادەي سەرەكى كەڭال قسەي بۇم دەكرد و ناو ناوہ منگە منگىكى لىۋەدەھات وەك ئەوہى بىەوئىت گۇرانى بلىت و شەرم بكات. كەوتە دووان:

"جوانترىن بىرەوہرىم لەگەل دايكم و مامۇستاكەم بوو. دايكم ژنىكى بارىكە وىچكۆلانە و خوئىن شىرىن بوو. ھاوسىكان خۇشيان دەويست. لەبىرمە لەگەل دايكم لە مەتبخەكە دادەنىشتىن بەدەم چىشت لىنانەوہ باسى دونيامان دەكرد. ئايە دەزانىت دايك جىگاي بىروايە و دەتوانى نھىنى ژيانتى بۇ بدركىنىت."

"ئەي چۇنە ماوہىەكە، نابىستم لەگەل دايكت قسە بكەيت؟"

"ههستده كه م، ئيلهام كۆنترۆلى مالەوهى كردووه و نايەلئيت زهنگم بۆ لئيدەن."

"بۆچى ئيلهام؟ ئەى باوكت؟"

"پيىمگوتى لەو پۆژەوهى شووم بە عەباس كرد باوكم وهك جاران هەلس وكه وتم لەگەل ناكات و ليم زوویره."

لەسەر جادهى ئوتتوبانهكه تابلۆى قاوهخەنەيهك هاته بەرچاوم، ماشينهكه م هياش كردهوه تا گەيشتینه بەردەم قاوهخانەكه. دوو كوچ قاوهم كړى وكهوتينهوه پرى. لە كه ژال م پرسى: "نيوهى پيگەمان بپيوه، ئيستا حەزدهكه م باسى سەردەمى خویندنت بكهيت، بەتايبەت ئەو چەند سالەى لە كۆليژ بوويت."

كه ژال چاوى لەچاوم بپرى، هەردووكمان بە بزەوه پيگەنين. دركمان بەوه كردهبوو كه چيرۆكيكى ياداشت نەكراو و شاراوە هەيه و نەگيپدراوەتەوه. پاشان پووختارى وهرگيپراو رووانيه درەختە بەرزەكان و تاقە خانووەكانى دەم پرى، ميگەلى مانگا بەسەر سەوزايى و دەشتيكي پەنگينەوه دەلەوهپان.

"مامۆستا بەختيار، ژيانى جوتيار زۆر سەختە. لى هەست دەكه م ليره مانگاكان بەختەوهتر دەژين. ببينه بەم يەك دوو پۆژ باران باريينه، چۆن بەفر توایهوه و گيا بستىك بەسەر زەوييهوه سەرى دەرهيئاوه. ئەگەر ئەم سەوزاييه لای خۆمان بيت دەبيته شويى سەيران."

بزهى پيگەنين گرتى و گوتم: "لە كۆتاييدا هەموومان گيانلەبەرين، بەلام مرفۆكه ميك زيتر بير لە نەمرى دەكاتەوه."

که ژال قامکی کرد به شانوه پرچی هه لدايه دواوه، رووخساری گهش و ناوچه وانیکي ساف و بیگهردی وهك کاغه زیکی سپی درهوشایه وه ، لیوه تهنکه کانی بزواند و کهوته گپرانه وهی بهسه ر هاتی سه رده می خویندنی:

"دهمه ویت بزانیته که من به ئاره زوی خۆم نه چووم بۆ کۆلیژی کشتوکال، به دهستی من بوايه دهرووناسیم تهواو دهکرت، به لام خۆت ده زانیت عیراق ولاتیکی ویرانه، حهز و ئاره زوی هاوولاتی ده خنکینیت. به هه ربار کاتی له کۆلیژ وه رگیرام له پاش یهك ههفته دهوامکردن ویستم وازبهینم، به لام بهرپکهوت له گه ل یهکی له مامۆستا کانم له ناو یهك کۆسته ربووین ده گه راپینه وه بۆ ناو شار. له رپگه هه رچی له دلما بوو بۆم هه لپشت و گوتم ئه مه چ ولاتیکه به ئاره زوی خۆت نه توانیت بخوینیت. من ئایینده ی خۆم به کشتوکاله وه نافه وتینم. مامۆستا کهم زۆر له سه رخۆ و به روویه کی خۆشه وه وه لآمی دامه وه: زۆرشت هه یه له ژیان مرۆف بی به شه له خۆشییه کانی. من ناتوانم به قسه پیتی بلیم ونیشانتی بدهم، یهك تکام هه یه له بهر خاتری من و ژیا نی خۆت یهك پۆژ ته رخانکه و وه ره له کۆلیژ بمبینه."

"مامۆستا کهت ناوی چیبوو، خه لکی کوی بوو؟"

"مامۆستا کهم گه نجیک بوو، خاوه ن بروانامه ی ماجیستی ر. ناوی شه مال بوو، و ابزانم خه لکی که لار بوو. زرنگ و وشیار. هه میشه ده به یهك ناوی به دهسته وه دهگرت و به ته نیشته هه ر دره ختیك تیپه ریبایه قوومی ناوی ده پزانده به سه ریان و تینوو یه تیانی ده شکاند."

"به يانییه کی زوو گه یشتمه کۆلیژ. بینیم مامۆستا شه مال له گه له باخه وانه کان درهخت و فریزی باخچه بچکۆلانه که ی گۆره پانی قوتابخانه که ئاوده دات. هه رکه منی بینی له دووره و سۆنده که ی دهستی به قهه لقی درختیکه شوپر کرده وه و به ره و پووم هات به یانی باشی لیکردم. گوتی: با پیاسه یه که بکه یین. من جانتاکه م به شان وه بوو که وتینه ری به چوارده وری کۆلیژ که ده سووپاینه وه. سه ره تا گیانم ده له رزی شه رمم ده کرد له به ره وه ی یه که مین جارم بوو له گه له پیاویک یا خود کوریک پیاسه بکه م. له پاش چه ند هه نگاویک ورده وورده راهاتم و شه رمم شکا. " ده لین قسه قسه راده کیشی کچیک هاوپۆلم هه بوو ده یگوت: " جاران وامده زانی له پیاو نزیک بیته وه و ده ستت به ردهستی بکه ویّت دوو گیانه ده بیت. "

به هه ربار ئه و ریچکه یه ی ئیمه گرتبوومان، شوینی پیاسه ی قوتابییه کانی کۆلیژ بوو. که به چوارده وری کۆلیژ که ده سووپایه وه، به درهخت په رژین کرابوو. هه روه ها له دیوی ده ره وه ی پۆله کان له بن دیواره کان له ناو ته نه که نه مام و گۆلدان چی نرابوون. مامۆستا شه مال که وته ئامۆزگار یکردم.

"که ژال تۆ له وه بیّت ئاره زووتکرد بیّت وانه یه کیتر بخوینیت. به لام زۆرجار له ژیان هه زه کان نایه نه دی. له وانه بیّت مروّقیکی ژیر وشیارمان هه بیّت به دلنیا ییه وه ئایینده ی خوی ببینیت و بزانیّت چی هه لده بژیریّت و چۆن بژیّت. به لام له ناکاو جه نگ یان رووداویک رووده دات خه ونه کانی لی تیکده چیت. ئه وه ی من ده مه ویّت پیتی بلیم، خویندن له بواری کشتوکال به هه موو جو ره کانی

پيويستيهكى ژيانى مروّقه. خویندن لهسەر ژيانى ميرووله و ههنگ تا دهگاته ئازهل و درهختهكان. مهبهستم ئهويه مروّقه لهسهرهتاوه لهناو دارستان ژياوه. وهك دهبينى كاتى شار دروستبوو ژينگه چى بهسهرهات. بهلئنت پئدهدم كه ئهم چوارسالهى له كۆليژدهبيت خوشترين ژيان دهبينى. بهتاييهتى تو و ههزارههاى وهك تو كه لهشار ژياون نازانن تهمنى دارودرهختهكان چهنده ياخود چون لقه دارىك بپرئهوه و بهنهرمى لهگهل درهختهكان بدوين. دهزانيت بالندهكان زور زيرهكترن له مروّقه بۆ سروشت، كاتى هيلانه دروستدهكهن لهنيوان دوولقهدار، درهختىك ههلهبژيرن كه نهخوشى لئى نهدابيت سيس نهبوويت. ههروهها دهزانن درهختهكان چ جوره بهرههميكيان ههيه بۆ ئهويه لهدهاتوو سوودى لئيبينن. ئايا تا ئيستا خهلكى ئهم دهقهره توانيويانه سوود له درهخت و بۆنى گول ببينن. ئايا تو دهزانيت بۆنى ههر گولئىك دهزمانىكه بۆ مروّقه. تكات لئدهكهم ئهگهر دهتهويت چيژ له ژيان بيىنى تيكل به سروشت به وانهى كشتوكال بخوينه، بهو بهيانىيه ماموستاكهم سى شتى پيشاندام، يهكهم لهميژبوو لهگهل كهسيكى غهريبه قسم نهكردبوو. دووهم راستى دهكرد لهژيانمدا نهكهمس گولى پيشكەش كردبووم، نه بيرشم له دارودرهخت كردبووه. "

له كۆتاييدا ماموستا شهمال كيسهيهكى پر له پهپهه گولى لهناو گيرفانى دهريئا و گوتى: "ههر پهپههيك جوره بۆنىكى تاييهتى ههيه. ئهگهر پهپههيهكه بۆنكهيت ميشكت ئارام دهكات و لهوانهبيت بنوى. ههروهها ئهم پهپهه سورانه دل

ده کاته وه. منیش شهرم لیژکا بوو، پیمگوت دهمه ویت گوله سووره کان تا قی که مه وه. ماموستا شه مالّ په پرهی گوله سووره کانی خسته ناو له پی ده ستم و گوتی: "بیانکوشه تا ناو ده ست ته پرده بن.

په پرهی گوله کانم خزنده ناو له پی ده ستم و تووند گووشیم و فلیقاند مه وه، په نجه کانم سوور هه لگه ران. ئینجا له پی ده ستم خسته بهر لووتم چه ندین جار بونه خو شه که م هه لمژی. دلّم که شایه وه و دونیام به سه وزی بینی، هه ستم ده کرد له خو شی و سهیرانم.

له م کاته قوتابیه کانیش هیواش به ره و دهوام ده اتن. چه ند قوتابیه که به گومانه وه له پیاسه کردنه که یان ده پروانی. خو تده زانی له ولاتی ئیمه پیاو وژن کوروکچ ماموستا و قوتابی، گفتوگۆ کردن و پیکه نین له نیوانیاندا حه رامه.

به مجوره دلّم چوه کولیزه که م عاشقی دارودرخت بووم. ئه و چوار ساله زورشت له ماموستا شه مالّه وه فی ربووم چه ندین نه ئینتر هه ن له سه ر درخت و بونی گولّ نه گه ر ده رفه ت بوو له ئایینده بو تی باسده که م.

"که ژال، دلنیام یادگاری خو شترت هه یه. به لام با بمینیت."
"به لی، ماموستا شه مالّ وه ک خزمانی لیها تبوو. چه ند جار یکش ده هات بو مالمان و پیکه وه ده چووین بو دهوام. ئا شتیکی سهیر هاته وه یادم. له کولیزه حه زم چوو له هاو پولیکم که کوریکه موو زهرد و بالّا به رزبوو. له پاش یه کسالّ ئه و هه ر نه هاته پی ش ناچار خو م گولیکم پی شکه ش کرد و پیمگوت خو شمه ویت و حه زده که م

عیلاقه مان هه بیټ. که چی گوتی: "هه موو ده زانین که تو ده زگیرانی مامۆستا شه مالمیت."

ئو به سه رهاته م بۆ مامۆستا شه مال و ماله وه گێرپایه وه. ناراسته خو چه ند قوتابییه کمان ناگادار کرده وه که ئیمه وه ک خوشک و براین. که چی که س ناماده نه بوو گوی له راستیه کان بگریټ.

له بیرمه مامۆستا شه مال به تایبته به قوتابییه موزهرده که ی گوتبوو، که بمخواریټ ئه م به خته ی له ده ست نه دات. که چی گوتبووی: "ئه ی چی له قسه ی خه لکی بکه م."

"که ژال، ئیستا مامۆستا شه مال که وتۆته کوپوه.؟"

"نازانم، خۆنده زایت، لای خۆمان هه رکه خویندنت ته واو کرد په یوه ندییه کان وه ک خوی نامینیت. به لام وه ک بیستومه چوه بۆ هۆله ندا چونکه ئه و کاته ی له کۆلیژ بووین ده یگوت بۆ بینین و بۆنی گول پیویسته مرۆڤ له هۆله ندا بزیت."

"هۆله ندا."

"به لی، له و بره وایه م ئیستا له ناو کۆخیکدا بزیت، باخچه یه کی بچکولانه ی هه بیټ و بۆنی گوله کان بکات."

هه ر بۆ شوخی گوتم: "له وانه بیټ بوو بیټ به تارزان له ناو دارستانیک به زمانی شیروپلنگه کان بدویت."

دامان له قاقای پیکه نین. که ژال ده ستی برد بۆ بۆله تریه ک و چه ند ده نکیک هه لبارد و خسته ی ناو له پی ده ستمه وه. ده نگی مۆسیقا که م به رز کرده وه، بیده نگییه ک خامۆشی کردینه وه. له دله وه ئاره زووم ده کرد ده ستیکم به سووکانه که وه بیټ و ده ستیک

ترم له ناو ده سستی ئه ودا بیټ، لی کاتی ئاوپمدا یه وه فرمیسک سهر
پرومه تی که ژالی ته پر کردبوو.

تووند ده سستم گووشی وخیرایی ماشینه کم هیور کرده وه، گوتم: "
چیبوو که ژال.

"هیچ نییه، بیره وه رییه کی ناخوش هاته وه یادم."

به له پی ده ستم فرمیسکه کانیم سپی و گوتم: "هرچییه ک
بوویټ، ژیان به رده وامه، هریه ک له ئیمه که سیکی خوشه ویستی
له ناخدا هه شارداوه و بوی ده گریټ."

که ژال گوتی: "هه زنده کرد پوژیک له پوژان نووسه ریگ هه بویه
به سه رهای هاوپوله موزه رده که می یاداشت بکر دایه. چونکه
دلنیام مروقی پاکی وه که وه که من."

"کی بوو، ناوی چیبوو، بوم بگی ره وه؟"

"ناوی سمکو بوو، بیر کردنه وه یه کی چه پی هه بوو. جاریکیان
داوی لی کردم پیاسه یه کی له گه لدا بکه م، منیش خوا خوام بوو،
له کاتی پیاسه کردن ره خنه ی له قوتابیانی کولیزه که ده گرت و
ده یگوت ببینه که ژال له م کولیزه فره نه ته وه یه تیکه لای بووینه
ویکه وه یه ک ماده ده خوینین، به لام له بهر ره گه ز په رستی
ناتوانین وه ک ئینسان له یه کتر پروانین. هر کات نه ته وه یه ک
سه رده سته بیټ مافی ئه ویتر ده خوات. ئیمه پیویسته دژی ئه م
نه ژاد په رستییه خه بات بکه ین."

له وکاته ی سمکو قسه ی بوم ده کرد من ته قه ی سه رم ده هات،
چونکه هر چاوه پروان بووم په رده ی دلی خویم بو بکاته وه و
پیملیت که خوشیده ویم.

له بیرمه جاریکیان کتیبیکی نه زار قه بانیم پیشکەش کرد، که چی
ئەو له پاش ههفتهیه کتیبیکی تازه چاپکراوی نازم حکمهتی بۆ
هینام و گوتی : ئەگەر دەرتهوئیت سهریهستانه خوشهویستی
بکهیت، پیویسته ئەم کتیبه بخوینیتهوه.

ئەو رۆژهی کتیبهکه م بردهوه مالّ شهو نهووستم تا بهری بهیان
خهریک خویندنهوهی شیعهرهکانی بووم.

که ژالّ پوووی دهمی له من کرد و گوتی: "ببووره، مامۆستا ههلبهت
تۆش نازم حکمهت دهناسیت؟"

"بهلّی، شاعیریکی یاخی و پوحتیکی شۆرشگیڕی ههبوو."

"بهلّی سهرهپای ئەوهی شیعهرهکانیم پیّ جوانبوو، بهلام نامهکانی
جوانتری کردبوون."

بهههبار سمکۆ برادهری منی پیخۆشبوو، بهلام من ههڕگیز
نهمدهتوانی وهک برادهریک یان گهنجیکی ئاسایی سهیری کهم.
بهمن بوایه لهباوهشی بگرم و تیر ماچی بکهم. ئیستاش بیری
دهکهم. بهلام کیشهی ئەو کورپه ئەوهبوو که هیشتا نهختۆکهک
دهمارگیری و تووندپهوی تیاوو. که جگه له شۆرشیی ئۆکتۆبهر و
ههنديک بابهتیر که دوور بوون له جیهانی بیرکردنهوهی من
هیچیتری نهدهزانی باس بکات.

"سهیره، ئەهی چۆن ئەو جوانییهی تۆ ههستی نهبزواندوه."

"ئەو ئەوهندهی سههرگهرمی وانهکانی و نهشرهی حزبهکهی بوو،
ئاگای لهمن نهماوو."

به بزهندهیهکهوه گوتم: "حزب خهساندبووی."

" تووخودا مامۆستا قسه‌ی پیّ مه‌لی، چونکه پۆژیکیان به‌ریوبه‌ری زانکۆ بانگی کرد و پییگوت که نابیت چیتر کتیبی مارکسی و چه‌پ له‌گه‌ل خۆی بهینیت بۆ زانکۆ. سمکۆش تووره‌ بپوو وه‌لامیدابوونه‌وه: که بۆچی کتیبی قورئان قه‌ده‌غه‌ نییه‌؟ نه‌ی بۆچی ژووریکتان رازندۆته‌وه و کردووتانه به‌ مزگه‌وت و بۆ شوینی موسلمانان؟ بۆچی بۆمن ئاسایی نییه‌ موماره‌سه‌ی فکری خۆم بکه‌م. ئیستا سه‌رده‌می به‌عس به‌سه‌رچووه، چیتر که‌س ناتوانیت لیّ پرسینه‌وه‌م له‌گه‌لدا بکات. "

له‌پاش چه‌ند پۆژیک هه‌ره‌شه‌یان لی‌کرد که نه‌گه‌ریته‌وه زانکۆ، به‌لام سمکۆ چاوقایم و که‌له‌ره‌ق بو، وازی له‌ده‌وام نه‌هینا. تا پۆژیکیان چه‌ند قوتابیه‌کی تووندپه‌وی موسولمان دارکاریان کردبوو، گوتبوویان هه‌تا شه‌هاده‌و ئیمان به‌ ئیسلام نه‌هینیت وازت لیناهینین.

سمکۆ له‌ ترسا ناچار بووبوو شه‌هاده و ئیمان بهینیت. له‌ پاش نه‌و پروداوه سمکۆ به‌یه‌کجاری ونبوو و نه‌گه‌رایه‌وه بۆ کۆلیژ. به‌داخه‌وه [کیشه‌کان له‌ عیراق و ناوچه‌که له‌ ده‌ست ده‌رچووه، سه‌دان که‌سی وه‌ک سمکۆ بوونه‌ قوربانی پژیمه‌ فاشیه‌کان. ئیستا ئیمه‌ له‌سه‌رده‌می گه‌مزه‌کاندا ده‌ژیین. هه‌رکه‌سیک ده‌سه‌لات بگریته‌ ده‌ست، ته‌نیا بیر له‌ سه‌رکه‌وتن و داگیرکردن ده‌کاته‌وه.

که‌ژال ئاخیکی هه‌لکیشا و خیرا په‌نجه‌ره‌که‌ی لایخۆی کرده‌وه و هه‌وایه‌کی سافی هه‌لمژی و داخسته‌وه. ده‌ستی برد بۆ ته‌سجیله‌که‌ وده‌نگی موسیقاکه‌ی به‌رزکرده‌وه و گوتی: "نه‌گه‌ر پۆژیک

فرسه‌ت‌مان بوو پیکه‌وه دووباره شیعره‌کانی نازم حکمه‌ت
ده‌خوینینه‌وه."

*

له پاش دوو کاتزمیر گه یشتینه بهردهم زیندانی کینگستن. دیمه نی
زیندانه که کۆنه قه لایه کی پان و بهرین بوو. نزیکى دووسه دسال
پیش درووستکرا بوو، وه لى نۆژهن کرابووه

له پاش پشکنین و لیکۆلینه وه، ریگه یان پیداین بچینه ژووره وه. له
هۆلیک دانیشترین کافیترايه کی تیدابوو به بی کارمه ند. پاسه وانیک
کیسه دیارییه که ی که ژالی هه لپچریبوو، هاته لامان و به که ژالی وت
دوامکه وه.

پاسه وانه که کۆدی ده رگه ی لیدا وپاشان سه یری کامیرایه کی کرد
به بنمیچی هۆله که وه هه لواسرابوو. ده رگه کرایه وه. له گه ل چوونه
ژووره وه یان که ژال بۆ دواچار ئاورپیکى لیمدايه وه، منیش بۆ
ئه وه ی ترسی بره وینمه وه چاویکم لیداکرت و زه رده خه نه یه کم
پیشکەش کرد. پاشان چوومه سه ر میزی قاوه خانه که کویک
چاییم تیکرد و دوو دۆلارم هاویشته ناو ده خيله که وه.

هه ست و بیر و هۆشم لای ئه و دیمه نه بوو کاتى که ژال و ئومید
یه کتر ده بینن. به بۆ چوونى من سه ردانى کردنى زیندانییه که له
حه جیک خیری زۆرتره. چونکه ئه و به نده بۆ چه ندین هه فته به و
چاوپیکه وتن و دیداره شادمان ده بیئت.

ده خووله کی نه برد که ژال به چاوی ره ش هه لگه راو و فرمیسکاوی
له گه ل پاسه وانه که هاتنه ده ره وه. پیشه وه ی بیئت بۆ لام و
داستانی ئه و دیداره م بۆ بگپریتته وه له پر مه ی گریانى دا به ره و
ده ستشورییه که رۆیشت. له دللى خۆمدا ده مگوت ده بیئت ئومید
چی پیگوتبیئت؟

که ژال دره‌نگی پیچوو، له ده‌ستشورینه‌که نه‌هاته‌دهر. چووم بۆلای پاسه‌وانه‌که گوتم بۆم هه‌یه‌بجمه‌ده‌ستشوری خانمان؟ و‌بزانم براده‌ره‌که‌م حالێ باش نییه. پاسه‌وانه‌که به‌په‌له‌خۆی به‌ده‌ستشورییه‌که‌دا کرد و له‌پاش چه‌ند خوله‌کیک له‌گه‌ل که‌ژال هاتنه‌ده‌ره‌وه.

که‌ژال باوه‌شی پیمدا کردو به‌قورگی پر له‌گریان گوتی با‌بچینه‌ده‌ره‌وه. په‌رداخیک ئاوم پیدای و‌خواردییه‌وه. به‌بیده‌نگی سواری ماشینه‌که بووین و تا که‌وتینه‌سه‌ر ئوتوبانه‌خیراکه، نه‌من پرسیارم لیکرد و نه‌ئویش دوا. که‌ژال له‌ناو ئاوینه‌ی ماشینه‌که‌وه ته‌ماشای رووخساری کرد. ده‌ستی برد بۆ ته‌سجیلی ماشینه‌که و رادیۆکه‌ی داگیرساند، که‌نال‌که‌مۆسیقای جازی خستبووه‌سه‌ر، ئه‌م ئاوازه له‌کاتیکی باش هاته‌گویمان. به‌ئاسپایی به‌که‌ژالم گوت: "زۆر ئاساییه‌مروڤ دلته‌نگ بی‌ت و دلی بگوشری."

به‌چاوی پر له‌گریانه‌وه ته‌ماشای کردم و سه‌ریکی بادا. به‌تونودی به‌په‌نجه‌کانی پرچی له‌سه‌ر ته‌وقی سه‌ری کۆکرده‌وه به‌قوتیله‌یه‌که به‌ستی. هه‌رچه‌نده‌ تووڤه و مۆن دیاریبوو، وه‌لی بۆ من شا جوانیک بوو به‌ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم بوو.

*

نزيكى يه كازمير مابوو بگهين به شارى ئوتاوا. كه زال كه وته
دووان:

له ژووريك دانيشتتبووم چاوه پيى ئوميدم ده كرد، پاسه وانه كه
به ديار سهرمه وه وه ستابوو. له خه يالى خوم دامناوو كاتى ئوميد
ديته ژورر باوه شى پييا بكم و دلنه وايى بدهمه وه و پيى بليم كه
تيده گم زينداني ناخوشه، به لام ريگه چاره يه كي تر نيه، جگه
له چاوه پووانى تاماوه ي زيندانيه كه ت ته واو ده بيت. ده رگه
كرايه وه ئوميدم به ده ستي كه له چچه كراو هاته ژورر. وهك بتيك
وه ستا و چاوه كانى زهق پيشى تاشى بوو مووى سهرى لوول و
دريژتا سهر شانى هاتبوو، ئه وه نده يتر له لام جوانترى كرد بوو،
به من بوايه قامكم له پرچى گيركم و سهرى پراكيشمه سهر
سينه م.

له پاسه وانه كه م پرسى: "بوم هه يه باوه شى پيا بكم؟"
پاسه وانه سهرى ره زامه ندى وه شاندى و له گه ل هه نگاهه كانم جووت
بوو. باوه شم به ئوميدم كرد و ده ستم گرت و گوتم وه ره دانيشه.
كه چى ئوميدم وهك داره رهق به پيوه وه ستابوو، ته نانه ت
هه ناسه شى نه ده دا.

منيش ناچار دانيشتمه وه. پاسه وانه كه به ئوميدى گوت:
"كاته كه ت ته واو ده بيت چاكره دانيشى و قسه ي خوت بكه يت."
له ناكاو ئوميدم به ده نكيكى پر له توورپه يى، لاموabit ئه گهر ئه
شوينه زينداني نه بوايه هه موو جيهان گوپيان له هاوارى ناخى
ئوميدم ده بوو. پيى گوتم: "كوانى ئا ده م؟"

منیش به سه رسوورمانه وه سه یریکی پاسه وانه که م کرد وئینجا پروم له ئومید کرد، لیمپرسی: "تو وهره دانیشه بزانه باسی کی ده که یت؟"

ئومید له که له ره قیدا دانه نیشته و هه ربه پیوه گوتی: "که ژال نازیم ئه ی هاوسه ری شیرینم، ئه و کاته ی منیان ده ستگیر کرد تو دوو گیانه بوویت و کۆرپه یه کمان بوو ناوماندا ئاده م پیمبلی بو ئاده می کورمت له گه ل خۆت نه هیناوه؟"

پاسه وانه که هه ستیکردبوو ئومید شیتانه قسه ده کات. منیش پیمو ابوو ئومید باری ده روونی تیکچوووه و له م زیندانه دونیا یه کی تایبه تی بو خۆی دارپشتوووه.

که میک بیده نگ بووم نه مده زانی چی وه لام بده مه وه. ئومید نارام بووه وه هاته سه رمیزه که م دانیشته. به په نجه کانی چه ند خه تیکی له سه ر میزه که کیشا و گوتی: "که ژال، جاریکیتر ئه گه ر هاتی ئاده می کورم له گه ل خۆت بهینه. پیمبلی ئیستا ئاده م چیده کات، لای کی به جیت هیشتوووه؟"

له م کاته من قورگم پر له گریان بوو. ئومید نووکی په نجه ی خسته ناو هیله کان که کیشابووی و گوتی: "گوئیگره که ژال، تا من نازاد ده بم ئیوه له مال خۆتان هه شارده ن و مه یه نه ده ره وه چونکه چوارده وری خانوو هه که مان چاودیری له سه ره. په رده ی په نجه ره کان داخه و له گه ل ئاده م بو هیچ شوینیک مه چن."

له دلێ خۆم پیمباش بوو ئومید له م خه یاله خاوه ده رباز که م. یه کسه ر پیمگوت: "ئومید گیان، ئیمه هه ر براده ری جارانی و من له ژیانمدا دوو گیانه نه بوومه."

ههركه قسه كه م ته واو كرد. ئوميد سهري نايه بان ميژه كه ئيتر سهري هه لئه برييه وه.

پاسه وانه كه قو لي پاكيشام و له ژوره كه هيناميه دهره وه. له كاتي گيړانه وه ي ئه م به سه رها ته دلم گوو شرابوو. له سه ر ئوتوبانه كه هيواشم كرده وه هاتمه دهر له ناو پاركيكي بچكولانه ي به نزيخانه يه ك ماشينه كه م راگرت. دهستي كه ژالم گرت و پيمگوت :

"كه واته ئوميد تيكچووه؟"

"به لي، له ئه نجامي دلته نكي و ته نيائي دونيا يه كي خه يالي بو خوي دارشتوووه."

"كه ژال چونده كرئت كه سيك تيكچوو بيت، به ند كراييت؟"

له پاسه وانه كه م پرسى و پيمگوت چا كتره ئوميد پزيشكيكي دهرووني ببينييت. كه چى وه لامى دامه وه و گوتى: "ئه وان ناگادارى بارى دهرووني ئوميد هه ن، هتا ئيستا ليژنه ي پزيشكه دهروونيه كان هاتوون و سهردانيان كرده وه، به لام دلنيانين و برپاريان نه داوه بيگوازنه وه بو نه خووشخانه ي دهرووني."

"من دلنيام ئه و پولي سه راست دهكات، هه تا ئوميد خوي نه كوژييت، پزيشكه كان دلنيا نابن."

بيدنگيه كه ته نيوانمانه وه. له پاش چهند خووله كيك له ئوتوبانه كه هاتمه دهره وه و له نه نزيخانه يه ك ماشينه كه م پر م له به نزين كرد.

كه ژال دوو قووتى سه فن ئابى كرى به ته نيشتمه وه دانيشت و كه وتينه وه رى. دوا وته ي كه ژال كه له منى پرسى: "ماموستا به ختيار، نايه تو قهت زينداني كراوييت؟"

هه ناسه يه كي قوولم هه لمژي و گوتم : " به لي کاتي دست
به نووسينه وه ده که م، هه سته که م له زيندان دام. وه ک ئوميد
دونيا يه كي تاييه ت بو خوم ده پازينه وه، له ناخه وه ش
ها ورده که م کوانی: ئاده م."

*

لهپاش ئه وهى كه ژالم له مالى خوى دانا، زهنگيكم بو شيلانى
هاوسهرم ليدا وه لامى نه بوو. پيم له به نزين داگرت و خيرتر به ره و
مال ماشينه كه م هاژووشت. ههركه كليم له ده رگه ي مال گير كرد و
ده رگه م كرده وه. چاوم به جانتاي سه فهري پر له جلو به رگي خوم
كه وت و له گه ل كومه ليك كتيب و لاپتوپه كه م، ته نانه ت فلچه ي
د دانشورين و موسى ريشتاشينيش له ناو كيسه يه كي نايلون
به ستر او دانرا بوون.

به سهر سوورمانه وه سه يريكي شيلانى هاوسهرم كرد و گوتم: "
خير؟"

به دهنگه ناخوش و زيكه ژنانه كه ي هاواريكرد: "وس س س...
هيچ قسه نه كه ي. بارگه كه ت كو كه ره وه و له كوي بوويت بو ئه وي
بچو!"

"ژنه كه تو شيت بوويته."

"به لي من شيم، بي عه قلم گه مزه م، تو له جياتي بچيت بو
سه ركار، له گه ل كه ژال خان ده چيت بو سه يران."

ئيجا تيگه يشتم كه كه ره له كوي كه وتوو و كونده ش له كوي
دراوه. بويه تاويك خوم ريكخته وه و گوتم: "به و شيويه نيه
كه تو بيرده كه يته وه."

"ديسان به چيروكه هه لبه ستر اوه كانت هه لم مه خه له تينه، له بيرته
هه ره شه م ليكردي و پيمگوتي كه نابيت جاريكتر له گه ل كه ژال
ده ست تيكه لئو بكه يت، ئايا تو رازي ده بيت من له گه ل كه نجيك
سه فه ر كه م؟ هه موشتيك نيوان من و تو كو تايي هاتوو،
بارگه كه ت هه لگره يان ئه گه ر چه زده كه يت من ده چمه ده ره وه."

"شیلان دهرانیت کیښه ی نیوان من و تو ئه وهیه که گوی له
یه کتر پاناگرین، من هرچی ده که م تو به شیوه یه کی تر لیکی
ده ده یته وه. من دهرۆم له بهر یه که هو، ئه ویش ئه وه یه که
دلنیا بووم که تو به هیچ شیوه یه که گوی ناگریت و سقته به من
نه ماوه."

"به دلنیا ییه وه بروام پیته نه ماوه."

"تو ناگاداریت، من و که ژال چووین بو سه ردانی ئومید."

"ئه ی بو منت ناگادار نه کرد بو وه وه."

"بو تو که س ده ویریت قسه ت له گه ل بکات، راستییه که ی ترسام
پیتبلیم. ئه م ترسه ش بو وه ته هوکاری جیا بوونه وه مان. شیلان، بو
دوا جار پیتده لیم راسته ئیمه له دوو دنیا ی جیاواز ده ژین، به لام
بو من ئه م جیاوازییه کیښه نییه، من تو م خو شده ویت، بروامش
به وه نییه که بتوانم له گه ل هیچ ژنیکتر بگونجیم."

"ئاره زوی خو ته، ئه م شیرورپویییه بو من باس مه که، برۆ بو
خوت شوینیک بدوزه ره وه، له وانه بیت باشتین شوین بو تو مالی
که ژال بیت."

"تو راسته که ییت شیلان، به لام ئه گه ر له مال دهرچمه دهره وه،
هرگیز په یوه ندییه که مان وه که جارانی لینایه ته وه."

بی سی و دوو جان تاکه م خسته ناو ماشینه که م و له مال هاتمه
دهره وه. هرچه نده نه مده زانی بو کوی بچم و بو کوی ماشینه که م
لیخوورم، به لام بو یه که مینجارم بو وه ستمکرد نازادم و ده توانم
بفرم.

*

له موتیلایکی هه‌رزان به‌ها ژووریکم گرت. له‌پاش دووشکردن له‌سه‌ر قه‌رویله‌که پال‌که‌وتم. ژوره‌که بۆنی ده‌یان پریواری لیوه‌ده‌هات که لی‌ره میوان بوونه و به‌ره‌و شوینیکیتر گه‌شتیان کردووه.

کۆدی وایفای موتیله‌که‌م خسته ناو ئایفۆنه‌که‌م، له ئۆنلاین به‌دوای خانوو یان ژووریک بۆ کری گه‌رام. نزیك به گه‌ره‌کی خۆمان مالیکم دۆزییه‌وه ژووریکیان به‌کری د‌دا. له‌به‌رئه‌وه‌ی شه‌و دره‌نگ بوو، مه‌سجیکم نارد. هه‌ستی ته‌نیایی پووا له ه‌زرم. هه‌رچه‌نده چه‌ندینجار له‌مال‌ دوورکه‌وتوومه‌ته‌وه، وه‌لی هه‌رگیز وه‌ک ئه‌م شه‌وم به‌سه‌رنه‌هاتووه. بیره‌وه‌رییه‌کانم له‌گه‌ل شیلانی هاوسه‌رم له میشکم دره‌نه‌ده‌چوو، هه‌ستمده‌کرد که ئی‌مه ته‌نیا به‌جه‌سته له یه‌کتر جوودابووینه‌ته‌وه. رووخساری شیلان و چیشتلینانی و په‌فتار و کرده‌وه‌کانی ده‌بوون به شریتیکی سینه‌مایی و له‌به‌رچاوم ده‌هاتن و ده‌چوون. بیرم له‌و که‌سانه ده‌کرده‌وه که له‌یه‌کتر جوودا بوونه‌ته‌وه. ده‌بی‌ت له‌ناخه‌وه چ نازاریک روحیان هه‌لکیشی. که‌چی ئه‌و خه‌لکه‌ش بووختانیان پیده‌کات وقسه‌یان بۆ هه‌لده‌به‌ستی، نازانن کاتی ژن و می‌ردیک له‌یه‌کتر جوودا ده‌بنه‌وه ده‌یان نه‌ینی شاراوه له‌نیوانیان به‌زیندووی ده‌می‌نیته‌وه. نازانن له‌وانه‌بی‌ت ته‌نیا جه‌سته‌یان جوودا بوویته‌وه و خۆشه‌ویستیان هه‌رمابیت.

به‌خه‌یالی پابوودوو خه‌وم لی‌که‌وت. به‌یانی زوو له‌گه‌ل زه‌نگ لی‌دانی مۆبایله‌که‌م بی‌داربوومه‌وه.

"من خاوه‌ن خانووه‌که‌م، ئایه تو مه‌سجت بۆ ناردبووم."

"به لئی، کهی ده توانم ژورره که بیبینم."

"کهی کاتت هه یه؟"

"پراستی من له موتیلێک ده نووم. ده توانم هه ر ئیستا بێم و

بیبینم؟"

"ژور چاکه، دووباره ناو نیشانه که م بۆت ده نیرم و چاوه رپیت

ده که م."

خیرا ده موچاوم شووری و له رێگه قاوه یه که م هه لگرت و به ره و
ناو نیشانه که که و تمه ری.

خانوه که چه ند کۆلانیک له ماله کهی خۆم دوور بوو ناو نیشانه کهی

ئاسان بوو زوو گه یشتم و زهنگی ماله که م لیدا. پیریژنیک ده رگه ی

کرده وه. دوا ی ئه وه ی خۆم پیناساند. گوتی: "دوامکه وه، ژورره که

به ته نیشتم خانوه که یه وه، سه ره به خۆیه."

به رپچکه ی باخی ماله که ریمکرد، خاوه ن مال ده رگه ی ژورره که ی

کرده وه. شوینه که ژیر زه مینی خانوه که بوو، به پله کان چوینه

خواره وه. ژورریکی پاک و خاوین و میز و کورسییه ک و

ده سگه یه کی قاوه ی کاره بایی له سه ر دانرا بوو. باشبوو ئاوده ست،

حه مامی تایبه تم هه بوو.

داوا ی حه و ته سه د دۆلاری ده کرد مانگانه. به سه ره اتی خۆم بۆ

گیپراه وه و پیمگوت که له کو ی ده ژیا م. پیریژن که میک به زه یی

بۆم بزوا و کریکه ی کرد به پینچ سه د دۆلار و گوتی: "من هه میسه

پیشه کی وه رده گرم، به لām بۆ تو ته نیا کری یه ک مانگم بده ری،

هه سته ده که م هه فته یکی تر له گه ل هاوسه ره که ت چاک ده بنه وه."

به پيرژنم گوت: "زور باشه، دته ویت چه کیکت بۆ بنووسم يان له بانك پارهی کاشت بۆ بهینم؟"

پيرژن به سه رسوورپمانه وه وه لامیدامه وه: "تۆ شیتی، پارهی کاش له مالى من نابینیت. حیساب بانکی خۆمت ددهمى دته توانی کریکه له ریگهی بانکه وه بۆم بنیریت."

پیشنه وهی پيرژن به جیبهيلم پیمگوت: "دته توانم کليله کانم هه بییت، ئەمشه و دیمه ناوی."

پيرژن کليله کهی خسته ناو دهستم و گوتی: "زور نیگه ران مه به، سه ره تاي جیابوونه وه وهك پرسه وایه. له پاش چه ند رۆژیکیت ئارامتر ده بیته وه هیواش هیواش ئازاره کان دهره وینه وه، ئە وهی ده مینیتته وه یادگارییه کانه."

سو پاسی ئامۆژگارییه کانیم کرد، که چی پيرژن پرسیاریکیتى لیکردم: "چه ند سال له گه ل هاوسه ره کهت پیکه وه بوون؟" "نزیکى بیست سالتیک."

"باوه ر ناکه م تۆ بتوانی به ته نیا بژییت، تۆ بیست ساله له ناو قه فه زیکدا ژیاویت، ئیستا ئە گه ر ئازادش بیت، ناتوانیت بفریت." به زه رده خه نه یه که وه خاوه ن مالم جیهیشت. له دلای خۆمدا گوتم له وانه بییت و ته کانى پيرژن تا راده یه ک راستبن.

*

شەوى يەكەم سەخت و دژوار بوو تا خەوم لیکەوت. هەرودەك عاشقیكى گرگرتوو. ئاگر لە دلم بەربووبوو، ئەگر فرمیسكەكانم نەبوايە ئاگرى دلم بەچى بكوژاندايەو. بۆ سبەى زەنگم بۆ سەركار لیدا وئاگاداریانم كردهوہ كه تەندروستیم باش نییە و بۆ چەند رۆژئیک مۆلەتم وەرگرت.

نیوهرۆ لەگەل كزە باى سارد و فینكى پاییز، بەرەو لای كامەرانی شیوہكار چووم. لەرینگە رەنگى گەلای زىپىنى درەختەكان سەرنجیان راکیشابووم، نیوہ سەوز و سوور و زەرد هەلگەرابوون، گەلآ وشك و هەلۆهريبوہکانى ژیر درەختەكە سىس و زەرد هەلگەرابوون و سىماى شار گۆرابوو، ئەو شارەى بیست سالاہ بىئاگا پىاسەى تىدادهكەم و هەرگىز رۆژئیک سوپاسگوزارىم نەكردووہ. ئاخىر ئەمروہەر شەقامەكانى ئەو شارەيە من دەگریتە باوہش و هەست بە قورسى پىيەكانم دەكات. گەيشتمە ناو گەلەرييەكەى كامەران، دەرگەم كردهوہ. هۆلىكى چۆل تابلۆكانى قەد دیوار تۆز لىيداوو. لەسەر مێزەكە ترمزى قاوہكەى دانرابوو، سەرەكەيم كردهوہ. دوو كوپ قاوہم تىكرد وبە پلەكان سەرکەوتمە نھۆمى سەرەوہ، بۆ ستۆدیۆ و ژوروى وینەكیشان. گویم لە يەكی لە سەمفونىاكانى بتهۆفن بوو. بۆنى بۆيە و دەنگىكى خۆش دەهات. هەستم كرد كامەران سەرگەرمى نىگارکیشانە، بە ئاسپایى بىئەوہى گووى لەدەنگى پىمبىت و بمبىنى، سەرم كرد بەژورا.

لەسەر قەرەوئیلەيەك خانمىك بەپرووتى پالکەوت بوو، مۆدىلى بۆ كامەران دەكرد. كامەرانیش لەگەل ئاوازی سەمفونىاكە سەماى

دهکرد و فلچهكەى بهسەر تابلۆیهك دهكیشا. رووخساریكى شیواوى خانمهكهى كیشابوو، جووتى مهكى وهك بالنده به ئاسماندا فریبوون، مووهكانى سهرگۆناى كردبوون به بال و لهناو لهپى دهستی خانمهكه هیلانهى بۆ دانابوون. جووته پییهكانى خستبووه سهريهك وزییهكهى لهناوهراستی سكى كیشابوو.

خانمهكه منى بینى و بزهیكهى بۆ كردم بهدهستیك ئیشارهتى كرد، كه یهكی له كووپه قاوهكان بدهمه دهستی. لى نزیك بوومهوه. پییهكانى لهسهریهك لابرد سهیریكى لهشیم كرد. وردتر پوانیم ئامرازهكهى پێك بهسهر ناوكیهوه بوو. ههركیز لهژیاندا لهشیک بهو شیوهیهم نهبینى بوو. ئەگەرچی دهیان فیلمی پرووت لهم پۆژگاره دهبینرى و بلاودهكریتهوه، بهلام هیچ لهژیاندا ئافرهتیک نهبینوه زییهكهى له بهرزى بیته.

سهیریكى كامهرانم كرد كه هیشتا سهماى دهکرد و مهست دیاربوو. کوپه قاوهكهى ترم لهبهردهم كامهران دانا. وهك سهرخۆشیک وخهوالووهیهك دهستی برد بۆ بتله قۆدگاكهى ژیر پیى و پیکیک قۆدگای تیکهله به قاوهكه كرد. خیرا بهسهر پلیکانهكان هاتمه خوارهوه، کوپى لهقاوه بهرازیهیهكه بۆ خۆشم تیکرد. دنیا کشومات بوو، به ئاسپایى گویم له سهمفونایهكه بوو. لهشم ئارهزوى سهماکردنى دهکرد. به پلیکان سهرکهوتم. لهژیر پیى كامهران بتله قۆدگاكهم پراکیشا و پیکیکم تیکهله به قاوهكهم كرد. بۆ دواجار سهیریكى ئامرازه جوانهكهى خانمهكهم كرد، بهرى ببوهه پووشى هیلانهى بالنده. خانمهكه

سهیریکی منی کرد وبه له پی دهستی ئامرازه‌که‌ی شارده‌وه.
دهسته‌که‌یتری خسته سه‌ر گونای مه‌مکی.
به سه‌ماکردن به سه‌ر پله‌کان ده‌هاتمه خواره‌وه. له‌پر پیم ساتمه‌ی
کرد و خلۆربوومه بوومه‌وه.

*

له گەل بەربوونەو بەرچاوم تاريك بوو، بۆ چەند خوولەكێك بێهۆش
 كەوتم. كاتێ چاومكردەو بەچواردەوهری خۆم پروانیم تابلۆكانی
 كامهران بە قەد دیوارهكەو دەلەرانهو. تابلۆ لاكێشهییەكانی بە
 ڕەنگی گەرمی سوور و زەرد وینەیی ماسییە زێڕینەكانی تێدا
 كێشابوو، بەلام بەناو حەوزێكی ئاوی پلاستیکی. وینەییەکی تر كە
 سەرنجی ڕاكێشام پیرەمێردێك یاخود ڕووخساری پیاویكی بە
 سالڤو، شیریی دەدا بە پەرییەکی دەریایی. لە بنمیچی هۆلەكەم
 ڕوانی كۆمەلێ هیلی بەسەریەكدا كێشابوو، بەو دەچوو وەك
 سکیچێكی تەواو نەكراو بێت، یاخود قەفەزێك بوو خێزانیكی تێدا
 زیندانی كرابوو.

لەتاو ئازاری قاجم و سەپوونی پێیەكانم ئاخوئۆفێكم كرد.
 چاوه‌ڕوان بووم كامهران بێتە خوارەو و یارمەتیم بدات، لەپاش
 چاره‌كێك چاوه‌ڕوانی كامهران دەرنەكەوت ناچار بەشەلەشەل خۆم
 گەیانده بەردەرگەیی دەرەو، بەدوای خوولەكێك چەند هەنگاویكم
 هەلبریی، سەری پیم دەرچوو و ئازارم كەمتر بوو. بەناو شەقام
 و كۆلانه‌كان گوزەرم دەكرد، خەیاڵم پچر پچر وشێواو بوو،
 خەیاڵی ڕۆژگارێكی پووچ كە لە دەستم دابوو. تەنیا خەیاڵێك كە
 لە كۆلم نەئەبوو وەك ژال بوو. لەگەل هەر هەنگاویكم گیان
 وجەستەمی وەك موگناتیس بۆ لای خۆی ڕادەكێشا. تەنانەت ئەو
 ساتانەیی بیرم لە شیلانی هاوسەریشم دەكرد وەك ژال وەك
 پەروانە بە بۆشایی نیوانمان دەفری. ژیان لەگەل شیلانی
 هاوسەرم ئەو تام وچێژەیی جارانی نەماوو، ڕۆتین ببوو.
 هەرچەندە سەرەتای هاوسەرگیری پێكەو بوون پڕ لە شوخی و

خۆشى بوو، كەچى لەگەل رۆژگار پەيوەنديەكان كالبوونەو،
ئەوين و خۆشەويستى وەك خۆى نەما. تينووى بينىنى كەژال بووم
و بەرەو گولفرۆشەكەى ئەمستردام كەوتمە رى لەپاش دە
خولەك پىكردن گەيشتم بە نزيك دووكانەكە. كەژالم بينى گولئىكى
پەمەيى كردبوو تەوقەو بەسەريەو بەستبووى، مەقسەتئىكى
بەدەستەو بوو. لق وپۆپى گەلئى نەمامەكانى دەبىرى وگولەكانى
يەك يەك بۆن دەكرد و لە يەكتريانى جوودا دەكردەو و لەناو
سەتلىكى دادەنا. ھەرودھا چيلكە دارئىكى لولكرائى بەدەستەو
بوو، بۆنى كرد، پاشان وەك قردئىلەيەك بەتەنيشت گولە
پەمەيىكەى بان سەرى بەستىەو. شىو و پووخسارئىكى
غەمگىنى ھەبوو، كەچى خوينشيرين و پەنگين بوو. دەرگەى
دووكانەكەم كرددەو. گويم لە ھەمان مۆسقىاى جاز بوو، كە چەند
رۆژ پىستەر گويمان لىراگرت بوو. كاتى كەژال منى بينى،
مەقسەتەكەى دەستى لەسەر مېزئىك داناو بە گريانەو باوەشى
پىمدا كرد. ئەمجارەيان لە ئامىزگرتنەكەى تووند و خۆش بوو.
كەژال يەكپارچە بۆنى گولئى لىدەھات. لە دلئى خۇمدا گوتم تۆبلىئى
جەستەشى ئەم بۆنە خۆشەى لىوہبىت؟ دەستمان لەناو دەستى
يەكتر بوو. فرمىسكەكانى سەر گۇناى سېرى.

"چى بوو، كەژال بۆچى دەگرى؟"

كەژال گوتى: "بەرسىت بوو؟"

بەسەر ئاماژەم بۆى كرد: "بەلئى."

دەرگه‌ی گولفرۆشیه‌که‌ی داخست و تابلۆیه‌کی به شووشه‌ی دووکانه‌که هه‌لۆاسی، له‌سه‌ری نووسرابوو: بۆ نیو کاتریمیر داخراوین.

له‌پێگه‌که‌ژال ده‌ستی نایه‌ بان شانم وه‌ك ئه‌وه‌ی دلنه‌واييم بداته‌وه: "تۆ باشی؟ ده‌زانیت شیلان ی ه‌اوسه‌رت زه‌نگی بۆ لێدام و تیرجینیوی پێدام. به‌لام من به‌هیچ شیوه‌یه‌ك وه‌لامیم نه‌داوه‌ته‌وه."

پێمگوت: "باشت کرد."

که‌ژال ده‌ستی پاته‌کاندم و گوتی: "نا مامۆستا تکا ده‌که‌م بگه‌رپۆه بۆ ناو خیزانه‌که‌ت. باجی شیلان پاسته‌که‌ت ئیمه‌ زیاد له‌ پێویست یه‌که‌ترمان خۆشده‌ویت و په‌فتار ده‌که‌ین."

"که‌ژال، من شیلان به‌جی ناهێلم بۆ هیچ ژنیک، ئه‌و له‌مال ده‌ریکردووم، په‌یوه‌ندی نیوان من و تۆ جیاوازه‌ ئه‌مجۆره‌ په‌یوه‌ندیانه، ژن و پیاوی پۆژه‌لاتی بۆیان قووت نادریت."

"مامۆستا تۆش جیاوازی، تۆ به‌م ئاخری عومره‌ت به‌دوای رۆمانسیه‌تدا ده‌گه‌رپی، ئه‌و رۆمانسیه‌ته‌ ته‌نیا له‌ناو کتێبه‌کاندا ده‌بینریت، ئه‌م ژیانه‌ خۆشی تیدا نه‌ماوه‌ مرۆقه‌کان سه‌رقال، ماندوون."

"که‌ژال په‌یوه‌ندیه‌کی خۆش و ته‌ندروست خۆی له‌خۆیدا رۆمانسیه‌ته."

"مامۆستا باوه‌ر ناکه‌م تۆ بتوانیت بی شیلان بژیت. جوان بیرکه‌ره‌وه، پابردووتان وه‌ك له‌زگه‌ به‌یه‌که‌وه‌ نووساوه. ده‌زانم

ئىستا من بۆ تۆ وهك خوايهك وام و باجى شيلانيش
پيغهمه به ريكه، به لام ده بيت من له بيركه يت.

"خو؟"

"به لى خوا، خوا ئه و عيشقه يه كه هرگيز پي ناگه يت و نابيينى،
به لام پيغهمبه ر ئينسانيكه پر له هه له و كه موكورى."

وته كانى كه ژال ده چون به عه قل، كه مروڤ شيرى خاوى
خواردووه و هه له ده كات، به لام به م دوا عومره م ئايه ده كرا پلان
بۆ ژيانىكى نوى دانيم؟ ئايينده يه كى كورتم له به رده م ماوه ده بيت
ته نيا هه وليكم ئه وه بيت باقى ته مه نم به خو شى به سه ر به رم. چيتر
كاتى كيشه و مللانىم نه ماوه. به هه ريار له گه ل كه ژال له
خواردنگه يه كى شورى افروش دانىشتين. له دللى خو مدا ده مويست
پرسيارىكى جدى له كه ژال بكه م و پي بليم ئه و له شه ي من بينيم
له گه له ريبه كه ي كامه ران ده بيت بوونى هه بيت؟ له به رئه وه ي
كه ژال چاوى له چاوم برى، له پرسياره كه م په شيمان بوومه وه،
به لام بيئاگا له هه ستم، له پر هاته سه ر زمانم و گوتم: "ته وقه كه ي
سه رت زور جوانه."

*

له گهل لیکردنه وهی ته وقه که ی سه ری، په په ری گوله په مه یه که
هه لوه ری نه سه ر شان و ملی. په په گولیکش که وته سه ر میزه که،
په په ری گوله که م هه لگرت وخسته گیرفانی قه میسه که مه وه.

که ژال به دم کۆکردنه وهی په په گوله کانی سه رشانی، گوتی:
"گه شتیکم له پیشدایه، پیش نه وهی برۆم ده مه ویت بریک له
پاره ی قه رزه کانم بده مه وه."

"گه شت، بۆ دوور یان نزیك؟"

له دلّی خۆم گوتم پاره، که ی بوونی هه بووه له نیوان
خۆشه ویسته کان، که ژال سه یریکردم و بزه یه کی کرد، وه که نه وهی
بمخوینیته وه وهه سستبات چۆن بیرده که مه وه.

"مامۆستا شه مال فییریکردم هه رکات گول له ده ستت هه لوه ری
پیویسته شوینه که ت بگوری، یان گه شتیک بکه یت."

په په ری گوله کانی به چیلکه داره لولکراوه که ئالاند. چیلکه داره
لولکراوه که م له چنگی که ژال ده رهینا و گوتم: "مه مترسینه،
گوله کان هه لده وه ری و له وه رزیکیتر به په نگیکیتر ده بنه وه به
خونچه گولیککی جوانتر."

" پیویستیم به گه شتیکه، به ناو دارستانیک و به ناو باخیک،
ده مه ویت پشوویه که بده م ماوه یه که به هوی سه رقالمیم ، خۆم ون
کردوه، ده بیت دووباره بیر له خۆم بکه مه وه، بیرسمه وه که
بۆچی لیره م، نایه ئاماده م شوین بگوریم یان ده توانم زۆر شت
هه یه له بیر یان بکه م؟"

"که ژال گیان، تۆ ده توانیت زۆر شت بکه یت، ده توانیت گه شت
بکه یت و خۆشی له ژیان ببینی، به مه رجی خاوه ن هه ی شتیککی

مادی نەبیت، یاخوود دلّت سەد دەرسەد بە کەسەو نەبیت، تۆ دەتوانی کار بکەیت و پشوش بەدەیت. پێشئەوہی برۆیت دەمەویت گەشتیک پیکەوہ بکەین.

بەدلتیایەوہ، زۆر ئارەزوو دەکەم من و تۆ لەشوینیکدا، لەسەر سەوزاییەک پراکشین و تۆ قسەم بۆ بکەیت و منیش گویت بۆ رادیرم. دەمەویت گەشتیکی ناخت بکەم و پوحت بدۆزمەوہ، تا بزنام تا چەند لەمن نزیکى.

تاویک بیدەنگ بووین.

"من ھەرچەند لیت نزیک بم، لیت دوور دەبم، ئەو گەشتەى من دەمەویت لەگەڵ تۆ بیکەم تەنیا بۆ شکاندنی تینوویەتى خۆشەویستیەى، بۆ ئەوہى پێش مەرگم ئەو گولانە بۆن کەم کە خەونم پیۆہ بینوہ!"

"مامۆستا بەختیار، من لەم جۆرە گەشتانەم زۆر کردوہ، بەناو دارستان، بەنیو درەختە پیرەکان، قلیشاوہکان، سەر کەوتوومەتە سەر بلندترین لقی دار، تا چاو بپرکا سەوزایی گەڵا بۆم بووہتە بەرمالەکەى عەلادین بەسەریدا فریوم، تینوویەتیم بە شەونمی سەر گیاو پەرەى گولەکان شکاندوہ. بەلام بەزەیم بە مرۆف دیتەوہ کاتى دەزانن میوانن لەسەر ئەم زەویە کەچى لەجیاتى خۆشى و ئاشتى، جەنگ ھەلدەگیرسینن، درەختەکان دەسگوتینن."

"بۆ کوئى حەزەدەکەیت سەفەر بکەین؟"

"بۆ شوینیک، بیترس بتوانین پیاسەى تیدا بکەین."

لەم کاتە زەنگى مۆبایلەکەى کەژال لێیدا.

"کەژە، خوشکە جوانەکەم من ئیلامم."

"فرموو."

"که ژه قسه یه کت پیده لیم، هه لمه چۆ به ئاسماندا و گویم
لییگره."

"فرموو" □

"ئیسنا له گه ل عه باس له ولاتی یونانم، پاره مان لیپراوه،
قاچاخچییه کان وهك بارمه زیندانیان کردوین. ئه گه ده فته ریک،
واته ده هه زار دۆلار نه دهین، ده مان گه ریننه وه بۆ تورکیا. تکایه
یارمه تیمان بده. بۆ مه سه له ی ئه م سه فه ره ی من و عه باس دوا یی
بۆت ده گێر مه وه."

"تۆ شی ت بوو یته، ئیسنا تۆ و عه باس له یۆنانن؟ ئایا به دوو
که وتووی؟"

"که ژال خوشکی جوانم، تۆ له عه باس جیا بوو یته وه. منیش وهك
تۆ ده مه ویت له خارج بژیم. شووم به عه باس کردووه. ئه مه
چیرۆکیکی درێژه، دوا یی بۆت باس ده که م. ئیسنا پیم بلێ
یارمه تیمان ده ده ی یان نه؟"
"که ژال ته له فۆنه که ی داخست."

له م کاته گارسۆنه که دوو قاپی سووپی گه رمی له به رده مان دانا.
که ژال به په نجه کانی که وچکه که ی گرت و که وته سوپخواردنه وه.
منیش له کاتی که دا چاوه پروان بووم که ژال شتیک بلێت، به لام ئه و
سه ری شۆر کردبووه وه به سه ر قاپه سوپه که و پر به دل تامی له
خواردنه که ده بینن. منیش به دوا ی ئه وه وه که وچکه که م گرت
ده ست و که وتمه سوپخواردن.

*

كەژال سەرىكى ھەلپرى وسەموونىكى لەناو سەبەتەكەى بەردەممان ھەلگرت و كردييه دوو لەت، لەتیکى دا بەمن، گازی لەتەكەى تردا، چاوی لەچاوم پرى، گوتى: "چیتەر ھیچ شتیک بۆم نابیت بە سوپرایز و جیی سەرسوورمان. مرۆف باشتەر دەمی داخا و لۆمەى كەس نەكات. دیتەوہ یادم، پۆزگارێك لەگەل دایكم لە مەتبەخەكە دادەنیشتین و لۆمەى مالى پوور و ھەندیك لەخزمانمان دەکرد، كە بۆچى لەناو یەكتەر ناتەبان و بەردەوام شەریانە، یان بۆچى لەسەر میرات قۆلى یەكتەرى دەپرن، بەلام ئیستا دەبینم خوشكەكەم لەوان خراپەترى كردووه. ھەرگیز باوهرم نەدەكرد ئەو سەرزەنشت و لۆمەیهى لە خەلكم دەكرد، پۆزێك دابیت لەناو خیزانى ئیمەش پووبادات."

بیبەر و خویدانەكەى سەرمیزەكەم بەدەستەوہ گرتبوو، نەختۆكەك بیبەر و خویم كرده ناو سوپەكەى ھەردووكمانەوہ. پیمگوت: "تا تەمەن بەرەو ھەلكشان بچیت شتى سەیر سەیر دەبینن. كاتى مرۆف كیشەیهك دیتە پيشى یان كارەساتىكى بەسەردیت لەناخەوہ ویران دەبیت، بەلام لەپاش چەند پۆژ و ھەفتە وردە وردە بارى دەروونى ئاسایى تر دەبیتەوہ. تۆش نیگەران مەبە ژیان بەردەوامە."

ژیان بەردەوام سەرقالی كردووین بە كیشەى مرۆفەكانەوہ. "كەژال لە بىرت نەچیت ئیمەش بەشیکین لەوان. ئیستا تۆ پێویستە بىر لە دایك و باوكت بكەیتەوہ، خۆت لە بىرەبەیتەوہ. ئەو پەفتارەى ئیلھام ئەنجامى داوہ جەرگى دایكتى بریندار كردوہ."

"پاستدەكەيت، ھەستم كرد بوو شتېك روويدايېت، چونكە ماوھىيەكە دايمك زەنگم بۆ لىنادات و لە ھەوالم ناپرسىت."

"ئىستا تۆ دەبىت پىشتى ئەوان بگريت و دلنەواييان بدەيتەوھ."

"كەواتە دەبىت بگەرپمەوھ، سەردانىان بگەم."

"بگەرپوھ، چونكە ناخۇشتىن شت بۆ دايك و باوك ئەوھىيە كاتى مندالەكانى مال بەجىدىلن. خۇشتىن ديارىش لەژيان ئەوھىيە كاتى دووبارە بە مندالەكانيان شاد دەبنەوھ."

كەژال پەرداخە ئاوھكەى سەرمىزەكەى بەدەستەوھ گرت و قومىكى لىداو گوتى: "ھەندىكجار ھەستدەكەم جەستەم پىر دەبىت لە ھەست و سۆز، سۆز بۆ دىدەنى دايمك، بگەرپمەوھ و باخچەيەكى بچكۆلانەيان پىشكەش بگەم، جارش ھەيە بىرى مامۇستا شەمال دەكەم ئارەزوو دەكەم گەشتىك بگەم بۆ ھۆلەندا."

"مامۇستا شەمال."

چىلكەدارە لولكراوھكەى لە دەستم سەند و لە سوپەكەى وەردا و دەرى ھىناو لىوى وەك دەمى ماسى كىردەوھ و لىسايەوھ و گوتى: "ئەم چىلكەدارە لولكراوھ دەبىنى؟"

"بەلى."

"بەدەستى مامۇستا شەمال چىنراوھ."

بەبى ئەوھى لىبىپرسم چۆن دەزانىت؟ كەوتە دووان:

"ئەو كاتەى پىكەوھبووین و لە كۆلىز، دوو چىلكەدارى تەپى بە قامكى لول كرد و بە بسكەوھ شۆپىكردەوھ، پىيگوتم: كەژال

ئەمە بېيەت بە نەيىنى نىوانمان، لە كۆي چىلكە دارىكى لولكرات
بىنى، بزانه كە بە دەستى من دروستكراوه.

چىلەكە دارەكەم لە دەستى وەرگرت. سەربەخۆم خەمبار بووم،
پىمگوت: "كەژال ئىستا كاتى ئەوھىە تۆ لەگەل دايك و باوكت
بىت، گەشتى ھۆلەندا لەبىر خۆت بەرەوھە."

كەژال زەردەخەنەيەك كەوتە سەر لىوى و گوتى: "وا چاكتەرە
بگەرپىمەوھ سەركار، بەلام بۆچى ھەركات من ناوى مامۆستا
شەمال بىتە سەر زارم تۆ دلئەنگ دەبىت؟"

بە پىكەنەنەوھ وەلام دايەوھ: "ئەمە سىروشتى مرۆفە" ۱۱
كەژال ھەستايە سەرپى، دارچىلكە لولكراتوھەكى خزانە درزى
مەمكى و گوتى: "سىروشتى منىش وايە، ھەركەس لەگەلم
باشبىت، خۆشمەوئەت."

*

شهو درهنگ گه پامه وه به رهو ژووره سارد و سپره كه م. بريا رما
سبه يني بچم بو سهركارا، چونكه ئەم بي كاربيه كاردا نه وه يه كي
خه راپي ده بيت بو سهر ده روونم. پيشنه وه ي پاره وه كه بپرم.
خاوه ن ماله كه م بيني له په نجه ره ي ژووره كه ي سه يري ده ره وه ي
ده كرد. ده ستم هه لپري سلاويكم لي كرد، كه چي پوي خوي
وه رگيرا وه لامي نه دامه وه. زه رده خه نه يك كه وته سه رليوم، وته ي
شاعيريك هاته وه يادم، ده يگوت: "ژن بو وه پيريژن بينيژن."
ده رگه ي ژير زه مينه كه م كرده وه و چومه ژوور، بينيم شويني
خه وتمم ده ستكاري كرابوو. كراسه كانم ده ق كرابوون. به
توو په ييه وه سه ركه وتمم سه ره وه بو نه وه ي له پيريژن بپرسم كي
هاتو وه ته ژووره كه م و ده ستكاري جلو به رگه كه ي كردووم؟
له ده رگه م دا، پيريژن ده رگه ي كرده وه و گوتي: "فه رموو...
وه ره ژوور."

"ببووره كات درهنگه ..."

"ده بيت بيته ژوور. ده مه ويته له گه لت بدويم"

پيريژن به تووره يي و پوو خسار يكي گرژ و سامناك فه رمانيدا،
ناچار خوم كرد به ماله كه يدا و له هو ده ي ميوان دانيشتم. پيريژن
په رداخيك شه ربه تي پرته قالي له به رده مم دانا و گوتي: "گو يگر،
يه كه م روژ له بپرم چوو پيت بليم و ناگادارت كه مه وه، كه نا بيت
شه وان درهنگ بگه ريته وه مال. دووه م نا بيت كچي براده رت له گه ل
ببينم."

له دلي خومدا گوتم پيري و هه زار عه يب.

"به سه رچاو."

له ناکاو پیریژن به تهنیستمه وه دانیشت و گوتی: ئه مرۆ شیلانی
هاوسهرتم بینی. ههستده کهم په شیمانیه. تو ده لئیت چی؟
ناشتبینه وه."

پرسیاریکی چاوه پروان نه کرابوو. له پیریژن زیتر تووره بووم، که
خوی له کیشم هه لئورتاندوو. سه ریکم بادا و گوتم: "سو پاس و
دهستخوش، به لام بو من زور زوو په شیمانبونیه وه. کاتم ده ویت
بو بیرکردنه وه."

له گه له هه ستانه سه ری، گوتم: "ببووره ده بیت برۆم کات
درهنگه، به لام ده مه ویت شتیکت پی بلیم."

پیریژن ناوچه وانیدا به یه کدا و گوتی: "هاوسه ره کهت خانمیکی
نازداره، بی ویزدان مه به، من و هاوسه ری کۆچکردوم ده یانجار له
یه کتر تووره بووینه و توراوین و ناشتبووینه ته وه."
"ده مه ویت ماوه یه که به ته نیا بژیم."

"نا، باش نییه، به ته نیا بژیت، ته نیایی بو خوا باشه."

له م کاته خواخوام بووم له ده ست پیریژن هه لیم، به دو دلاییه وه
پیمگوت: "باشه به سه رچاو، بیریکی لیده که مه وه، به لام تووخودا
جاریکیتر نامه ویت سه ردانی شیلان بکه یه. هه روه ها پیمناخوشه
به بی ئیزنی من ده ستکاری ژوره که مت کردوه."

بیته وهی ئاوری لییده مه وه و خیرا ده رگی چه وشه م کرده وه و
هاتمه وه ده ره وه. که به ته نیشت خانوه که تیپه ریم، بینیم
پیریژن قیت به پیوه راوه ستاوه و ده روانیته ده ره وه.

خۆم گەیانده ژووورەكەم و ویستم بانتۆرەكەم داكەنم، ترسیك
كهوتە گیانمهوه، له دلی خۆم گوتم كی نالیت پیریژن كامیرایه کی
شاراوهی دانه ناوه و ئیستا ته ماشام ناكات؟

*

له گه ل به ره به بیان له خو وه لسام و خو م گوړی و به ره و سرکار
 که و تمه پری. له ریگه له قاوه خانه یه ک چایی و کیکی کم کړی تا
 برسیه تی پی بشکینم. له نا کاو هاته یادم که دوینی شه و کومه لی
 خه ونم به سه ری ه کدا بینووه. له خه ونما پشیله یه کی ره ش هیرشی
 بو هی نام، بو کوی ده چووم و رامده کرد، پشیله که به دوامه وه بوو.
 ده شز انم پشیله له خه وندا سیمبولی ژنه، له وانه بیته ترسی پیریژن
 بیته بوو بیته میرده زمه، یان له وانه بیته جوانی ژن کیسه یه ک بیته
 بو پیاو. نیستا له گه ل سی ژن په یوه ندیم هه یه هه رسیکیان
 بوونه ته کیسه، شیلانی هاوسه رم که به درپژایی هاوسه رگریمان
 له یه کتر تینه گه یشتوین، هه میسه ش له م تینه گه یشتنه من خه تا
 بار بوومه. پیریژن نه خو ش ده روونی هه یه و بیزارم ده کات، که ژال
 به جوانیبه که ی و ره فتاری دلای دزیوم.

که واته نه گه ر خه ونه که م لی کبده مه وه ده بیته له ژن دور
 که ومه وه، وه لی نایا ده توانم له که ژال دور بکه ومه وه؟ له و خانمه
 گولفروشه ی که به بینینی زیندووم ده کاته وه.

له پاش نیو کاترمیر گه یشته شوینی کاره که م. که کوگه ی
 خواردن ناماده کردن بوو بو ده زگا حکومی و بزسه کان. نیمه
 سی چل کریکار ده بووین، سنده ویچ و زه لاتمان ده پیچایه وه و
 له ناو سندوقیکی پلاستیکی سارد که ره وه دامان دنا. له کاتی
 کارکردنم گویم له بلند گوی هوله که بوو، ناوی خویندمه وه،
 پویشتم بو ئوفیس. له گه ل به ریوبه ری کوگه که دانیشتم. جه نابی
 به ریوبه ر مروفیکی بالآ به رز و به قه لافه ت و که ته بوو، شیوه ی له
 ورج ده چوو. پشیله یه کی قاوه یی له باوه شدابوو، کاتی ویستی

له گه لم بدوی پشیلله که بازیدایه سهر میزه که، خه ونه که م هاته وه یاد. ئینجا جه نابی وه ستا بی شه رمانه پنیگوتم: "به ختیار، هه رکیشه یه کت هه یه ده بیته له دهره وه ی بزسه که ی مندا بیته. له م ماوه یه ده بینین که تو خه مبار و داماویت، تووشی گوشه گیری بوویته، نه گه ر ناتوانیت ره فتارت بگوریت ناچارین بتنیڕینه وه مال."

ئه م کرده وه ی وه ستا که م چاوه پروانه کراو بوو، به سهر سوورمانه وه لیمرسی: "مه به ستت چیه؟"

"تو کاتی ئیشکردن پیناکه نیت و خه یالت له شوینیکیتره."

تووره بووم و به من بوایه تفیك بکه م به ناوچاوانی، هه ستامه سه ری و گوتم: "پیشنه وه ی ئیوه دهرم که ن من خوم دهرم، به لکو ئه م دهرکردنه دهرگه یه کیترم بو بکاته وه."

له م کاته پشیلله که له سهر میزه که بازیدایه وه باوه شی به ریوبه ره که، ئه ویش به په نجه کانی یاری به کلکی پشیلله که کرد. پیشنه وه ی بچه دهره وه ئاورپکم له به ریوبه ره که دایه وه و پیمگوت: "له بیرت نه چیت پشیلله ش پیناکه نیت."

*

له ژووری خوگورین، جلوه برگی ئیشم فریدا، ده موچاوم شووری له ئاوینه که ته ماشه یه کی خوم کرد، پرووخساریکی شیواو، داماو، خه مبارم به رچاو که وت، خوم نه ناسییه وه. لۆچی ناوچه وانم و سووربوونی پیستی سهر که پووم ترساندمی. هه رچه نده هه ستم به پیربوون نه ده کرد، به لام ئه م گرژو لۆچیه ی پیستم بیزاری کردم. گه یستمه گه راجی کوگه که و دهرگه ی ئوتومبیله که م کرده وه،

سوچم لیدا، ماشین نه که و ته ئیش. ته نگه نه فەس بووم،
دەرگه که م کرده وه و دووباره و سی باره هه ولما، ئۆتۆمبیله که له
که له ره قیدا نه که و ته گر.

"له وانه بیت پاترییه که ی مردبیت."

گه پامه وه ناو کۆگه که و داوی هاوکاریم له هاوکاریم کرد. خیرا
به جلی سه رکاره وه هات. به ماشینه که ی هه وللی چه تال
کردنماندا، به لام ئۆتۆمبیله که م بوو به پارچه یه ک ئاسنی سارد و
بی که لک. بریارمدا ماشینه که بگوازمه وه ته و بو گه راجیک. زه نگم
بو کۆمپانیای هۆندا لیدا، شوینی ماشینه که م پیگوتن و
سوچه که م له سه ر ده شبووله که به جیهیشت ، به پیاسه
شۆرپوومه وه بو ناو بازار. له دللی خۆمدا گوتم وادیاره
ناخۆشییه کان به سه ریه کدا پووده ده ن.

هه رچه نده ژهمی نیوه رۆ نه بوو، لی ژۆرم برسی بوو. له
خواردنگه ی ماکدۆنالد سه ندویچیکی هه مبه رگه ر و په تاته م کړی و
خواردم، که چی برسیه تیم نه شکا، هه ستم ده کرد که ئەم
برسیه تیه هیچ په یوه ندی به گه ده مه وه نییه، به لکو می شکم
ماندوو. بازارپییم کرد و بریارمدا بگه رییمه وه مال. له جیاتی سواری
پاس بم. ته کسی ئوبه رم گرت. شوفیری ته کسیه که
پیستره شیکی ئەفریقی بوو. به ته نیشتی وه دانیشتم. له سه ر
ده شبلی ماشینه که ناوی شوفیره که و ژماره ی مۆله ته که ی
نووسرابوو.

شوفییره که بۆ ئهوهی سهره داوی بابەتیک بکاتهوه، گوتی:
"ههچهنده کزهیه باییکی سارد ههیه، بهلام ئەمڕۆ پۆژیکی
خۆشه."

"پاییزه، نابینی پهنگی گهلاکان چۆن زهردهه لگه راون."
"پایزیش جوانه، ئەگەر مڕۆڤ دلی خۆشبیت."
"ئایا تۆ دلت خۆشه؟"

شوفییره که به پیکه نینهوه گوتی: "برا، بۆ دلخۆش نه بین،
تهندروستیم باشه، له وهتهی ئەم کۆمپانیایه ی ئوبهر تهکسی
کراوه تهوه بی ئیش نه بوومه."
"ئهی پیشتر بی کار بوویت."
"نه خیر، بهلام خۆت دهزانیت له زۆر شوین کار به پیسترهش
نادهن."

ئاره زووم نه کرد دریزه به بابتهی پهگهز په رستی بدهم. ناچار
بیدهنگ بووم. پووی خۆم وه رگیراو که وتمه ناو خه یالی
بیره وه ریه کانمه وه. شوفیری تهکسیه که به دهنگیکی بهرز گوتی:
"ئهی چه زده کهیت گوی له موسیقا بگریت؟"

زهرده خه نهیه کم بۆ کرد وه لامیمدایه وه: "ئهی، بۆ نا []
دوگمه ی ته سجیله که ی داگیرساند، خۆشترین موسیقای جاز هاته
بهر گویم. یه کسه ر خه یال بردمیه وه بۆ لای که ژه.
"ئهی موسیقا که ت به دلّه؟"

"زۆرم به دلّه، دهتوانیت فوول دهنگی بدهیتی؟"

شوفیره که به پهنجه گوره‌کانی دوگمه‌ی دهنگه‌که‌ی
به‌رزکرده‌وه. دهستی له سووکان به‌رداو که‌وته سه‌ماکردنیکی
نه‌رم و خویندنی گۆرانیه‌کی شاد.

*

گه یشته مال، دوو کیسه بازاپییه کهم له سهر میزه که دانا، له سهر قهره ویله که پاکشام، چاوم لیکننا تا سه رخه ویک بشکیئم.

له ناو خه ویکی شیریندا بووم، له ناکاو نه مزانی خه ون بوو یان راستی گویم له دهنگیک بوو بانگی ده کردم له ده رگه ی دها. دواچار ته قه ته قی ده رگه که زیاتر بوو، له خه و پاپه پیم ده رگه م کرده وه. شیلانی هاوسهرم، وه ک په یکه ریک پاوه ستابوو. بیئه وه ی فه رموی لییکه م هاته ژوور و باوه شیکی تووندی پیمدا کرد و به قورگی پر له گریانه وه گوتی: "بیرت ده که م."

بونی جه سته ی شیلانم کرد، بۆدره ی مندالی له شانومل دابوو، چونکه دهیزانی خوشتین بۆن لای من بۆدره ی کۆرپه ی ساوايه. تیر بۆنم کرد. له سهر قهره ویله که دانیشتم. شیلان فرمیسه کانی سهر پوومه تی سپری و گوتی: "له وه ته ی تۆ پۆیشتوی مال چۆل بووه، تۆ بۆ واده که ی؟ من هه له یه کم کردوو و په شیمانم، تکایه بگه رپۆه."

دهزگی قاوه که م داگیرساند و کیسه چایه کم کرده بهر ناوه گهرمه که وه. پیمگوت: "شیلان، تۆ پۆیستیت به من نییه، به لام له ته نیایی ده ترسیت، ده ته ویت که سیک له گه لندا بزئی و ته نیاییت له بیرباته وه."

"به لئی من ده ترسیم، به لام له هه مان کات تۆم خوشده ویت، بۆیه هاتووم بۆلات و داوا ده که م بگه رپیتیه وه.؟"

بیدهنگی که وته نیوانمانه وه. شیلان کیسه بازاپییه که ی هه لدايه وه و ماست و نانه که ی ده رکرد و میزه که ی پازانده وه. دوو کوپی دانا، چاییه که ش ده می کیشا. پیکه وه ده ستمان به ناخواردن کرد.

شیلان چاوی سوور ھەلگە پابوون و کلى سەر برژانگی شۆرپووبوونەو ھەسەر پوومەتی، ھە قورگی پەر لە گریانەو، گوتی: "من وامدەزانی کە مال جیدەھیلێت، دەپۆیت بۆ لای کە ژال، کە چی ھەلە بووم. بمبوورە!؟"

"شیلان [خۆشەوێستی مالى نیه، ئایە تۆ پیت وایە ئەگەر دوو کەس پیکەو ھەبوون، خۆشەوێستی دەیان بەستیتەو؟ من پیموایە زۆر جار بەرژەو ھەندى کۆیان دەکاتەو. من کە ژالم خۆشەوێت بە شۆو ھەکی جیاواز و تاییەت و بى هیچ بەرژەو ھەندیبە، تا ئیستاش هیچ نەینیبەکی شاراو ھە نۆوانماندا نیه. لەبیرت نەچیت ئەویش ژيانى تاییەتی خۆی ھەیە. من لەگەل تۆ دەتوانم بژیم، بەمەرجی خۆشەوێستی کۆمان کاتەو، نە کە منداڵ یان ترس لە تەنیاى."

"بەختیار ھاوسەری جوانم، خۆشەوێت و پیمناخۆشە ژنیکی تر بۆنت بکات و دەستت بۆ بەریت و لیت نزیك بیتەو، تۆ دەبیت ریزی ئەم خۆشەوێستیه م بگریت."

"دووبارە دەستمان پیکردەو، شیلان گیان لینگەری با منیش کەمیک نەفەسى تەنیاى بکیشم، بیرکەمەو تە بپیار بەدم."

"بپیارى ناوێت، مال مالى خۆمانە، ھەر ئیستا بووخچەکەت کۆ بکەرەو، پیکەو دەچینەو مال."

"ناتوانم."

شیلان تووند دەستی گرتم و چاو ھەنکە تری رەشە جوانەکەى ترووکاند و گوتی: "پیم بلێ، ئایا تۆ منت خۆشەوێت یان نە؟"

تکایه، وه لّامم بدهروه، من قوم خوْشدهوئیت، پیم بلیّ
خوْشدهوئیم یان نه؟"

"خوْشدهوئیت. زۆرکەس یه کترین خوْشوئیت و له گه لّ یه کتر
نه گونجان و جیابوونه وه."

"نه خیر، له خیزانی ئیمه جیابوونه وه نییه، به قسه ی من بکه،
واز له که ژالّ بهینه، ئه و کچه تیوه، ریبواریکه ئه مپۆ له گه لّ تو یه
سبه ی له باوه شی پیاوئیکی تره."

"چه ندجار پیت بلیم، ناوی که ژالّ مه هینه، ئه وه ی من له تو
دهمه وئیت ته نیا خوْشه وئستی نییه، به لکو پیکه وه ژیانیکه پر
له به خته وه ری و براده ری و له یه کتر تیگه شتنه. واته من نامه وئیت
له کۆشکیدا بژیم و دلّم ته نگ بیت."

"چیتده وئیت؟"

"ژیان ته نیا پاره کۆکردنه وه و پیکه وه ژیان نییه. ده بیت ئیمه
ئاگامان له ته مه نمان بیت، کاتمان که م به دهسته وه ماوه،
به تاییهت من دهمه وئیت ئه و نه خته ته مه نه ی ماومه به خوْشی
بیه مه سه ر نه ک به دهمه قالّی."

"تۆ بگه ریوه، چۆن ده لئیت واده که م."

"کاتم ده وئیت، تکات لیده که م جاریکه تر ئه گه ر وئستت ببیت بۆلام
زه نگم بۆ لیده و ئاگادارم که ره وه، وه ک پیریزن مه که."

"پیریزنی خاوه ن مال، ئه و شپته، هه موو ئیواره یه ک دیت بۆ لام و
باسی تۆ ده کات."

"به لّام، من به هه مووی دووجار پیریزنم بینیه، گوئ له
حکایه ته کانی مه گره."

شیلان ههستایه سه‌پیی و گوتی: "من ده‌رۆم، به‌لام مال
شاره‌زاییت، هه‌رکات گه‌رایته‌وه پنیویست ناکات ته‌له‌فۆنم بۆ
بکه‌یت."

له‌به‌رده‌م ده‌رگه‌که دیسانه‌وه به‌ قورگی پر له‌ گریان، باوه‌شی
پیمدا کرد و به‌ ئاسپایی له‌بن گویم چریاندی: "به‌ من بی‌ت کویریم
ژنیکی ترت له‌گه‌ل نه‌بینم، بگه‌ریوه خوشمده‌ویت."

شیلان جییه‌یشتم □

کوپی چایه‌که‌م پر کرده‌وه. له‌دلی خۆمدا گوتم: چ پیاویکی دل‌په‌ق
و غه‌دارم.

*

چ بوونه وه ریکی سهرشیتم بهم پۆژی پووناکه له ژیر زه مینیک ته مبهل و غه زهل پال که وتووم. ههروهک ئه وهی نزیکه مه رگ بم یان مه رگ به دوامه وه بیته و بلایته خوته کۆکه ره وه، بۆ گه شتیکی یه کجاری و شوینیکی نادیار. هه ستامه سه ری، بپیارمدا وه رزش بکه م و ته ندروستیم باش که مه وه، چیت ته سلیمی ته مبهلی نه بم و له م ژیر زه مینه خۆم له تیشکی خۆر دوور نه که م.

کاله که م له پی کرد و خۆم ئاماده کرد بۆ مه شقکردن. نزیککی نیو چاره که سه عات توانیم راکردن بکه م، هه ستم کرد جه سته م هیزی جارانی ماوه، به لام روحتیکی ماندوو، میشکیکی سه ر لیشیواو و ناخیکی به تال له ناو جه سته م خۆی مه لاس داوه. به هه ناسه برکی گه پامه وه مال. دوشیکم کرد و تراشم کرد و خۆم تازه کرده وه، بپیارمدا ماله که م بگوازمه وه، سه ردانی که ژال بکه م، له پاش ئه وهش له ئونلاین ئیشیک بدۆزمه وه. کۆمپانیای هۆنداش مه سجیان بۆ جیهیشت بووم که ماشینه که م چاکراوه ته وه. له هه مان کات که ژال زهنگی لیدا و گوتی: "ماموستا، ئامادهیت؟"

"که ژال گیان، ئه وهند دلتهنگ و بیزارم له خۆم، بۆ دۆزهخش بیته ئاماده م."

"ئه مشه و وه ره بۆ ماله که م، ده مه ویت سه بهینی پیکه وه گه شتیک بکهین، چونکه له وانه بیته له پاش ئه و گه شته نه مبینیته وه." له کاتی که له گه ل که ژال ده دوام. ده ستم برد بۆ ده سکی ده رگه ی ژووره که م تا بیمه ده ر. بینیم قفل دراوه، چه ند جاریک هه ولما ده رگه نه کرایه وه.

" كه ژال له گه لم به، لاموابيټ دهرگه م له سهر داخراوه. "

دووباره دهسكى دهرگه م پراكيشاو ههولمدا ، دهرگه كه نه كرايه وه .

" گوييگره كه ژال ، نه و پيره ژنه شيته، دهرگه ي له ديوي دهره وه له سهرم داخستووه . ته له فونه كه داخه، دهبيټ زهنگي بو بكه م، نه گهر نه يكاته وه، ناچارم ته له فون بو پوليس بكه م. "

خيږا زهنگم بو پيريژن ليډا.

" دهرگه ت له سهر قفل كر دووم، به زووترين كات بيكه ره وه، تا ته له فونم بو پوليس نه كر دووه. "

" پيمگوتي، بوت نيه شه و درهنگ بچيته دهره وه. دهبيټ چاوه پروان بيت تا به ياني. "

" ژورباشه، هه تا يه كه ده قيقه ي تر دهرگه كه نه كه يته وه، ته له فون بو پوليس ده كه م، شووشه ي په نجه ره كه ي ژير زه مينه كه شه ده شكينم ولي ديمه دهره وه. "

ته له فونه كه م داخست و زهنگم بو كه ژال ليډايه وه. به پيكه نينه وه گوتم: " كه ژال پيريژن زينداني كر دووم، پيمگوتووه نه گهر تا يه كه ده قه يتر دهرگه نه كاته وه، له په نجه ره كه وه ديمه دهره وه. "

" قورباني تو بم، هه ر ئيستا ته كسييه كه ده گرم و ديم بولات. "

دووه قيقه زياتر چاوه پرواني پيريژنم كرد، هه ر نه هات. ناچار زهنگم بو پوليس ليډا و چيروكه كه م بو يان گيرايه وه. پوليس گوتيان ئيمه به رپوهين و له شوين خوت مه جوولي. چهنده خوله كي كه چاوه پروان بووم، پوليس دهرنه كه وت، دل م خهريك بوو بته قيت. ناچار شووشه ي په نجه ره ي ژير زه مينه كه م شكاند و به گرموله كردن و هاتمه دهره وه. چوومه سهر جاده، ماشيني پوليس

پاوه ستابوون. دوو پۆلیس که ژن و پیاویک بوون، سهره تا داویان لیکردم ژیر زه مینه که یان پیشان بدهم.

به پیره وه که رۆیشتین، بینیمان به چوارچیوهی ده رگا که وه دوو پارچه ئاسن به ستراوه ته وه.

پۆلیسه ژنه که بزهی پیکه نین گرتی. به که بیله که ی دهستی، پارچه ئاسنه کانی له یه کتر جوودا کرده وه. ده رگا کرایه وه. پۆلیسه که به منی گوت: "ئه گهر ده ته ویته شته کانت کۆ که یته وه ئیمه لیره چاوه پروانت ده بین."

پۆلیسه که یتر له ده رگهی پیریژنی دا، چووه ژوور. جلو به رگ و بوخچه م کۆ کرده وه و له سهر جاده که چاوه پروانی که ژالم ده کرد. پیشنه وهی که ژال بگاته لام، پیریژنم بینی گۆچانیکی له دهست بوو، پۆلیسه که ده رگهی ماشینه که ی بۆ کرده وه، پیریژن به نقه نق له سهر کورسییه که ی پشته وه دانیشته، به دهست ئیشاره تی بۆ کردم. یه کئی له پۆلیسه کان هات بۆ لام گوتی: "پیریژن ده یه ویته قسه ت له گهل بکات. ئه گهر داوای لیبووردنی کرد، تۆش بییه خشه." له دلای خۆم گوتم: "مه جبوورم بییه خشم، ئه و پیریژنیکی سه رلیشیواوه."

سه رم شوپ کرده وه بۆ ناو ماشینه که و گویم بۆ پاگرت. پیریژن به توورپه یی گوتی: "بۆت نییه بار بکهیت، تۆ ده بیته ئاگات له ماله که م بیته."

پۆلیسه کان سه ریکیان له قاند و به منیان گوت: "باشتره دوورکه ویته وه، له وانه بیته شیت بووبیته."

*

گه لا هه لوه ريويه كاني به ردهم باله خانه كه ي مالى كه ژال، له گه لا با سه ميان ده كرد. به پله كانه كان سه ركه وتين، به قه دهر گه ي شوقه كه ي ده سته گوليكي ره نگا وره نكي هه لواسي بوو. سه يريكي كه ژالم كرد و گوتم: "ئه م هه موو سوپرايزه چيه؟"

كه ژال سوژده ي بو گوله كان برد، منيش به دواي ئه و چه ميمه وه گوله كانم ماچ كرد. دهر گه كرايه وه.. ماله كه ي باخچه يه ك بوو پر له نه مامى گول و بوني عه تر. وه ك په پووله يه كم ليها ت بوو، نه مده زاني به سه ر كام لقي نه مام و په رهي گول بنيشمه وه، له نيوان كام پويي گه لا بالگرم.

"كه ژال، بو واملينه كه يت و به جيم ديليت؟"

په نجه ي نا به دوگمه ي ئايفونه كه ي، ئاوازيك له ناخى پيانويه كه وه بالي گرت و له په نجه رهي بالكونه كه وه له شه قه ي بالي دا و فري به سه ر ئه م شاره بينا گايه. جانتا كه ي له ده ستم وه رگرت و به ته نيشت مه تبه خه كه وه داينا. به قامكي ته وقه كه ي سه ري راكيشا.

"ده توانيت به م ته وقه يه، قزم شانه بكه يت؟"

ته وقه كه م له ده ستي وه رگرت، پرچيم داهينا. قزيكي ئالوزكاو و دري هه بوو. چهند ته له موويه ك به ته وقه كه وه نووسا. به هه ردوو ده ستي پرچي هه لدايه وه و شنه بايه كي روحي كردم.

"مووه كانت هه لده وه رين، بو خزمه تيان ناكه يت؟"

زه رده خه نه يه كي كرد، پاليكي پيوه نام، كه وتمه سه ر قه نه فه كه. گوتي: "حه ز به موسيكا كه م ده كه يت؟"

چاوم له چاوه‌کانی بړی: "شیت بووېته یان ده‌ته‌ویت شه‌ویکی
نارام به‌سهر به‌رین."

"بۆ قورگت نووساوه و به‌شهرمه‌وه قسم له‌گه‌ل ده‌که‌یت؟"
"ده‌ترسیم له‌وه‌ی شتی نوی تاقی که‌مه‌وه."
که‌ژال له‌گه‌ل چوونه ژووری نووستنه‌که‌ی، گویم لی بوو، گوتی:
"ئو ترسه‌یه که من له ئیوه جیاده‌کاته‌وه."

له‌پاش یه‌ک خووله‌ک به‌کراسی‌کی ته‌نک هاته‌ده‌ره‌وه. توول‌یکی
په‌میی له‌شه‌نهرم و ناسکه‌که‌ی داپوشی بوو، سوخمه
سپییه‌که‌ی جووته‌گوله‌هه‌نارییه‌که‌ی شارده‌بووه‌وه. چووه
مه‌تبه‌خه‌که‌بتلیکی شهرابی سوور و دوو په‌رداخی هینا و گوتی:
"ناماده‌یت؟"

بتله‌شهرابه‌که‌م له‌ده‌ست وه‌رگرت و هه‌لم‌چراند. پیشه‌وه‌ی
ده‌ست به‌رم بۆ په‌رداخه‌که، گوتی: "ده‌ته‌ویت دووشیک بگریت و
خوت بگوړی."

خیرا دوشیکم گرت، له‌هه‌مان کات بیرم له‌وه‌ده‌کرده‌وه، ناخو
که‌ژال چ پلانیکی داناوه، ئه‌م هه‌موو جوانی و بون و به‌رامه‌چییه،
که‌من له‌ژياندا نه‌مبینیوه. گرنه‌ئوه‌یه تینوویه‌تیم بشکینم و
کاتیکی خووش به‌سهر به‌رم، چونکه‌که‌ژال وه‌ک بالنده‌ی کۆچبه‌ر
وایه. په‌رده‌ی هه‌مامه‌که‌م لابرده‌، بینیم روپییکی سووری جه‌رگی
هه‌لوسا‌راوه. روپه‌که‌م له‌به‌ر کرد، بونیکی خووش و فینکی لیوه
ده‌هات. گول‌وی لیدابوو.

هاتمه‌ده‌ره‌وه.. چاویکم به‌ژورا گپړا و چوومه مه‌تبه‌خ و ژووری
نووستنه‌که، که‌ژال دیار نه‌ما‌بوو.

"که ژال چیت لیئات؟"

دهنگیک به ئاسپایی گوتی: "من له م ماله خوُم شاردۆته وه، بمدۆزه ره وه."

سه ییریکی بنمیچی ژوره که م کرد. چه پکه گولی پیوه هه لواسرابوو، دووباره ژور و مه تبه خه که م پشکنی و قه نه فه که م جوولاند. که ژالم نه دۆزیه وه.

"که ژال گیان، ئەم ماله ی تۆ ده لئی دارستانه، تکایه بلێ میاو."

دهنگیک له ناو نه مامیکی سه وز و سووره وه هاته گویم.

له ناکاو که ژال به دوو دهستی بهرچاوی گرتم و گوتی: "پیم بلێ بۆنی چی ده که ییت؟"

هه ناسه یه کی قولم هه لمژی: "بۆنی چیشتیکی خوش، قیمه و گوشتی باینجان."

دای له قاقای پیکه نین و گوتی: "که واته تۆ سه گی و منیش پشيله. چیشتی شیخ مه حشیم بۆ لیناویت."

له م کاته ئاوازی موسیقا که گۆرا بۆ ئاوازیکی شادی ئیسپانی، تیکه ل به دهنگه خوشه که ی شه کیرا.

که ژال دوو پهرداخه که ی پر له شه راب کرد. پهرداخیکی دایه دهستم و گوتی: "نۆش، هه رگیز وا بیر مه که وه که بۆ دواچاره یه کتر ده بینینه وه."

"نۆش."

دونیا پر له موعجیزه یه، له وانه بییت پۆژیک بییت له شوینکیتر یه کتر ببینینه وه

به دهنگيكي خه ماوييه وه پيمگوت: " وهره تهنيشتمه وه، پيم بلي
به پراستي ده ته وييت به جيم بيليت؟ "

" من يه ك دلّم هه يه، نازانم بيدهم به كي، به لام له كوتاييدا مروڤ
ده بيت يه كتر جي بيليت. "

" توش، كه ژال گيان، گرنگ نه وه يه تو له م غوربه ته دلّم
خوشكرد. "

كه ژال هه ستايه سه رپي، دهستي پاكيشام، له گه ل ميلودي
مؤسيقاكه كه وتينه سه ماكردن. من گيانم ده له رزي و شهرم
ده كرد.

كه ژال په رداخه شه رابه كه ي هه لدا و به يه كه نه فهس خواردييه وه و
گوتى: " مؤسيقا ناييني منه. چي ده بوو نه گه ر پيخه مبره كان
مؤسيقا ژهن بوونايه. "

تووند له باوه شم گرت و سه رم له ناو قژيدا ونكرد.

" نه وكات ژيان ده بوو به ئوركيسترايه ك و به نوته سه مفونايى
نه وينى من تياندا ده ژهنى. "

ليوه كانم شوپركرده وه تا گه ردنى ماچ كه م. له پر بوني دووكه ل له
مه تبه خه كه به رز بووه وه.

خي را چووينه مه تبه خه كه. ده رگه ي فرنى ته باخه كه ي كرده وه. به
ده ستيكىشى چيشته كه ي پاكيشا وله سه ر ميژه كه ي داينا.

" برسيت بووه؟ "

" به لي، چيشته كه ت سوتاوه؟ "

" خوم حه زده كه م خواردنم كه ميك تامى سوتاو بدات. "

میزه که مان پازانده وه. له ناو به له میك شیخ مه حشیه که ی
هه لږشت.

له گهل ناخواردن جار جار قومیکم له په رداخه شه رابه که ددها.
کات خیرا تیده په پری، له باوه شی یه کتر دریز بووین. برژانگه کانی
له برژانگه کانم ده خشانند و وهک مندال پیده که نی، ده ترسام له وه
زیتر نژیکی بمه وه نه وهک وهک سه هؤل له جه ستم بتویته وه.
که ژال موبایه له که ی کوژانده وه، گوتی: "گویت لییه، نم نم باران
ده باریت."

"نه خیر، من گویم گرانه؟"

دهستی پاکیشام و بردمی به بالکونه که [] باران نم نم ده باری،
گلپه کانی سهر شه قام و شوسته کان کز ده سوتان. که ژال له
پشته وه باوه شی پیداکرد و گوتی: "نه وه ی تو ده تویست هاته
دی، ده زانم خه و نت به من وه ده بیینی، نیستا له به رده ستندام،
سبه بییش گه شتیك پیکه وه ده که ی [] نیتر له وانه بیئت بایک
هه لیکات و من له گهل خوی بیات. له بیرت نه چیت، له پوژانی با و
بوژاندا یادم که یته وه."

دلّم تنگ ببوو به قسه خه مگینه کانی، نه مده ویست ئاوری
لییده مه وه و تووند له باوه شی بگرم [] گوتم: "که ژال، که ژال، تو
بالنده یه کی کوچه ریئت."

که ژال دهستی برد بو نه مامیک که تاییه ت له ناو شووشه یه ک
داینا بوو، گولیکی لی کرده وه و خستیه ژیر سوخمه که یه وه. به ژور
جه سته ی گرم و سووراندمی و گوتی: "بوئی که [] لئه گه رده ته ویئت
هه موشت له بیر خوت به ریته وه."

"تەننەت ناوی خۆشم لەبەردەچیتەو؟"
"بەلێ، ئەگەر بۆنی سینەم کەیت، بیهۆش دەبیت و هەموو
شتیکت لەبەردەچیتەو."

"پێم بێ، ئەم گولە سەحراویانە لە کوی دینیت؟"
"گول، ژەهراویش دەبیت، کاتیگ گیانلەبەریکی دەرندە دەستی بۆ
ببات:"

سەرم دانواند، کونی لووتم خستە نیوان مەمکییەو، هەناسەپەکی
قوولم هەلمژی. لەگەڵ بۆنکردنی جەستە، سەرم سووپا و ناگام
لە خۆم نەما. کەوتمە وریئەکردن: "کەژال تۆ وەك بۆنی گول و
عەتریکی خۆشی، کەس ناتوانیت بتبینیت."

*

له گهڻ تاريك و لٽيلى به ڀري بهيان بيدار ٻوومه وه، به سهر
قه نه فه كه وه ڀاڪشابووم.

به ٺاسپايي سهريڪم له ژوره كهى كه ڙال دا، له شيريني خه ودا
بوو، گوى مه مكي قيت ده رپه ڀري بوون، وهك خونچه گولٽيڪ له
چاوه پووانى خوردا بوون و سى چوار ته له مووى پيا
شورپو بوونه وه.

په نجه رهى بالڪونه كه م ڪرده وه، ڪزه باى پاييز ژوره كهى فيٽڪ
ڪرده وه. پووانيمه دهره وه، گه لارپيزان بوو، دره ختى سهر
شه قامه كان پروت ده بوونه وه له م ڪاته هيچ شتيڪ نه ده هاته وه
يادم، بيرم ده ڪرده وه ٺاخو ده بيت من له كوى بم؟

په رهى يادگار ييه كانم هه لدايه وه، جگه له سروشتيكى جوان هيچ
شتيڪيتر نه ده هاته خه يالم. زور شادمان بووم كه له بوشاييهك
ده ڙيم و هيچ شتيڪ نايه ته وه يادم. دهنگيڪ هاته گويم، ٺاورم
دايه وه. كه ڙال له نيو درزي ده رگهى حه مامه كه وه سهرى
ده رهيتا بوو، به زهر ده خه نه يه كه وه، پيى گوتم: "به يانى باش."
به م دهنگه ناسك و چاوه ته ليسماوييهى به هوشى هي نامه وه.
"ده مناسيته وه؟!"

بزه پيڪه نينم بو ڪرد، به رهو پووى پويشتم تا له باوه شى كه م و
پيى بلٽم: "هه سته كه م وهك مندالٽيڪي ونبووم."
كه ڙال ده رگهى حه مامه كهى داخست. چوومه ژوروى خه وه كهى و
له سهر قه نه فه كهى ڀاڪشام.
سهرينه كه م له باوه ش گرت و بونم ڪرد. عه ترى گولّه باخ هاته بهر
لووتم. شادمان بووم.

له پاش چەند خووله كيك كه ژال به پرچی ته پری، خاولییه کی له
خوی ئالاندبوو، هاته ژوور و گوتی: "تا له گهشته كه م
ده گه پیمه وه، ده توانیت له م شووقه یه م بژیت، له سەر ئەم
قه ره ویله یه بنوویت."

"كه ی ده ته ویئت سه فه ر بكه یت؟"

ئەمڕۆكه پیکه وه گه شتیك به ناو دارستانیك ده كه ین، ده مه ویئت
سروشته پی بناسینم، ده مه ویئت فی ربیت چۆن له گه ل دره خته كان
بدویت، گوئی له دهنگی گه لاكان بگریت و زمانی گول فی ربیت.

"دلنیام، گه شتیکی خو شده بیئت. ده چینه کوئی؟"

"دارستانیکی تاییه ت، سی چاره كه سه عات لی ره وه دووره."

له سەر قه ره ویله كه هه ستامه سه ری، ناوچه وانیم ماچکرد،
ئاره زووم ده کرد تووند له باوه شی بگرم.

"خۆت ئاماده بکه، نانی به یانی له ده ره وه ده خوین، پاشان
ماشینه كه ت هه لده گرین و ده پۆین."

"كه واته، نه خشه و پلانت بو رۆژه كه مان داناوه."

باوه شیکی پیدا کردم و به پیکه نینه وه گوتی: "ته له م بو
داناویت."

فینکایی پرچه ته په که ی، رووخسارمی گه شکرده وه.

"كه ژال گیان هه ندیکجار خودا دووباره به خت ده دات به مرۆف،
به لام كه میك دره نگ."

"مامۆستا، دلّم ژۆر پیته سه وتی، چونکه تو ژۆر بیر له
خۆشه ویستی ده که یته وه. خۆشه ویستی ته نیا ئەوه نییه له نیوان

دوو گیانله بهردا هه بیټ، به لکو خۆشه ویستی ئه وه یه که کاته کان به خۆشی به سه ره به ریت و براده ری گول بکه یټ.

به هه ردوو ده ستم که ژالم به باوه ش هه لگرتوو، به رزم کرده وه به ئاسماندا.

"هیچ گوئی مه ده ری و خه فه ت له من مه خو، چونکه هه ردوو کمان باش ده زانین که هیچ شتی که تا سه ر نامینیت.

"جاران له خو م ده پرسى چون ده مه ویت بژیم، ئیستا تیگه یشتم که ده بیټ باوه ر به شتی که به ینم تا خو می پی فریوو بده م. هه روه که باوه ر هینان به ئایینه کان.

"چی دلټ خو ش ده کات وا بژی.

"کاتی عازهب بووم، ده مو یست خویندن ته واو بکه م و شوو به کوپکی جوان بکه م و ببه دایکی که به خته وه ر، به لام ئیستا که به جو ریکیتر بیرده که مه وه، بیر له ئایینه دی ئه و مندا له ده که مه وه که هیشتا له دایک نه بووه.

"که ژال گیان، پیویسته کات به فیرو نه ده ین، زوو خو ت بگوره با برۆین ئه م گه شته ش تا قییکه ینه وه.

سه رو جانتامان کرده سه ر شان و له شووقه که هاتینه دهره وه. به سواری ته کسی، به ره و کو مپانیای هوندا به پیکه وتین.

*

که ژالّ به تەنیشتمه وه دانیشتبوو، پرتەقالی پاک دەکرد، منیش
له سەرخۆ ماشینە که م لیدە خوڤی و گویم له مؤسیقا دەگرت. ناو
ناوه چەند ئۆتۆمبیلێک بە خێرای بە تەنیشت مانه وه تیدە پەڕین و
بە چەند خوولە کێک له پێشچا و ن دەبوون. که ژالّ یه کێ بوو له
موسافرانە ی که هەرگیز نه دەشیوا و حەقی به سەر شوڤیڤره که وه
نه بوو.

چەند قاشه پرتەقالێکی خسته دەممه وه، تا قه گولێکی له گیرفانی
دەرھینا و له سەر دەشبوولە که داینا.

دەستی خسته سەردەستم و گوتی: "بۆ ئەو هەند شەرمی و
قسە یەك ناکەیت؟"

سەیری نووخانە کورته کانی سەریه نجهیم کرد و گوتم: "نوخانت
بۆیه نه کردوو"

ئیمه دەچین بۆ ناو دارستان، نهك سەیران."

پێکه نیم و له دلێ خۆمدا گوتم: "بوونت له گەل مندا سەیرانه"
"بەچی پێده که نیت؟"

"پرسیاریک له مێشکمدایه و له مێژە دەمه ویت لیتی بپرسم."
"بپرسه" □

"بۆچی دەبیّت پێکه وه بین، له کاتی کدا دەزانین که نابیت پێکه وه
بین؟"

زەردەخەنە یه کی کرد و گوتی: "له بەر ئەوه ی بۆشاییه که ههیه
دەبیّت پیری کهینه وه."

"که واته هەردوو کمان پێویستمان به یه کتره؟"

پيويستمان به يه كتره به شيويه كي كاتي، چونكه نه گهر به رده وام
پيكيه وه بين له يه كتر بيزارده بين. مرؤف به مندالي پيويستي به دايك
و باوكه، كه گوره بوو، به سروشت لييان دورده كه ويته وه.

دهستم برد بو تاقه گوله كه ي سهر ده شپوله كه و بونم كرد، كه ژال
له ده ستي وهرگرم و گوتي: "رؤژيك ديت، باسي تو بو كه سيكيتر
ده گيرپه مه وه، پييانده ليم مرؤفيك هه بوو خوشي ده ويستم."

دهنگي موسيكا كه م كزكردو گوتم: "كه ژال، مرؤف چيروكي شاراوه ي
زوري هه يه بو گيرانه وه، به لام هه نديك له و چيروكانه ناشين بو
گيرانه وه، ته نيا بو خوتي ده گيريته وه."

"هه ز ده كه م گوي له چيروكيك بگرم كه نه تتوانيوه بو كه سي
بگيريته وه."

"به لام ناكريت، له وانه بيت له و جوړه چيروكانه بيت، كه نه توانيت
بو خوشتي بگيريته وه."

"وامزاني ده توانيت هه موو شتيك بو من بگيريته وه. ناخو ده بيت
چ جوړه چيروكيكي ترسناك بيت؟"

"له و جوړه چيروكانه ي كاتي سه ربازيك له به ره كاني جهنگ
ده گه رپته وه."

كه ژال سه يريكي كردم و تووند ده ستي كوشيم، منيش خيرا پوي
خوم وهرگيړا.

"ماموستا نه گهر بو چركه يه كمش بيت، ده مه وييت چيروكانت ببينم
و بيانخوينمه وه."

چاوم پربوو له فرميسك، نه گهر به ته نيا بوو ومايه هاوارم ده كرد و
دهمدا له پر مه ي گريان.

"پیمبلی، به شداری جهنگت کردوه و سهنگه ری دوزمنت تیک
 شکاندوه، سهربازت به دیل گرتووه؟"
 "که ژال خۆ تۆ له سه ره ستهیره که کتر نه هاتوویته خواره وه، کی
 هه یه له و کوردستانه شه ری نه دیبیت."
 "که واته ئیمه به که لکی ژیان نه ماوین؟"
 "به که لکی ژیان ماوین، به لام چیرۆکه کان به که لکی گێرانه وه
 نه ماون."

که ژال به دهستی فرمیسکه کانی سه ره پوومه تمی سه ری. دهنگی
 مۆسیقا که ی به رز کرده وه گوتی: "با نه و چیرۆکانه لیگه پڕین بۆ
 میوزیکز نه کان به ئاوازی کتر بۆ مان بگێر نه وه."

چار پینچ دهقه گویمان له مۆسیقا گرتبوو. پاشان که ژال
 به دهست ئاماژه ی بۆ کردم که له ئوتوبانه که ده رچینه ده ره وه.
 خیرایی ماشینه که م خا و و کرده وه و سیگنال م پیکرد و له چوونه
 ده ره وه ی ۱۱۲ شوپوومه خواره وه.

له پڕیکدا ئۆتۆمبیلیم بینی پو به پروومان ده هات، شوکبووم و
 فریای ئه وه نه که وتم که بلیم که ژال ئه مه ش که مژه یه کتر، سه ری
 لیشیواوه پۆنگ ساید به رانه برمان دیت.

که ژال تووند دهستی گرتم و گوتی: "به داخه وه که نه مانتوانی
 که شته که مان ته واو بکه یین."

له م کاته هه وللی ئه وه مدا سووکانه که بۆ لای راست بسوورپینم تا
 هه یچ نه بیته زۆربه ی پووداو و لیدانه که به لای مندا بیت. له بهر
 ئه وه ی ئیمه پوو له لیژی بووین، ماشینه که یتر خۆی کیشا پیماندا
 و له بهر ده ممان چه قی. وه که ئه وه ی له تاسه یه کی به رزم دا بیت.

سووكان له دهستم وهریگرت، نهوهی دیتته یادم ئۆتۆمبیله کهمان
به ئاسماندا دهفپری. بۆ دواچار ئاوپم له کهژال دایهوه. ناوده می
پر له خوین بوو.

له گهل ئاوردانهوه بۆ بهردهم خۆم، درهختیکی ئهستورم بینی ،
چاوم نوقاند، ئاواتم خواست من بمرم و نهو زیندوو بیتهوه، گویم
له زرمهیهك بوو، لهو زرمانههی که ناتوانیت بۆ کهسی بگیپیتهوه.

*

په رده ی گویم دهرینگیاهه وه، یان خهونم ده بینى، ههستم به لیدانى دلم ده کرد. دهنگیكى ئاشنا قسه ی بو ده کردم: "ماموستا، نه گهر گویت له دهنگمه، نه گهر گویت له ههر دهنگیکه ئیشاره تیک بکه، په نجهت بجوولینه، سه ریک بله قینه، یان ههر هیچ نه بیته هه ناسه یه کی قوول هه لمزه. ئومیدیک بده به پزیشکه کان که تو زیندوویت."

نه گهرچی به ته وای گویم له هه موو وشه کان نه بوو، به لام ده مزانی نه م دهنگه دهنگی که ژاله.

به هه موو توانای خو م هه ول م ده دا که ئیشاره تیک بده م و بلیم به جیم مه هیله. ههستم به ده ستیک کرد، به سه ر سینه مه وه.

جاریکتر، قسه ی بو بکه، پیده چیت گوئی له دهنگت بیت. ته و او سه رم لیشیو ابوو، که ده بیت من له کوئی بم، نه م دهنگه ناوازانه چین دینه گویم.

"ماموستا من که ژالم، له رووداوه که به سه لامه تی ده رچوین، تکایه بیدار به ره وه، ئیستا تو له نه خوشخانه ییت و له ژیر چاودیری پزیشکیت، تکایه جووله یه ک بکه، تا نه وان دلنیا بن که ده ته ویت بژیتته وه."

رووداوه که وه ک دیمه نیکی ته لخ هاته وه یادم. هه ولیکیترمدا جووله یه ک بکه م. به هیچ شیوه یه ک نه متوانی هیچ شوینیکم بجوولینم، نه مده زانی خه و ده بینم یان له سه ر مه رگم، له به ره وه ی جهستم هیچ ئازاریکی نه بوو، له خه فه تا خه ریک بوو دلم بته قی، هه ناسه یه کی قوولم هه لمزی.

دەستىڭ، يارى بە پەنجه كانى دەستم دەکرد و گوتى: "مامۇستا، بە ھەناسەش بىت دەبىت قسە بکەيت، من دەزانم گویت لە دەنگم ھەيە و ئاگات لە خۆت ھەيە، تىكايە كۆل مەدە و وابزانە لە خەويكى قورسى، بۆ خۆت بخەو، بەلئىنت پىدە دەم كە بە جىتتە ھىلم.

ئىستا، تۆ دەتوانىت بگەرپىتەو ھە ژورەكەى خۆت، ئىمە خۆمان دوو پەرىستارمان بۆ داناو، چاودىرى دەكەين تا بزائىن ئومىدى ژيانى ھەيە يان نا "

"تا چەند پوژنە خۆش لە ژىر كۆما دەتوانىت بىمىنئەو؟"
"نازانىن، بەلام جارى زووە تا بىر بار بەدەين، ئەگەر ھىچ ئومىدىك نەمىنئەت ناچار دەبىن پىلاگەكەى بكوژىنئەو.

"بەلام تۆ گوتت، بە ھەناسەدان، ئىشارەت دەدات."
"دلىيانىن، لەپاشان تۆ سەيرى جەستەيت كىردووە، جارىكىتر نابیئەو بە مرقىكى ئاساىي."

لەپاش ئەم گىفتووگۆيە، بۆم پوون بۆو، كە چىتر ئەو مرقە لەشساغەى جاران نەماوم، لەخوا پارامەو ھە و گلەيىم كىرد: بۆچى كۆتايىت بە چىرۆكەكە نەھىنا، تازە من بەكەلكى ژيان نەماوم ھەستم بە ئامىرىك دەکرد لەناو سىكمدا دەجوولاً.

"ئىستا دەتوانىت، لە گورچىلەيەو، مىز بىكەتە ناو ئەم دەبەيەو."

پەرىستارىك، ناوى خويندەمەو، پەنجه كانى كوشىم. گوتى:
"خۆراگىرە، زەنگمان بۆ ھاوسەرەكەت كىردووە، ئەويش بە رىگاويە."

له نیوان مه‌رگ و ژیاندا بووم، هیچ شتی‌کم نه‌ده‌بینی و ناگام نه
له‌کات مابوو، نه‌له‌وشوینه‌ی تییدا پراکشابووم. جار جار له‌هۆش
خۆم ده‌چووم یان ده‌چوومه‌ خه‌ویکی قورسه‌وه. سه‌رم سوورما
بوو، هه‌ستم به‌ ئازار نه‌ده‌کرد که‌چی نه‌مده‌توانی ئه‌ندامیک له
جه‌سته‌م بجوولینم. دلنیا بووم که‌ قاجم و زۆر شوینیت‌رم شکاوه.
وته‌ی پزیشکه‌که‌ هاته‌وه‌ یادم: "جاریکیتر نابینه‌وه‌ به‌ مرۆقیکی
ناسایی!"

له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ جه‌زمده‌کرد بیمه‌وه‌ هۆش خۆم و پێیان بلیم.
ئه‌گه‌ر چیت‌ر نه‌توانم وه‌ک مندالیک به‌ سواربوونی پاسکیلیک
دلخۆش‌بم، نه‌توانم به‌ هه‌ورازی چیا سه‌رکه‌وم، نه‌توانم گه‌شتیک به
دلی خۆم بکه‌م، ئیستا باشت‌رین کاته‌، تکایه‌ پلاگه‌که‌ پراکیشن و
بمکوژینه‌وه‌.

*

ههستم به قورسايی دهستیک کرد بهسەر سینگمهوه: " بهختیار
ئهگەر گویت له دهنگمه، من شیلانم. شیلانی هاوسه‌رت، ببوره
ئهو شیلانهی پوژیک له پوژان هاوسه‌رت بوو. "
دوای ئاه و ئۆف هه‌لکی شانیک...

"ئه‌ی من پیم نه‌گوتی واز له‌و کچه‌تیوه بهینه، ئیستا خۆت
بینیوه، ئیفلیج که‌وتوی و له‌ کۆما ده‌ژیت، خۆزگه‌ دلنیا بوومايه
که‌ گویت له‌ده‌نگم ده‌بیّت. ئه‌گەر گویت لیمه‌ با پیت بلیم:

تۆ نه‌ توانیت نه‌ بۆ من بژیتیت نه‌ بۆ خۆت، ئه‌وه‌نده‌ ساله‌ی
پیکه‌وه‌بووین من چ که‌م و کورپییه‌کم هه‌بوو؟ تۆ هه‌میشه
خۆپه‌رست بوویته‌ و بیرت له‌خۆت کردۆته‌وه‌، تۆ ئیستاش
تینه‌گه‌یشتووی له‌ دونیای ژن، ئه‌و خه‌یاله‌ رۆمانسی و
ئه‌فسووناوییه‌ی تۆ هه‌ته‌ وه‌ک به‌هه‌شتی خوا وایه‌، تا ئیستا
نه‌که‌س پیی گه‌یشتووه‌ و نه‌که‌سیش لپی گه‌راوه‌ته‌وه‌. تۆ ئه‌وه‌ی
هه‌تبوو له‌ ده‌ستدا، بۆ منیش جگه‌ له‌ خه‌م و خه‌فه‌ت هه‌چیترت
نه‌هه‌شته‌وه‌. ئیستا من چی له‌تۆ بکه‌م. چۆن رۆوم بیّت بچمه‌وه
ناو کۆمه‌لگه‌ و بلیم مێرده‌که‌م له‌گه‌ل ژنیکی تر له‌ سه‌یران بوون و
ئۆتۆمبیله‌که‌یان وه‌رگه‌راوه‌؟"

"کاتی به‌م شیوه‌یه‌ ده‌تبینم، ئازار ده‌کیشم و به‌زه‌ییم
پیتدادیته‌وه‌ وړقی دونیاشم لیته‌. چونکه‌ به‌ دوای جوانی که‌وتی
نه‌ک خۆشه‌ویستی. باش گویم لیبگره‌، پزیشکه‌کان مۆله‌تیان به
من داوه‌ که‌ بتوانم پلاگه‌که‌ت بکوژینمه‌وه‌، ئه‌م کاره‌ به‌من
ناکریت، چونکه‌ تا ئیستا که‌سم ئازار نه‌داوه‌، که‌چی تۆ هه‌میشه
منت ئازاردراوه‌ و خۆت به‌راست زانیوه‌، پیم نالیت چ شتی که‌ به‌

قەد كەڭ ئالەۋەتتە؟ يان ھەر ھەرتىكرىد لى باۋەشى كىچىكى غازەبدا
پاموسان بىكەت. ئاخىر پىياۋ كە خانىمىكى جوانى بىنى پىۋىستە
خۆى كۆنترۆل بىكات، نەك ۋەك گورگ پراۋى بىكات. لەپاش ئەم
ھەموو كىردەۋە خراپانەت لە رقى كەڭ ئالەۋەتتە تا دوو ھەفتەى تر
بىدار نەبىتەۋە، پىلاگە كە پادە كىشىم روحت دەردىنم.

قىسە پەقەكانى شىلانى ھاوسەرم دىنىي كىردم كە مەۋق لە كاتى
شىنەيى ئاساين و لەكاتى جەنگدا دىندەن. بەتايىت دەمى ژن
دەتوانىت ھەم شىرىن بىت ، ھەم ژەھراۋى. ئەگەر ۋتەكانى
پاستش بن، لى بىزاركە رىبون. من بەزەبىم بە ئادەمىزادىك دىت
كە دىلى رقى و كىنەيە. لەم كاتە پىۋىستىم بە دىنەۋاى و
دەستىكى مەھربان بوو، نەك ھەلەدەۋە پىۋىستىم بە ھىچى لى
شىن نايىت

شىلان دەستى بەسەرمدا ھىناۋ گوتى: " بەختىار، خۆزگە
پاستدە بوۋىتەۋە و خۆت دەبىنى، ۋەك تەنەكەيەكى قۇپاۋىت،
بەكەلكى ھىچ نەماۋىت. ئەگەر لە كۆماكە بىدارىتەۋە، خۆت داوام
لەيدەكەيت كە پىلاگە كە پىۋىستىم، لە دىلەۋە ھەزناكەم ئەم كارە
ئەنجام بدەم. بەلام ناشمەۋىت بەسەر كورسىەكى سى پىچكەۋە
بىنىم و خىزمەت كەم. لەۋانە شىبىت لەبەر خاترى خۆت ئەم
كارە ئەنجام بدەم ."

لەم كاتە گويم لەدەنگى پەستارىك بوو: "بىۋورە دەبىت، ژىرى
بگورپىن."

له کاتیکدا به دهستی مهره بانى په رستاره که خزمهت ده کرام،
شیلان گوتى: "منیش ده بیټ برؤم، به لام هه رده بیټ تۆله ی خوّم
له که ژال بکه مه وه."

*

چاوه پروان بووم شتیکی نوی له ژیانم پرووبات. ئاره زووم ده کرد، پروژیک بنووم و هه لئه سمه وه. هه رچه نده مروژ تا دوا هه ناسه نابیت به بی ئومیدی بژی، به لام نهك بهم شیوه یه ی که من تییدام. به شی خۆم ژیانم بینیه، باوه پر ناکه م به رده وامبوونم هیچیترم پی ببه خشی. زورجار بیر له براده ره کۆچکردوو هه کانم ده که مه وه، ده مگوت: "ئه وان، ئیمه یان جیهیشت بو ئه وه ی یاداشته کانیان به فرمیسک و خوین بنوسینه وه."

گه یشتبوومه ئه و بره وایه ی، کاتی مروژ باوکی یان دایکی به پیری و زه لیلی ده بینیت و له خوا ده پارپته وه که چیتر نازاریان نه دا و بیانباته وه. له م کاته من ئیمانم به خوا و هه رشتیکیتری سه ر زه وی ده هینا ئه گه ر بیته و یارمه تیم بدات بمباته وه. نامه ویت خۆم ببینم وهك جهسته یه کی مردوو به سه ر قه ره ویله یه که وه، خزمه ت بکریم و نه توانم خۆم خزمه تی خۆم که م و بیزاریم له ژیان. ئه گه ر له توانامدا بیته، مه رگ هه لده بژییم و چه ز به گه رانه وه و دووباره له دایکبونه وه ناکه م. ناخ ئه گه ر جاریکیتر بیمه گو، به شیلان ده لیم: "تکایه هه رچی زوه، پلاگه که پاکیشه و پرگارم بکه."

له م بیرکردنه وه یه دا بووم، دهنگیکی ئاشنا هاته گویم: "ماموستا من کامه رانم، کامه رانی شیوه کار. هاتووم بو سه ردانیت. چه زمه کرده بتبینم، پیمناخۆش بوو که ئه و پروداوه تان به سه رهات. که ژال ئه گه رچی تووشی شوک بووه، به لام سه لامه ته و له ژوره که ی ته نیشته وه نووستوو."

ئه وه قوتویهك له قاوه به رازیلیه که م بو هیناویت له دیار سه رت دامناوه. به لاین بیته زوو زوو سه رت لیده م، هه رکاتیک

بیدار بووئته وه، قاوه يهك پيکه وه دهخوينه وه. نای ماموستا،
ئيسټا كچه كه م گه وره بووه و خهريكه پي دهگريټ، ههسته ده كه م
سه ره تاي ژيانه، ده مه ويټ مندال بيمه وه له گه ل كچه بچكولانه كه م
ياري بكه م.

دوا كاري هونه ريم وينه ي تو و كه ژال بوو، چونكه ئيوه وهك دوو
دوست و برادري جوان ده بينم. خوټ ده زانيت هونه رهنه ند به
چاويكي تر ته ماشاي ديمه نه كان دهكات، كاتي مروفكيكي ناسايي
درهختيكي سهوز ده بينيت ده لټ هيشتا به هاره، به لام ئيمه جگه
له رهنگه كان، سيبه ري درهخت و كات و تيشكي خوټ و رونايي
ده بينن.

"تابلوكه ي تو و كه ژالم به رهنگيكي كال له ژير به زه يي فلچه كانم
به نيوه چلي جيپيشتوه، چونكه رهنگه كان ليم ياخي بوونه و بوم
ته واو ناكريټ. ماموستا، ده زانم ئيسټا تو ناتوانيت وه لامم
به ديه ته وه، به لام دلنيام ههروهك تابلوكانم گويټ ليمه. خه مت
نه بيت روتيك ديت بيدار ده بيته وه، ناشتوانيت هيچ بگيرپيته وه،
چونكه منيش كاتي رهنگه كان تيكه ل ده كه م و به ديار خامه يه كي
سپي راده وه ستم و راده مينم. بير له هيچ ناكه مه وه، جگه له وه ي
سكچييك بكيشم، روهي خوټي پي دامركينم. له بيرمه له سه رده مي
منداليم، كاتي وينه م ده كيشا بوئه وه ي دلي براده ره كانم خوټ
كه م، ئيسټا به پيچه وانه وه نيگار كيشي ده كه م بو دلخوشكردي
خوم، له كاتي تيكه لكردي رهنگه كان جه ستم ده كه م به تابلو و
په نه كان به فلچه، برينمي پي ده كولينمه وه. هيلكي بازه يي
ده كيشم، دووباره وسي باره بازه كه رهش ده كه مه وه، جهنگي

له ناخمدادرستدهكهم، تا گيژ دهيم و دهكهومه بوشاييهكهوه،
وهك ئيستاى تو لهكوما دهيم، ههركات ديمهوه هوش و فيكه
بهرمدهد. ههچهند بيردهكهمهوه، نازانم له كوئ بووم؟"

لهوانهبيت له هيچ كوئيهكه نهبوويتيم، ههروهك چون دهلين خوا
له هيچهوه پوناكى بهخشي، منيش لهناو ئه وروناكييهدا
ههچهند دهگهريم هيچ نابينم، بهلام بهردهوام له گهپاندام.

"ماموستا، لهبيرته ههركات دههاتى بولام و دهنگوت: ديمهنيك له
ميشكمدايه و كهس ناتوانيت وينه بكيشي، من دهميكه لهناو ئه و
ديمهنهدا دهريم، وينه ئه و جيهانه دهكيشم كه تو تيداي، ئيستا
تو وهك كورپهيهكى ساوايت، نازانيت به چ زمانيك بدويت، لهبهر
چاوى تو وينهيهكه هيه كه من دهميكه بهدوى عهدالم و
دهمهويت بيدورمهوه، بهلام بهداخهوه كاتى بيدار دهبينهوه،
وهسفى ئه و ديمهنهمان لهبير دهچيتهوه."

كاتى سهردانى تهواو، تكايه زورهكه چول بكه. پهستارهكه
فهريمانيدا.

"ماموستا بهختيار من بهجيت دههيلم، بهلام ئهگه رگويت له
دهنگمه، تكايه چيروكهكه به نيوهچلى به جي مههيله، چونكه
منيش دهمهويت كوتايى به وينهكيشانى تابلوكهم بهينم."

*

که ژال یاری به په نجه کانی ده ستم ده کردو سه ری ده شیلام:
 "ناگات لییه کی به دیارته وه یه، که ژال، نه و کچه جوانه ی هرگیز
 له ته ماشکردنی تیر نه ده بوویت. ده مه ویت پیت بلیم، به ته مای
 سه فه ری کم له پیناوی خوشه ویستی تو. سه ره تا برپارم دابوو
 بگه ری مه وه بو لای دایک و باوکم. به لام له پاش نه م پروداوه. ته نیا
 چاره م نه وه یه سه فه ری ک بکه م بو هو له ندا بو لای ماموستا شه مال،
 چونکه دلنیا م نه و ده توانیت به بو نی گول بیدارت بکاته وه."
 ناو له پی ده سستی ماچکردم، په نجه کانی به نه رمی چه مانده وه،
 گوتی: "نه م ماچه هه لگره و ده ستت بو که س مه که ره وه، تا من
 نه و گول او ه تاییه ته ت بو ده نیرم."

به ته نیشتمه وه درې ژبوو. به نه رمی وه که نه وه ی بالی په پوهه یه که
 بگریته ده ست، له باوه شی کردم و سه ری نایه بان سینهم: "من
 چاک ده مزانی جه ستت مولکی که سیکی تر بوو، نه وه ی من
 به دوا ی ویل بووم، نه زمونکر دنی خوشه ویستی یه که بوو، که نه م بوو.
 نه که جه سته ی ئاده میزاد

ماموستا جوانه که م، با پیکه وه گوی له موسیقا بگرین."
 جه مسه ری کی هی د فونه که ی خسته گوچکمه وه، ئاوازیکی دلرفین و
 گورانی نی مه گیانیکین له دوچه سته دا هاته گویم. به بو نی پرچی
 و گو یگرتن له موسیقا، هی زوتوانام هاته وه به رخوم.
 که ژال دووباره له نامیزی گرتم، له سه رخو له شی له رانده وه و
 که وته سه ماکردن. بو نی خوشی جه سته ی به خه یالی باخچه یه که،
 پرچیشی وه که لقی دره خت، شنه بایه کی فی نک عیشق و

خۆشەويىستى لە رەگورپىشەو دەرهينام. ھەناسەيەكى قوولم ھەلمزى و لەو باوەرەدا بووم، بتوانم بە جوولەيەك يان بە ئىشارەتەك وەلامى بدەمەو، بەلام پەشيمان بوومەو، چونكە نەمويست چيتر كەژال ھۆگرى من بىت و لە قەفەزى سينەم زىندانى بكەم. ليگەپرى با بفرىت و خۆشى لە ژيان ببينىت.

دەستى بەسەرمدا ھىنا، بە برزانگى برۆكانى شانە كرد، بە دەنگىكى پر لەخەم و مەراقەو گوتى: "ئىستا ھىچ بۆ شايەك لە نيوان من و تۆدا نىيە، دەتوانىن باسى ھەموو شتەك بكەين، باسى گوناھەكان تا ويژدانمان ئاسوودە بكەين. ئىستا من و تۆ لەسەر يەك قەرەويڵەين، وەك بەلەمىك لە ھىچ كەنارىك ئارام ناگرين و بەردەوام گەشت دەكەين، گەشتىكى پر لە ئەوين."

"مامۇستا گيان، ئىستا لەوانە بىت بۆ تۆ ئەم قەرەويڵەيە، تابووتەك بىت، بەلام كاتەك بەتەنىشت يەكەو پاكشاوين و خۆشەويىستى كۆمان دەكاتەو، نابىت لە سەوللىدان بترسىت، تۆ دەبىت بىداربىتەو، لەم گەشتە داستانى دلداريمان بگىرپتەو. "

"من سبەينى سەفەر دەكەم، سەفەرىكى نابەدل. بەلام لە بەرخاترى تۆ. پزىشكەكانىشم ئاگادار كردۆتەو. كە تا چەند ھەفتەيەك مۆلەت بەمن بدن، لە ولاتى ھۆلەندا گولوايىكى تايبەت پەيدا دەكەم. ئەگەر نەخۆش بۆنى كات لە كۆما ھۆشياردەبىتەو."

كەژال لەپى دەستى خستە بان دەم، گوتى: "بەختيار گيان، ناو لەپى دەستم ماچ بكە. تا منىش پەنجەكانم بچووقىنم و شوين ماچكەت بكەم بە پاسەپۆرتى گەشتەكەم."

پانی خسته سەر قاچم و دەستمی پاكیڤشا و كردی به سهرین و
به دەم خه وه وه گوتی: "ئه وهی من به دواى ده گه پام له ژیان دلئیکى
بچکۆلانه به ئەندازهی هیلانهی چۆله که یه ک بوو، که ئیستا
له ناویدا نووستووم."

فرمیسک به چاوه کاندما هاته خواره وه، که وتمه گفتوگو له گه ل
خۆم: ئیتر به سه ئه ی دل، عه شق و دلدارى خۆشه و ئازارشت زۆر
کیشا. جگه له خۆت که سیترا گوی له م دهنگانه ناگریت. لیگه ری
با که ژال سه فه ر بکات، متمانه ی پیبکه، چونکه جاریکیترا ناتوانیت
به مجۆره خۆشه ویستی بکاته وه.

پاییزی سالی ۲۰۱۹

لە بۇلاوكراوھەكانى خانەى كولتور

- 1- زمانى ھەيزەران . تويزىنەوہ . د . فەرھاد پىربال
- 2- پەتاتەخۆرەكان . چىرۆك . د . فەرھاد پىربال
- 3- بەسەرھاتەكانى شۇفئىرى تەكسى . تەنزەچىرۆك . جەلال قادر
- 4- ھونەرى وەرگىپان . دىدار . نامادەکردنى : ژىقان بەكر
- 5- بازارپى . رۇمان . بۇكۇفيسكى . وەرگىپانى : نارام رەشىد
- 6- مولازم تەھسىن و شتى ترىش . رۇمان . د . فەرھاد پىربال
- 7- قەبرىكى سىگۇشە . رۇمان . د . فەرھاد پىربال
- 8 - دەمەوى بەربمەوہ ناو دەستەكانت ، شىعر ، بەختىار ئوغەن
- 9 - عىشق ، گەنج ، مال ، ساىكۇفەلسەفى ، پىشەرەو ەبدوئلا
- 10 - خەونەكانى كەژال ، رۇمان ، جەلال قادر